

بەلن جنۆكە دەچیتە لاشەى مرۆفەوہ

نوسینی

حسن علی بۆسكینی

پيش‌كشه به هموو ئه‌وانه‌ي به دووي راستيدا ده‌گهرين و ده‌مارگيري به‌كار نايمنن

پيشدهستی :

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله، ومن اهتدى بهداه

ئايا جنوکه دهچيټه لاشه ی مرؤقه وه؟ له دیر زه مانه وه ئه م پرسياړه خه لکی دینداری به خوږه وه سه رقآل کردوه، بیگو مان زانایان بو وه لامی ئه م پرسياړه بوونه دوو گروپی سه ره کی:

یه کیان که پټی وایه به لځ، ئه وانه زوړینه ن، وه ئه ویتریان پټی وایه نه خیر که له رابردودا که مینه بوون به لآم له ئیستادا ژماره که به رچاوه، به نه تیجه ی ئه م جیاوازیه لیکه و ته ی جیاوازی لیکه و ته وه، ئه وانه ی پروایان وایه جنوکه دهچيټه ناو لاشه ی مرؤف ه لده ستن به چاره سه ری ئه و حاله ته ی که پټیان وایه جنوکه ته له بوسی کردوه به مرؤقه وه، وه ئه وانه ش به پیچه وانه وه ن پروایان به و جوړه چاره سه ره نیه و پټیان وایه ئه مه ته نیا حاله تی د رو نییه و پیویسته له لای پزیشک چاره سه ر بکړی. دیاړه بابه ته که به وه وه نه وه ستاوه و شتی تری به دووی خوځدا هی ناوه.

هر ئه وانه ی ئینکاری ته له بوسه که ده کن، ئینکاری جادو و کاریگه ریه کانیشی ده کن، وه ئینکاری له وه ش ده کن که پیغه مبه ری خوا: علیه افضل الصلوات واتم التسلیمات په یوه ندی به جنوکه وه بو ی و ئه وانی بینیی.

له راستیدا چون و نه چونی جنوکه بو ناو لاشه ی مرؤف بابه تیکی بنچینه یی دین نییه، بابه ته که براوه و قه تعی نییه به لکو زه نییه، وه نابی که سی به رامبه ری پټ تاوانبار بکړی و بخړیته د ره وه ی باز نه ی دین، وه ده بی به گفتو و گو چاره سه ر بکړی و قسه ی له سه ر بکړی، وه من پی م وایه ئه و بابه ته قه ت یه کلا یی نابیته وه وه ک بابه ته خیا ل فیه کانی تر، به لآم له گه ل بونی ئه و راستیا نه ی که با سم کرد، من به پټی به لگه ی نه قلی و ئه قلی و واقعی و قسه ی زوړ به ی زانایان پیموایه که شه ی تان و جنوکه کاریگه ریان به سه ر مرؤقه وه هیه و جنوکه دهچيټه لاشه ی

مروځه وه، به لام دهمارگيريم بو هم بوچونه م نيبه، هه ركه س بوم بسه لمينځ كهوا نيبه من نامادم به ئاساني دهستبه رداری هم رايه و قه ناعه ته م بېم، به لام من نه وندده ديراسه ی بوچونی ئينكار يكارانی هم بابته م كړدوه به لگه ی قه ناعه ت پېه ښه رم نه بينيوه. وه دهميکه له جيهانی ئيسلامی قسه له سر هم بابته ده كړی، ورده ورده بازی داوه بو ناو ئيمهش خه ريکه دييه يت و نوسيني له سر ده كړی، وه من پيم باشه هه ر بابته ټيكي دينی به هیدی ديراسه و دييه يتی له سر بکړی نه وه که به حه ماسه ت و يه کتر تاوانبار کړدن، هم نوسينه هه وليکه بو تيشک خستنه سر هم بابته به هيواي نه وه ی که سوديکی هه بی، وه من پيموايه له ئيستادا گرفتی ئيمه نه وه نيبه به لکو گرفتی ئيمه دواکه وتوييه له سياست و هيږو پيشه سازی و نابوری و نازادی و يه کگرتوی و ته تبليق نه کړدن شهربعت به شيوه ی جوان و يه کتر قه بولنه کړدنه، خوږگه چاره سهری هم درده کوشندانده مان ده کړد نه وه که باسی ته له بوسی جنوکه به مروځه وه.

گومان له وهدا نيه که په يوه ندی نه ريڼی و نه ريڼی له نيوان مروځ و جنوکه دا هه يه، وه قورڼان زور به روونی باسی کړدوه وه له قورڼانی پيرؤزدا سوره ټيک هه يه به ناوی (الجن)، وه زور باسی شه يتان و هيږی شه يتان کراوه، وه خواي گه وره گفتوگوي له گه ل شه يتاندا کړدوه، وه هيږی پيداوه و توانای مانه وه ی پيداوه، وه شه يتان به ليڼی داوه که زور به ی به نده کان گومرا بکا، وه ئاده می له خسته بر دوو له خوشتري شوين وده رې نا، وه له دهيان بگره سده ان ئايه ت باسی مه ترسی شه يتان و جنوکه و شوين که وتوه کانيان کراوه، وه ئيمه ی لي ئاگادار کراوينه وه و ده بی وريا بين و دزايه تيان بکه ين، وه له سده ان فهرموده دا ورياييeman پيدراوه که له شه يتان وريا بين و په نا به خوا بگرين ليی.

بينه له سر نه وه ی باسم کړد له کون و تازه دا گفتوگويه کی زور هه يه له سر نه وه ی ئايا کاریگه رې جنوکه به سر مروځه وه هه يه؟ وه چنده؟ وه چونه؟ وه ئايا

جنوکه دهچټه ناو لاشه ی مروځه وه و ته له بوسی پیده کا و ده توانی له سهر زمانى
ئو قسه بکا؟

من دهمه وئ لهم ليکولينه وه دا وه لامى ئه و پرسياړه بدهمه وه، به پيى تيگه يشتنم
له قورئانى پيروژ و سونه تى به پيزو مه قاسيدو رووحي شريعت به پيى توانای
ناته و اوای خوځم. جا ئه گهر پيکام ئه وه له خواو هيه و ته نيا به خششى ئه وه، وه
ئه گهر هه له بوو ته نيا خوځم ليى بهر پرسم و هه له که له منه وه يه دين ليى بهر پرس
نيه.

وه بويه ش ئه م بابه ته م دهست پيکړد هه ستم کرد مقو مقويه کى زور له سهر
ديبه يته که ی بهر پزان دکتور خاليد گهر دى و دکتور محمود زمانکوى به سهر
پهرشتى دکتور سوله يمان پهيدا بوو، وه زور که س پرسياړى دهر باره دهکا و تا
ئهنه دزه يه ک سهر گهر داني بو گه نجان و به شيکى زور له بينه رانى ديبه يته که پهيدا
کرد، من ديبه يته که م پيباش بوو هه رچه ند له وانه يه شتى زور له وه گرنگتر هه بى
باسى ليوه بکه ين به لام به ههر حال با گفتوگوو ليکولينه وه له بابه ته دينى و
زانستيه کان و هه موو بواره کانى تر بهرده وام بى.

وه ئه م کتبه له م چهنده ته وه ريه يى خواره وه پيکدى:

ته وه رى يه که م: ماناى شهيتان و جنوکه چيه، وه چ په يوه نديه کيان به يه که وه
هه يه؟

ته وه رى دووهم: حيکه م تى دروست بوونى شهيتان چيه؟

ته وه رى سى يه م: شهيتان و جنوکه له قورئاندا چوځ باسى کراوه و
کاريگه ريان چيه له سهر دروست کراوه کان به گشتى و مروځ به تايبه تى؟

ته وه رى چواره م: شهيتان و جنوکه چوځ له فهرموده دا باسيان کراوه و
کاريگه ريان چيه له سهر مروځ؟

ته‌وه‌ری پيچه‌م: شه‌یتان و جن لای دینه ئاسمانیه‌کانی تر بيچگه له ئيسلام.
ته‌وه‌ری شه‌شه‌م: به‌راوردکاری له نڤوان ئه‌و دوو پوانگه‌ی که باسی چون و نه‌چونی جنۆكه ده‌که‌ن بۆ ناو لاشه‌ی مرۆف.
ته‌وه‌ری هه‌وته‌م: وه‌لام ئه‌وانه که ئينکاری تلبس بونی ئينسان به جنۆكه ده‌که‌ن
ته‌وه‌ری هه‌شته‌م: ئايا جنۆكه ته‌کليف کراون به شوين که‌وتنی پيغه‌مبه‌ر؟ وه ئايا پيغه‌مبه‌ر ئه‌وانی بينيوه؟
ته‌وه‌ری نۆيه‌م: چۆن خۆمان بپاريژين له شه‌یتان و جنۆكه و زيانه‌کانيان؟
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

ته وه ری یه که م

مانای شهیتان و جن چیه؟

شهیتان له پرووی زمانه وانی :

۱. شهیتان له (شطن) هاتوه واته (بعد) دورکه وته وه، دهوتری (بئر شطون) :
قعرها بعید) ته و بیریه که زور قوله.

۲. به واتای به هیلاکچون و سوتان هاتوه: واته له (شاط یشیط) هاتوه واته به
هیلاکچوو سوتا، فیعلن ههروایه چونکه به هوی بی فرهمانی خوا به هیلاک
چوو، وه به ئاگر دهسوتی.

۳. زوجاج دهلی: و معنی الشیطان فی اللغة: الغالی فی الکفر: ته وهی که تیی
په راندوه له بیباوه ری.

۴. فهروز ئابادی دهلی: شاط یشیط: إذا احترق غضبا، واته ته وهی که له
تورهی دهسوتی.

۵. رازی دهلی: الشیطان مأخوذ من (شطن) اذا بعد فحكم علیه بكونه بعیدا:
واته له شطن هاتوه واته دورکه وته وه بویه هوکمی له سهردرا به دوورکه وتنه وه.

۶. ئیین که سیر دهلی: الشیطان فی لغة العرب مشتق من شطن اذا بعد، فهو
بعید بطبعه عن طباع البشر، وبعید بقسقه عن کل خیر: که واته به سروشتی
خوی له مړوف دوره و به تاوانباریشی له چاکه و خیر دووره.

وه له م دوو مانایه زوریه ی زانایان یه که م هله ده بژیرن واته به مانای
دوورکه وتنه وه، وه هندیکیان دهلین ههردوکیان راستن له پرووی زمانه وانی وه، وه
ههردوو واته که شی تیدا دیته دی.

وه شه یتان له شه رعدا به و دروستکراوه دهوتری که له خوا یاخی بوو، وه
فه رمانی خوی په تکرده وه و دژایه تی خو ی بو به نده کانی خوا پاگه یاند.

لیره دا مه به ستمان شه یتانی گه وره یه، دنا هه رکه س له خوا یاخی بی و
دژایه تی خوا بکاو دژایه تی به نده کانی خوا بکه له مرؤف و جنوکه ئه وه شه یتانه،
وه هه ندیک ئازه لیش ناوی شه یتانیان لیراوه له بهر سروشتی خراپ و
زیان به خشیان.

ناوى شهيتان له قورئانى پيروزدا:

1. البقرة : ۲۶، ۱۶۸، ۲۰۸، ۲۶۸، ۲۷۵

2. آل عمران: ۳۶، ۱۵۵، ۱۷۵

3. النساء: ۳۸، ۶۰، ۷۶، ۷۶، ۸۳، ۱۱۹، ۱۲۰

4. المائدة: ۹۰، ۹۱

5. الانعام: ۴۳، ۳۸، ۱۴۲

6. الاعراف: ۲۰، ۲۲، ۲۷، ۱۷۵، ۲۰۰، ۲۰۱

7. الانفال: ۱۱، ۴۸

8. يوسف: ۴۲، ۱۰۰، ۵

9. ابراهيم: ۲۲

10. الحجر: ۱۷

11. النحل: ۶۳، ۹۸

12. الاسراء: ۲۷، ۵۳، ۵۳، ۶۴

13. الكهف: ۴۴، ۴۴، ۴۵

14. طه: ۱۲۰

15. الحج: ۵۲، ۵۳، ۳، ۵۲

16. النور: ۲۱، ۲۱

17. الفرقان: ۲۹

18. النمل: ٢٤

19. القصص: ١٥

20. العنكبوت: ٣٨

21. لقمان: ٢١

22. فاطر: ٦

23. ييس: ٦

24. الصافات: ٧

25. ص: ٤١

26. فصلت: ٣٦

27. الزخرف: ٦٢

28. محمد: ٢٥

29. المجادلة: ١٠، ١٩، ١٩، ١٩

30. الحشر: ١٦

31. التكوير: ٢٥

لهو شوينانه ي باسکران به تاک هاتووه.

به لام له وانه ي به کو هاتووه:

1. البقرة: ١٠٢، ١٠٢، ١٤

2. الانعام: ١٢١، ١١٢، ٧١

3. الاعراف: ۲۷،۳۰

4. الاسراء: ۲۷

5. مريم: ۶۸،۸۳

6. الانبياء: ۸۲

7. المؤمنون: ۹۷

8. الشعراء: ۲۱۰، ۲۲۱

9. الصافات: ۶۵

10. ص: ۳۷

11. الملک: ۵

ناوېکې تری شه یتان (إبلیس) ه ئه م ناو ه ش له قورئاندا ۱۱ جار هاتوه.

إبلیس به چ واتیاه ک هاتووه:

یه ک: أبلس الرجل: قطع به واته پچران و دابران.

دوو: أبلس : سکت بیده نگ بوو.

سی: أبلس: یئس وندم: بی هیوا بوون و په شیمان بوونه وه.

چوار: الابلاس: الحيرة: واته سه رگه ردانی.

هه موو ئه و واتیانه راستن، وه له شه یتاندا هاتونه دی.

الغرور:

یه کښکی تر له ناوو سیفه ته کانی شهیتان (الغرور) له سهر کښی (فعال) که سیغه مبالغه یه به مانای زور فریودهر، که س ئه وهنده ی شهیتان خه لکی فریو نه داوه.

الوسواس:

یه کیتز له ناوو وه سفه کانی شهیتان وسواسه چونکه زور وه سوه سه و خوتخوته ی خراب ده کا.

الطاغوت:

به مانای زور سه پیچی کارو سهر که ش و تیپه پر له سنور دئ، ئه مه ش وه سفیکه ته واو به سهر شهیتاندا جبه جئ ده بج.

مانای (جن) جنوکه چیه و به واتای چ دئ؟

له قورئانی پیروژدا ۲۲ جار ناوی جن هاتوه، وه سوره تیک هه یه له قورئاندا به ناوی (سورة الجن).

ئمه به لگه ی ئه وه یه که جنوکه مه خلوقیکي گرنګ و کاریگه ره وه له پیښ مړوقدا دروستبووه.

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ (الحجر: ٢٧) جنوکه شمان پیښتر دروست کرد له ئاگریکی به تین.

جن ئه و شته یه که نادیاره و نابینرئ:

1. جنة: که پیتی جیمه که سهری هه بی واته باخ و دارستان له بهر چری پری ئه و ناوه ی لینراوه چونکه شتی تیدا بز دهبی.

2. جنه: که پیتی جیم بوری هه بی واته قه لغان چونکه جه نگاوه ر داده پوښی و ده یشار پته وه.

3. جنون: چونکه شیت ژیری بزر بوه و داپوښراوه.

4. أجنه: کورپه له یه له بهر نه وه ی له سکی دایکیا شاردراوه ته وه.

5. جنه: که پیتی جیم ژیری هه بی به فریشته گوتراوه چونکه مروښ نایبینی مه گهر پیغه مبه ران و مروغه باشه کان.

هه روهک جنوکه خوښی نه و ناوه ی لی یه چونکه نابینری.

به مانای خیرایش دی وهک به ماریکی خیرا و تراو (جان).

جنوکه دروستکراوکی خوی گه وره یه پیښ مروښ دروستبووه، چاک و خراپی هه یه وهک نیمه جیگای ته کلیف ن وه یه کیکه له دووه قورس و سه نگینه کان (الثقلان)

هیچ زانایه کی نه هلی سونه نیه که له باسی بیرو باوهردا باسی جنوکه ی نه کړدبی و نیمانی پی نه بی.

وه هه ندیک له موخته زیله و جوهره میرکان و مه زاهیبی تر هه ن که ئینکاری ده که نه به لام قسه که یان چونکه پیچه وانه ی قورئان سونه ت و هه موو دینه ئاسمانیه کانه هیچ گرنگیه کی نیه.

دیاره باسی نه وه ش هه یه ئایا شه ی تان جنوکه یه؟

دیاره له سه ر نه مه راجیایی هه یه به لام له بهر نه وه ی له قورئاندا به روونی نه وه باسکراوه پیویست ناکا راجیایی له سه ر بی، خوی گه وره ده فهرموی:

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا (الكهف: ٥٠) بیریان به‌یینه‌روهه کاتیک به فریشته‌کانمان وت سوژده به‌رن بو ئاده‌م ئه‌وانیش هه‌موو سوژده‌یان برد جگه له ئیبلیس نه‌بێت که له پێپری په‌رییه‌کان بوو بۆیه له فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری ده‌رچوو ده‌ی ئایا ئیوه (ئه‌ی ئاده‌میزاده‌کان) ئه‌وو نه‌وه‌ی ده‌که‌ن دۆست و پشتیوانی خۆتان له جیاتی من له کاتیکدا که ئه‌وان دوژمنی ئیوه‌ن ئای چ گۆرینه‌وه‌یه‌کی خراپه بو‌سته‌مکاران.

وه ئایا شه‌یتان فریشته بووه یان دروستکراویکی سه‌ربه خۆ بووه؟ به‌ پێی به‌لگه‌ی قورئانی زۆر ناکرێ شه‌یتان فریشته بووبێ بۆ؟

1. شه‌یتان ره‌گه‌زی جیاوازه و ماده‌ی دروستبونی جیاوازه چونکه جنۆکه‌یه و جنۆکه‌ش له ئاگره، له کاتیکدا فریشته له نوره.
2. فریشته سه‌رپێچی خوا ناکا به‌لام ئه‌و کردی.
3. فریشته له ره‌حمه‌ت ده‌رناکرێ ئه‌و ده‌رکرا.
4. فریشته له سروشتیدا نیه تاوان بکا به‌لام ئه‌و کردی.
5. فریشته ته‌نها ئیلهامی چاک ده‌کا به‌لام شه‌یتان وه‌سوه‌سه‌و ئیلهامی خراپ ده‌کا.

ده‌وتری ئه‌ی بۆچی که خوای گه‌وره فه‌رمانی به فریشته‌کان کرد به‌ کړنۆش بردن شه‌یتان نه‌یبرد، ئه‌گه‌ر شه‌یتان فریشته نیه چی ده‌کرد له ناو فریشته‌کان؟ کۆمه‌لێک وه‌لام هه‌یه به‌لام مانع و رێگر نیه که له‌و کاته‌دا شه‌یتان له ناو ئه‌واندا بووبێ و به‌ندایه‌تی کردبێ، چونکه دونیای په‌ری و فریشته دوو جیهانی ته‌واو لێک نزیکن.

دهوتری ئه دی بو جیا کړدنه وه ی شهیتان به (استثناء) بوه؟ وه دهکړی ئه و
جیا کړدنه وه یه استثناء ی متصل بی وه ته مه به ست ئه وه یه شهیتان له پیرو
په گه زی فیرشته کان بی.

ئیمه نایه تمان هه یه که شهیتان جنوکه یه.

ئیمه به لگه مان هه یه که فیرشته سه ریچی ناکا.

کې ده لی استثناء منقطع نیه که له زمانی عربی و قورئانی پیرو زدا زوره.

وه هه تا ئه گهر استثناء له وئ متصل بی مه به ست اتصال ی حه قیقی نیه
به لکو مه جازیه په چونکه خوی وه ک فیرشته لی کړدوه له به ندایه تی و گویرایه لی
بویه له وکاته ئه گهر استثناء یه که متصل ش بی ئیشکال دروست ناکا.

ته وهره ی دووم

حیکمه تی دروستبوونی شهیتان چیه؟

۱. مروځی مسولمان د لنيایه که خوی گه وره کار له جی یه و هیچ کاریکی بی حیکمه ت ناکا چونکه ناوی حکیم و علیم و خبیرو لطیفه.

۲. شهیتان بو ټه وه دروست نه بوه وای به سره بی به لکو بو عیاده ت دروست بوه خوی گه وره ده فرموی: وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (الذاریات: ۵۶) واته: وه من جنوکه و ئاده میزاد م تنها بو ټه وه دروست کردووه که به ندایه تی من بکه ن. به لام شهیتان له بهر ټه وه ی که ئازاد بو ئازادیه که ی خراب به کار هی ناو گومرا بو.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِءَادَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلٰٓيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖۚ اَفَتَتَّخِذُوْنَهُ وُزَرَٓیْتَهُۥۙ اَوْلَیَآءَ مِنْ دُوْنِیْ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّٰلِمِیْنَ بَدَلًا (الکھف: ۵۰) واته: بیران بهینه ره وه کاتیک به فریشته کانمان وت سوژده بهرن بو ئادم ټه وانیش هه موو سوژده یان برد جگه له ئیبلیس نه بیت که له پیړی پهریه کان بوو بو یه له فره منی پهره ردگاری ده رچو ده ی ئایا ئیوه (ټه ی ئاده میزاده کان) ټه و نه وه ی ده که ن دوست و پشتیوانی خو تان له جیاتی من له کاتیکدا که ټه وان دوژمنی ئیوه نای چ گوړینه وه یه کی خراپه بو سته مکاران (کان من الجن ففسق عن امر ربه).

۳. مروځ ده سه لاتی نه بوه نه له هاتن و نه له مردن نه له نیرو می یایه تی و هتد، وه ټه و مروځه مادام هه ست به بی ده سه لاتی خو ی ده کا ژیرانه ټه وه یه که خو ی رزگار کا نه وه ک بلای بو؟ وه ک ټه و که سه ی له سواری فروکه یه ک بی له ئاسمان کابتنه که بلای ئاگادار بن، خو تان ئاماده که ن، قیناع ببه ستن، سه رتان داخن، ټه مه ده رگایه کانن، ئایا ټه و سه رنشینانه کاری ژیرانه ټه وه نیه خو یان ئاماده بکه ن یان

بلین بو؟ دهی دیاره مادام ئیمه لیږهین با خومان دهربازکهین نه وه که خه ریکی
ئوه بین بلین بو؟

۴. شهیتان نازاد بوو ناچار نه بوو بو گونا هکړدن که واته بو گله یی
له خواده کړی؟!

۵. له هه موو دنیا نازادی جیگای شانازی وه خه لک داوی ده کا دهی باشه
خوای گه وره که مړوفی نازاد کړدو بو گله یی ده کړی له خوا ی گه وره!.

۶. ژیان تاقیکړدنه وه یه، جنوکه و مړوف بو تاقیکړدنه وه دروست بوون (لیبلو کم)
له هه موو سیسته مه کانی دنیا گه یشتن به پله بالاکان له هر بواریکدای ده بی
به تاقیکړدنه وه پیدای تی بپه ری، که سیک بی تاقیکړدنه وه به رز بیته وه و شه هاده
وهر بگری خه لک متمانه ی پی نا کاو گالته یان پی دی، باشه بو له هه قی هه موو
مړوفایه تی تاقیکړدنه وه باشه به لام له هه قی خوا خراپه؟!

۷. ئیمه له بونه وهردا شتیکی بی حکمه ت نابینین، ئه ی بو ده بی شهیتان،
مړوف، جنوکه بی حکمه ت بن؟.

۸. خوا ی گه وره هه موو نامرازه کانی تاقیکړدنه وه ی له به رده م مړوفایه تی دانا وه،
که واته ئیمه هه قی گله ییمان نیه.

۹. یه کیک بو ی هه یه بل جی بو تاقیمان ده کاته وه؟ ده لئی (لایسل عما ی فعل
وهم یسلون) پرسیار له خوا ناکړی به لکو پرسیار له ئیمه ده کړی بو
له تاقیکړدنه وه که دهر نه چوی؟ بو خوتت ناماده نه کړد؟ بو دهر نه چوی؟ چت
نوقسان بوو؟ وه هه روه ها...

۱۰ خوا ی گه وره شه ریه ت و پیغه مبه رانی بو ئیمه ره وانه کړدو بو ئه وه ی
به رچاومان پون بی و فریو نه خوین و پیگای راست بدو زینه وه.

۱۱. خواى گه وره شه يتان و شه يتان سيفه ته كانى به ئيمه ناساندوه بؤ شوينيان ده كه وين؟!.

۱۲. خواى گه وره دو زخ و به هه شتى بؤ داناوين بؤ ئه وهى پابه ندمانكا ئه مه ش له ره حمه تى خو ځيه تى.

۱۳. خواى گه وره زور جار پيش قيامت سزمان دها بؤ ئه وهى به ئاگا بئينه وه نابى بلين بؤ؟ چونكه هه مو سيسته مه كانى سهر زهوى يه كه دهنگن له سهر بوونى سزا، ناشكړى هه مو مروځايه تى به هه له داچوبى.

۱۴. ناكړى ئيمه به خوا بلين بؤ شه يتان يان ئيمه ت دروست كړدوه چونكه ئه مرو خه لق تاييه ته به خو ځى، هه روهك هيچ كام له يمه قبول ناكه پرسياره تاييه تيه كانى لى بكړى كه زور تاييه تن به خو ځى وهك بللى لوتت بؤ وايه؟ بالات بؤ كورته؟ بؤ وانا شيرنى؟ مناله كه ت يان خيزانه كه ت هتد بؤ وايه يه كسهر ده لى مه يه ره ناو ژيانى تاييه ي من، ئه ي تـو چـون له خواى گه وره ئه و پرسيارانه ده كه ي؟.

۱۵. خواى گه وره حيكه تى هه مو شته گرنگه كانى بؤ روڼكردوينه وه له ژياندا ئيتـر بيانويه كمان نه ماوه.

۱۶. خواى گه وره گونا هه كانمان به يه كه بؤ حساب ده كا، به لام چا كه كان يه كه به ديهان و سهدان و هه زاران.

۱۷. ئاوه دان كړدنه وهى زهوى به نازادى و تاقيكردنه وه ده كړى بويه ده بى ئيمه نازاديين بؤ ئه وهى داهينان بكه ين ئه گهر وهك فريشته باين زهوى ئاوه دان نه ده بؤوه.

۱۸. با ئیمه ته ماشای ره حم و گه وره یی خوا بکه یین، ده بینین ته نها مرؤف و جنوکه نازادیان هه یه، که چی ئه وان ژیانان تال کردوه و ژینگه یان ټیک داوه، ئه ی باشه ئه گهر روژو مانگ هه ساره کان نازاد بان ده بو چ روی دابا!.

۱۹. ده رکه وتوه دین مرؤف به خته وهر ده کا، مه گهر مرؤف له به خته وهری ناگهری؟ به لام به مه رجیک دین به راستی چی به چی بکری، که واته ده بی ئیمه خو مان به قهرزار بزانیان یان نارازی بین؟!

۲۰. له دین دا فه لسه فه ی ژیان پونه به لام له ئیلحادو ماددی گه راییدا مرؤف نو قمی به ده ختی و ئاشوب و به لا ده بی ئایا تی گه یشتن له فه لسه فه ی ژیان باشه یان خراپه؟.

۲۱. ئه وانه ی ئه و جوړه پرسیارانه ده که ن وه لامیان بو پرسیاره که ی خو یان پی نیه، به دیلیش قه بول نا که ن ئه ی چاره یان چیه؟.

۲۲. زوړبه ی مرؤقایه تی بروای به خوا هه یه به شپک له مرؤقایه تی مولحیده، وه زوړبه ی مولحیده کانیش (اللامنتمی) ن، واته به دوا ی ئه وه دا ناچن ئه وه بو وایه، ئه وه بو وایه، به لکو چه ز ده که ن رابویرن بو یه له جوړه پرسیارانه راده که ن، چونکه ئه گهر پرسیار که ن ده بی کو لنه دهن و دواتر به نه تیجه ی لیکو لینه وه که یان پابه ند بن، ئایا ئه وان ئه وه یان ده یه وئ؟ یان ده یانه وئ پابواردنه که یان لی ټیک نه چی؟.

۲۳. له کو تایدا ئیماندار گه لیک شادومان و به خته وهره که فه لسه فه ی حه یاتی لارونه و داهوتویه کی مسو گهری هه یه، له روانگه ی ئیمان وه له هه مو شته بنچینه یی که کان تی ده گا، به لام کاکی مولحید سه رلی شیوا وه خو ی بزر کردوه: فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ { (الأنعام: ٦٥).

۲۴. روژيک گويم له مولحيدک بوو له گه ل بانگخوازيک گفتوگو ي ده کرد ده ي
گوت چو ن ده کړي پرسيا ري هه مومان يه ک بي له کاتيکدا ژيري ئيمه جياوازي
هه يه؟!

وه لام به کورتي و پوختي نه وه يه: خوا ي گه وره پرسيا ري ساده ي ئاراسته ي
هه مومان کردوه خوينده وارو نه خوينده وار به ئاساني تتي ده گا، باسي کيمياو
فيزياو جه برو هه نده سه و پزيشکي نيه. پيمان ده لي :

❖ خوات کي يه؟

❖ پيغه مبه رت کي يه؟

❖ دينت کامه يه؟

❖ بو دروست بوي؟

❖ کي دروستي کردوي؟

❖ داهاتوت بو کوي يه؟

ده کړي نه گهر خوينده واريش نه بي له ري پرسيا ره وه له م وه لامانه تي بگه ي.

۲۵. جه نابي مولحیده کان شه يتان هيشتا ماوه و نه مردوه بو ناچن پرسيا ري لي
بکهن بلين جه نابي شه يتان بو مالي ئيمه و خوشت خه را کرد بو به و روژه ره شه ت
گه ياندين !.

۲۶. به هو ي شه يتانه وه پيشبرکي و کيش مه کيش په يدا بوه که نه مه هوکاري
پيشکه و تنه، چونکه کي به رکي هوکاري پيش که و تنه.

۲۷. ئيمه دوو نمونه مان هه يه، نمونه ي ئادم که تاواني کردو په شيمان بويه وه
خوا ي گه وره ته وبه ي قه بول کردو هه لي بژاردو کردييه پيغه مبه ر، دونياو دوا روژي

بردوہ، وەنمونەى شەيتانىشمان ھەيە كەتوانى كىردو پاساوى نادروستى بۆ خۆى ھىنايەوہ بۆ يە دىن و دونىايى دۆراند، جا ئەو كەسەى وە دو ئەو كەسە دۆراوہ دەكەون بۆ دەبى گلەيى بكن كاتىك ھەمان سەرەنجاميان دەبى.

۲۸. چەندىن پلەى بالاي بەندايەتى ھەيە كە مرۆف بە ھەولدان و خۆماندو كىردن نەبى ناىگاتى، بۆيە بەھۆى شەيتان و شەيتان سىفەتەكانەوہ ئەم پلانە بەدەست دىن كە ئەمەش ھىكمەتى خۆى ھەيە.

۲۹. ئادەم ژيانى دواى گوناھكىردنى باشتىر بوو لەپىش تاوانكىردنى بەھۆى تەوبەوہ، كەواتە مەرج نىيە ئەگەر تاوانمان ئەنجام دا كۆتايى بەھەموو شتىك بى، بەلكو لەوانەيە ھۆكارى پىش كەوتن بى لەھەموو بوارەكانى ژيان يان زۆربەى بوارەكان.

ته وهره ی سڼ یه م

شهیتان و جنوکه له قورئاندا چوڼ باسی کړاوه و کاریگه ریان چیه له سهر دروست کړاوه کان به گشتی و مړوف به تایبه تی؟

دیاره نه گهر ئیمه به گشتی ته ماشای قورئانی پیرورز بکهین ده بینین که شهیتان و جنوکه چ توانا و هیژیکیان هیه به بؤ گومراکړدن و تاوانکړدن به خه لک، که نه و تاوان و خراپه کاریانه هیچیان که متر نیه له چونه ناو لاشه وه به لام به شیوازی تر.

بابچینه خزمهت قورئانی پیرورز و ته ماشای هیژو کاریگه ریه کانی شهیتان
جنوکه بکهین له سهر مړوف به تایبه ت:

۱. ودهر نانی ئادم و حهوا له به ههشت: فَأَزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعَ إِلَى حِينِ (البقرة: ۳۶) به لام شهیتان هلی خه له تاندن و لهو شوینه به ده رکړدنیدان که لیی بوون، بویه پییمان وتن: «دابه زن! ئیوه دوژمنی به کترن. له زهوی شوینی حه وانه وه و رابواردنتان نه بیت تا ماوه یه ک.

۲. شهیتان ههنگاو و پلانی هیه و دوژمنیکی ئاشکرایه: يٰأَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ (البقرة: ۱۷۱) نه ی خه لکینه بخون له وهی که له زهوی دایه به حه لالی و پاکي وه دواي ههنگاوه کانی شهیتان مه که ون به راستی شهیتان دوژمنیکی ئاشکراتانه.

۳. فه رمان دهکا به تاوانی گه وره و بچوک: إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (البقرة: ۱۷۳) به راستی (شهیتان) فه رمانتان پی ده دات به تاوان و خراپه له گه ل هه لبه ستنی شتی وا به دهم خواوه که نازانن.

٤. به‌لێندان به‌هه‌ژاری و خراپه: **الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ** (البقرة: ٢٥٥) شه‌یتان ده‌تان ترسینی به‌هه‌ژاری وه‌فه‌رمانتان پێده‌دات به‌خراپه‌ وه‌خوا به‌لێنی لیخۆشبوون و چاکه‌تان پێده‌دات خوا فراوان میه‌ره‌بانی زانایه‌.

٥. فریودانی جوله‌که‌ و مه‌سیحی سه‌باره‌ت به‌سوله‌یمان، هه‌تا ئێستاش دوو ملیار مه‌سیحی زیاتر سوله‌یمان به‌کافرو پتبه‌رست و ئاره‌زو بازو خائین ده‌زانن، ئایا ئه‌مه‌ توانایه‌کی له‌پاده‌به‌ده‌ر نیه‌ که‌ شه‌یتان و جنۆکه‌کان هه‌یانه‌؟ : **وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هِرُوتَ وَمَرْوَتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي آٰلِآخِرَةٍ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ** (البقرة: ١٠٢) جوله‌که‌کان دوا‌ی ئه‌و(شته‌نه‌) که‌وتن که‌شه‌یتانه‌کان ده‌یان خوێنده‌وه‌ (بۆ خه‌لکی) له‌سه‌رده‌می پاشایه‌تی سوله‌یمان دا، وه‌سوله‌یمان بێ پروا نه‌بوو به‌لام شه‌یتانه‌کان بێ پروا بوون خه‌لکیان فێری جادوو ده‌کرد هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی نێردراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ له‌ بابل بۆ سه‌ر هارووت و مارووت(دوو فریشته‌ بوون) وه‌(ئه‌مانه‌) که‌سیان فێر نه‌ده‌کرد تا پێیان نه‌وتایه‌ ئێمه‌ هه‌رتاقی که‌روه‌ی (ئاده‌میزاد) یان که‌واته‌ بێ پروامه‌به‌ ئینجا فێری جادووی وا ده‌بوون لێیان هه‌ که‌ژن و می‌ردی پێی له‌یه‌ک بکه‌ن ئه‌وان به‌م جادووه‌ ناتوانن زیان به‌که‌س بکه‌یه‌نن مه‌گه‌ر به‌ویستی خوا وه‌ فێری شتیک ده‌بن که‌ زیانیان پێی ده‌گه‌یه‌نێ نه‌ک قازانج بێگومان زانیان هه‌رکه‌سه‌ی جادوو بکړی(به‌فه‌رمووده‌ی ته‌ورات) له‌پوژی دوا‌ییدا بێ به‌ش ده‌بێ به‌پاستی زۆر به‌ده‌ ئه‌و شته‌ی که‌(پروای) خۆیان یان پێی فروشت ئه‌گه‌ر بیان زانیایه‌.

۶. فيرکړدنی سحر به به لگه ی هه مان نايه تی پيشوو.

۷. ليکجياکردنه وه ی ژن و ميړد به به لگه ی هه مان نايه ت.

۸. مه س و ده ست ليوه شاندين و سه رگه ردانکړدن: الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (البقرة: ۲۷۵)

ئه وانه ی که ده خوڼ سوو(الربا) راست نابنه وه (له گوړه کانياندا) مه گهر چوڼ که سې راست ده بيټه وه که شه يتان ده ستي لي وه شانديې (وه تووشی في بووي) ئه وه به هو ی ئه وه وه يه، سوو خوړان وتيان: کړين و فروشتن وهک سوو وایه له کاتيکدا خوا پي ی داوه به کړين و فروشتن به لام سووی قه دهغه کردوو ئي نجا ئه وه که سه ی پيې گيشت ناموژگاری يه که له په روه ردگاری يه وه، وه خيرا ده ستي لي هه لگرت ئه وا ئه وه ی له وه پيش وری گرتوو به خوځيه تی (له سوو خواردن) وه کاری ئه وه حه واله به خوايه، وه ئه وه ی گه رايه وه (بو سوو خواردن) ئا ئه وانه هاوړي ی ناگرن تيا ده ميننه وه به ئيجگاری.

۹. رازاندنه وه ی خراپه و جوان وينا کړدنی: فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (الأنعام: ۱۳) ده ی بو نه پارانوه کاتيک سزای ئيمه يان بو هات ؟ به لام دليان رهق بوو وه شه يتان ئه وه کردوه خراپانه ی بو رازاندبوونه وه که ده يانکړد.

۱۰. هه لځه له تاندن و له خسته بردن هه تا وای ليکړدن مه يدانی جه نگیان به رامبه ر کافران چولکړد: إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (آل عمران: ۱۵۵)

به راستی ئه وانه ی پشتيان هه لکړد له ناوتاندا له و پوژه ی که هه ردوو کو مه ل

گه یشتن به یهک (له ئوحد دا) بیگومان ته نها شهیتان هه لی خلیسکاندن به هوی هندی له و گونا هانه ی که له وه بهر کردبوویان سویند بی بیگومان خوا لی یان خوشبوو چونکه به راستی خوا لیوورده ی په له نه که ره له توله سندن دا.

۱۱. ترساندن د دوسته کانی خوا، یان شوینکه توه کانی خوی، گزنگ ئه وه به ده توانی ترساندن بکا: إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَائَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (آل عمران: ۱۷۵) به راستی ئه وه ی ئیوه (سارد ده کاته وه) ته نها شهیتانه که دوست و (براده رانی) خوی ده ترسینی جائیوه لییان مه ترسن وه له من بترسن ئه گهر ئیوه پروادارن.

۱۲. ده بیته خراپترین دوست و هه منشیینی مړوف: وَالَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا (النساء: ۳۸) وه ئه وانه ی ماله کانیان ده به خشن له بهر روپامایی خه لکی باوه ریش ناهینن نه به خوا و نه به رۆژی دواپی وه هر که س شهیتان هاوړپی بیت ئه وه (شهیتان) هاوړپییه کی زور خراپه.

۱۳. شهیتان ده توانی خه لکی زور و هه لځه له تاندنی زور بکا: أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا (النساء: ۶۱) ئایا ئاوړیکت نه داوه توه به لای ئه وانه ی وا خو نیشان ددهن که به راستی ئه وان باوه رپیان هیناوه به وه ی دابه زیوه بو تو (که قورئانه) و به وهش که پیش تو دابه زیوه (که ته وراته) ده یانه ویت که داد بهرن بو لای یه کی که حوکم به بهرنامه ی خوا ناکات له کاتیکدا به راستی فه رمانیان پی کراوه که بروایان پی نه بیت وه شهیتان ده یه ویت که گومرایان بکات به گومرایی یه کی دوور له راستی.

۱۴. نه گهر فزول و میهره بانی خوا نه بڼ خه لکان هه موی شوینکه و ته ی شه یتان ده بن: وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا (النساء: ۸۳) وه کاتیک هه والیکیان پی بگات دهر باره ی ئاسایش و هیمنایه تی یان له باره ی ترسه وه بلای دکه نه وه به لام نه گهر بیان گه رانایه ته وه بو لای پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و بو لای کار به ده ستانی خو یان نه وه نه وانه ی راستی هه واله کان دهرده هیئن ده زانن هه واله که (راسته یان درو یه) وه نه گهر چاکه و به زه یی خوا نه بوايه به رامبه ر به ئیوه بیگومان شوین شه یتان ده که وتن که میکتان نه بیئت.

۱۵. شه یتان شوین که وتو یارو یاوه ری هه نه: الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا (النساء: ۷۶)

۱۶. وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا آمَنَتْهُمْ فَلْيَبْتَئِكُنَّ ءَاذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا ءَامَرْتَهُمْ فَلْيَغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا (النساء: ۷۷) سویند بیئت گومرایان ده که م و به ئاوات و خه یالی درو یه نه سهرگه رمیان ده که م وه فه رمانیان پی دهمم جا بیگومان نه وانیش گویچکه ی ئازله کان دهرن وه فه رمانیان پی دهمم نه وسا نه وانیش دروست کراوی خوا ده گورن وه هر که سیک شه یتان بکات به دوستی خو ی بیجگه له خوا نه وه بیگومان زیا نی لی که وتوو به زیانیکی دیارو ئاشکرا.

۱۷. گومراکردن.

۱۸. هیواو خوژگه ی پوچ.

۱۹. گوځی نازهل پښ کونکړدن و شه قکړدن.

۲۰. گوځړینی دینی خوا.

۲۱. گوځړینی دروستکراوه کانی خوا.

۲۲. د وړاندن و مالوړاندن کړدن و خستنه د وزه خ ئه مانه هه مووی کرده وی شه یتانن، ئایا فیعلن شه یتان به هیز نیه که بتوانی ئه وه هه موو کارانه بکا؟

۲۳. بته کانیش هر شه یتانه کانن له راستیدا: *إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا* (النساء: ۷۷) جگه له خوا نزاو هاوار ناکه ن(نایپه رستن جگه له خوا) تنها له چهن د(بتیکی ناو لښراوی) مښینه یه نه بیت وه نایپه رستن جگه له شه یتانی یاخی و سه رکه ش نه بی.

۲۴. شه یتان یاخی سه رسه خته به به لگه ی هه مان ئایه تی پښوو.

۲۵. مه ی خواردنه وه و دروستکړدن و قومار و بته رستی و یانسیب هه موو ئه وانه کرده وی شه یتانن: *يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحُمُرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ* (المائدة: ۹۰) ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیناوه بیگومان ئاره ق و قومار و ئه و به رده نه ی که کراون به بت و ئه و پارچه دارانه ی (که به کارئه هیترین بؤ دیاری کړدنې به ش و چاره نووس) ئه وانه پیسن و له کرده وه ی شه یتانن که واته دوور که ونه وه لښی تا پرگاربڼ.

۲۶. دوزمنایه تی نانه وه.

۲۷. بوغز و کینه.

۲۸. لادان له یادی خوا.

۲۹. لادان و بېناگا کردن له نویژ هه‌مووی ئه‌وانه ویستی شه‌یتانه: إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ (المائدة: ۹۱) بېگومان شه‌یتان هه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی که دوژمنایه‌تی و کینه و رق بخاته ناوتانه‌وه به‌وه‌ی ئاره‌ق و قوماره‌وه وه به‌رگریتان بکات له یاد و باسی خوا و له نویژ کردن ده‌ی ئایا ئیوه واز ده‌هینن(له‌و خراپان) .

۳۰. شه‌یتان ده‌توانی شت له بیر به‌رټه‌وه: ... وَإِنَّمَا يُنِيسِيكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (الأنعام: ۶۸)

۳۱. ده‌رخستنی عه‌وره‌ت و عه‌یب و عاری مرؤف: فَسُوسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَينِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ (الأعراف: ۱۷) وه‌سوه‌سه په‌یدا‌کردن.

۳۲. سویند خواردنی به‌درؤ: وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ (الأعراف: ۱۷) وه‌ سویندی بؤ خواردن وتی بېگومان من له ئاموژگارانی دلسوژی ئیوه‌م .

۳۳. فَدَلَّلَهُمَا بِعُرْوٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ (الأعراف: ۲۲) سه‌ره‌نجه‌ام به‌ خه‌له‌تاندن هانی دان جا کاتیک (له‌ به‌رو بوومی) ئه‌و دره‌خته‌یان چه‌شت هه‌ردووکیان عه‌یب و عه‌وره‌تیان ده‌رکه‌وت وه‌ ده‌ستیان کرد به‌داپوشینی خو‌یان به‌گه‌لامی (دره‌ختانی) به‌هه‌شت وه‌ په‌روه‌دگاریان بانگی هه‌ردووکیانی کرد ئایا ئه‌و دره‌خته‌م قده‌غه نه‌کرد لی‌تان وه‌ ئایا پی‌م نه‌ووتن که بېگومان شه‌یتان بؤ ئیوه‌ دوژمنیکی ئاشکرایه‌.

۳۴. بهرگ لیدارنن و رووتکردنه وه، سه رلیش یواندن: یَبَتَّىٰ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَتَهُمَا إِنَّهُ يَرَئُكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ (الأعراف: ۷) ئەى نه وهى ئادهم با شهيتان فريوتان نه دات و نه تانخه له تينى هه رچونى باوك و دايكتانى له به هه شت ده ركرد له حالىكدا پوڤشاكه كه يانى لى داكه نندن بو نه وهى عهيب و عه وره تيان (ده ربخات) و نيشانيان بدات به راستى شهيتان خوئى و دهسته كهى ده تان بينن له جيگايه كه وه كه ئيوه نه وان نابينن به راستى ئيمه شهيتانه كانمان گيپراوه به دوست و خوشه ويست بو نه وان هى كه بپروا ناهينن.

۳۵. شهيتان دوست و ياهورى بيباوه رانه.

۳۶. نه وان توانانى بينينى مروڤيان هه به جيا له وهى ئيمه نه وان ده بينين: يَبَتَّىٰ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَتَهُمَا إِنَّهُ يَرَئُكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ (الأعراف: ۷) ئەى نه وهى ئادهم با شهيتان فريوتان نه دات و نه تانخه له تينى هه رچونى باوك و دايكتانى له به هه شت ده ركرد له حالىكدا پوڤشاكه كه يانى لى داكه نندن بو نه وهى عهيب و عه وره تيان (ده ربخات) و نيشانيان بدات به راستى شهيتان خوئى و دهسته كهى ده تان بينن له جيگايه كه وه كه ئيوه نه وان نابينن به راستى ئيمه شهيتانه كانمان گيپراوه به دوست و خوشه ويست بو نه وان هى كه بپروا ناهينن.

۳۷. وه ده رنان له به هه شت، هه مان ئايه ت به لگه به.

۳۸. شهيتان زاناي گومرا پيشخوئى ده داو سه رى ليده شت يوينى: وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَأَتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ (الأعراف: ۱۷) ئەو ده رنان زاناي گومرا پيشخوئى ده داو سه رى ليده شت يوينى: وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَأَتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ (الأعراف: ۱۷)

﴿٣٩﴾ وه (نه ی موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم)) بخوینه ره وه به سه ریاندا هه والی
 نه وه که سه ی که نیشانه کانی خو مان پی به خشی که چی خو ی لی داپنی (وه
 ده رچوو له فه رمانی خوا) ئینجا شهیتان دوا ی که وت به هو ی نه وه وه بوو به
 یه کی که له گومرایان.

٣٩. توشکردنی مړوف به وه سه وه سه و دنه دان و ئی حراجکردن: **﴿وَمَا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ
 الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾** (الأعراف: ٣٩) وه نه گه ر خه ته ره
 خه یال و وه سه وه سه یه کت بو هات له لایه نی شهیتانه وه یه کسه ر په نا بگره به خوا
 به راستی هه ر نه و بیسه ری زانایه.

٤٠. نه هلی ته قواش شهیتان فریویانده دا به لام نه وان زوو به ناگا دینه وه: **﴿إِنَّ
 الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَئِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾** (الأعراف: ٣٩)
 به راستی نه وانه ی خواناس و پاریزکار بوون کاتیک خه ته رو وه سه وه سه یه کیان
 له شهیتانه وه پی بگات یادی خوا ده که ن و خویان بیر ده که ویتنه وه جا کوت ویر
 به رچاویان پو شن ده بیتنه وه واته راستی ده دوزنه وه.

٤١. هاوړی شهیتانه کان مړوفه کان گومراو سه ر لی شیواوتر ده که ن: **﴿وَإِخْوَانُهُمْ
 يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ﴾** (الأعراف: ٣٩) وه برا (شهیتانه) کانیان
 یارمه تیپان دده نه له گومرایی بووندا پاشان کوتایی ناهین و واز ناهین بو گومرا
 کردنیان.

٤٢. شهیتان پیسی و کارتیکردن و فریودانی هه یه: **﴿إِذْ يُعَذِّبُكُمُ الْعَاسِ أَمَنَةً
 مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُدْهَبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ
 وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾** (الأنفال: ١١) بیر بکه نه وه کاتی (خوا)
 وه نه وزی به سه رتاندان هینا (بووه هو ی) دلنایی ئیوه له لایه ن (په روه ردار) خو یه وه
 بارانیسی له ئاسمانه وه بو باراندن تا پاکتان بکاته وه پی ی و پیسی شهیتان (دوو

دلې و گومان) له نيوه دوور بخاته‌وه و په‌يوه‌ندی دله‌کانتان پته‌و بکات وه به‌و (بارانی) پيکانتان دامه‌زراو و جيگير بکات.

۴۳. چه‌ندین سال پيغه‌ميريکی له زيندانداهيسته‌وه به هوۍ له بېربرده‌وه: وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ (يوسف: ۳۴) و (يوسف) وتي به‌وه‌ی که ده‌يزانی پرزگاری ده‌بی له‌دوو به‌ند کراوه‌که باسم بکه لای گه‌وره‌و پادشاکه‌ت (که به‌ناهق گيراوم) به‌لام شه‌يتان له بېری برده‌وه باسکردنی (يوسف) لای پادشای بکات بويه‌ ماوه‌ی چه‌ند ساليک (يوسف) له به‌نديخانه‌دا مايه‌وه.

۴۴. ده‌س خسته‌ن نيوان برايه‌تی و حه‌سودی په‌يداکردن له نيوانياندا: مِنْ بَعْدِ أَن نَّرْعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (يوسف: ۳۵).

ئو به‌لگانه‌ی که باسمانکردن له سه‌ر تواناو هي‌زی شه‌يتان و جنوکه به‌لگه‌ نين له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌توانی کاريگه‌ری نه‌ري‌نی زوريان هه‌بی له‌سه‌ر مړوف زياتر له چونه‌ ناو لاشه‌ی.

که‌واتا چ به‌ قياس‌ المساوی بی‌ يان به‌ قياس‌ الاولى نابيټه‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر توانای شه‌يتان به‌سه‌ر مړوفه‌ خراپ و لاوازه‌کانه‌وه که بجيټه‌ لاشه‌يانه‌وه‌و کاريگه‌ری خراپی له‌ سه‌ريان هه‌بی؟

۴۵. شه‌يتان ئه‌گه‌ر به‌ وه‌سوه‌سه‌ش بوبی توانی زوربه‌ی خه‌لک بخاته‌ ئاگروه‌وه، هه‌لبه‌ته‌ تاوانه‌کانی تريش له‌ وه‌سوه‌سه‌وه‌ ده‌ست پي‌ده‌کن و ده‌بنه‌ بريارو کرده‌وه: وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَن دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِن قَبْلُ

إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (ابراهيم: ٢٢) کاتئ هه مووش تهاو ده بئت به هه شتیه کان ده چنه به هه شته وه و دوزه خیه کان ده خرینه دوزه خه وه) شهیتان (به فهرمانی خوا) دئته قسه و (پوو به پهیره وانی) ده لئت: به راستی خوا به لئنی راست و دروستی بی راگه یاندبوون منیش به لئنی درؤو نادرستم پیدان و جا توانیم گومراتان بکه م و له ریباری راست و ویلتان بکه م، وه نه بئت من هیچ زؤرو دهسه لاتیکم به سهر ئیوه دا هه بووبئت، جگه له وهی (به وه سه وه سه وخه تهره وه خه یال) بانگم کردن (بو خوانه ناسی و تاوان) ئیوهش به ده ممه وه هاتن و به قسه تان کردم، ئیتر سهرزه نشت و لؤمه ی من مه کن، به لکو سهرزه نشت و لؤمه ی خوتان بکه ن (که ئاوا گیلانه، بی بیرکردنه وه به قسه تان کردم، ئه مرؤ) من ناتوانم به هاناو هاواری ئیوه وه بیم، ئیوهش ناتوانن به هاناو هاواری منه وه بین، بیگومان من باوهرم نه بوو به وهی که کاتی خوی منتان کردبوو به شهریک و هاوبهش له پیشدا، به راستی ئه مرؤ سته مکاران سزای زؤر به ئیش دهدرین.

٤٦. ئه گهر شهیتان کاریگه ری هیزی نیه بوچی ده بی په نا به خوا بگرین له کاتی گه وره ترین به ندایه تیدا که قورئان خویندنه؟ : فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (النحل: ٩٨) ئه ی (موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم)) کاتئ ویستت قورئان بخوینی په نا بگره به خوا له شهیتانی ده رکراو له به زه بی خوا.

٤٧. شهیتان ته نیا توانای گومراکردنی به سهر ئه وانه دا نیه که ئیماندارن و پشتیان به خوا به ستوه: إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (النحل: ٩٩) به راستی ئه و (شهیتان) دهسه لاتئ نی یه به سهر ئه وانه ی که باوهریان هیناوه و ته نها پشتیان به پهروه دگاریان ده به ستن.

٤٨. توانی کاریکی سهره کی له بیر موساو هاوړیکه ی به ریته وه له م سه فهره دورو دریژه دا: قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا

الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرُهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا (الكهف: ٦٣) لاوه‌که وتی له‌بیرته کاتې چووینه په‌نا به‌رده گه‌وره‌که (بو پشوودان) جا به‌راستی من (له‌وې) ماسیه‌که‌م له‌بیر چوو هیچ شتې نه‌و (ماسیه‌که) ی له‌بیر نه‌بردمه‌وه که باسی بکه‌م بوټ بیجگه له شه‌یتان (ماسیه‌که زیندوو بویه‌وه) به شیوه‌یه‌کی سه‌یر ریځای خوی له ده‌ریاکه گرت‌ه‌بر.

٤٩. هیچ پیغه‌مبه‌ریک و نیردر او‌یکې خوا نه‌بوه که‌ویستبټی قسه بکا شه‌یتان ویستویه‌تی قسه‌ی خوی بخاته ناو قسه‌کانی و سر له خه‌لک بشپوینې، به‌لام خوی گه‌وره وه‌حی خوی پاراستوه: وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ ءَايَتَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (الحج: ٥٢) وه ئیمه له پيش تو نه‌مان ناردوه هیچ په‌وانه کړاو یا پیغه‌مبه‌ریک مه‌گر هر کاتې (قورئانی) ده‌خوینده‌وه شه‌یتان گومانی ده‌خسته ناو خوینراوه‌که‌یه‌وه (تا خه‌لک باوه‌ری پی نه‌هینن) ئینجا خوا لای ده‌بات (پوچه‌لی ده‌کاته‌وه) نه‌وه‌ی شه‌یتان داویتی به گوټی خه‌لکدا (له کاتې قورئان خویندنی پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم)) پاشان خوا ئایه‌ته‌کانی خوی ده‌چه‌سپینې وه خوا زانای کار دروسته.

٥٠. شه‌یتان دواى نه‌وه‌ی مروّف فریوده‌دا به‌لام له کاتې ته‌نگانه‌دا پشټی به‌رده‌دا، که‌واته توانیویه‌تی فریوی بدات: لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا (الفرقان: ٢٨) به‌راستی نه‌و (که‌سه‌ی کردم به هاو‌ل) منی له قورئان ویل کرد دوا نه‌وه‌ی قورئانم پی گه‌یشت (و باوه‌رم پی هینا) وه شه‌یتان هه‌میشه پشټ تیکه‌رو پشټ به‌رده‌ره بو ئاده‌میزاد.

٥١. پا‌زاندنه‌وه‌ی خراپه‌کان و لادانیان له ربی خوا: وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ (الزمل: ٢٤) بینیم که خوی قه‌ومه‌که‌ی سوجه‌ده‌یان ده‌برد بو رږڅ له

جیاتی خوا، وه (شه‌یتان) کاروکرده‌وه کانیا‌نی شیرین و جوان کردبوو له به‌رچاویان هر بۆیه به هۆی ئه‌وه له پِیگا لایان داوه و هیدایه‌تیا‌ن وه‌رنه‌گرتوه.

۵۲. کاتی‌ک موسای کابای قیبتی کوشت وتی ئه‌وه له کرده‌وه‌ی شه‌یتانه، وه ئه‌و دوژمنیکی فریوده‌رو گومراکه‌ره، ئه‌م وته‌یه خ‌وای گه‌وره بۆمان ده‌گِی‌رِیته‌وه وه‌ک پشتیوانیکردن نه‌وه‌ک په‌تکردنه‌وه: وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَمَلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ (القصص: ۵۵) (موسا) له‌کاتی غه‌فله‌تی خه‌لکی شارد‌ا خ‌وی کرد به شه‌قام و بازارد‌ا، بینی دوو پی‌او شه‌ر ده‌ک‌ن، ئه‌مه‌یا‌ن له تایفه‌ی خ‌ویه‌تی و ئه‌مه‌شیا‌ن له ده‌سته‌ی دوژمنه‌که‌یه‌تی (سه‌ربازی فیرعه‌ونه)، ئه‌وه‌ی خ‌زمی خ‌وی بوو موسای بینی هاواری لێ‌کرد که فریای بکه‌وِیت و زالی بکات به سه‌ر دوژمنه‌که‌یدا، موساش به‌په‌له چوو به‌ده‌می‌ه‌وه بۆ‌که‌زه‌کی مالی به کابرای (قب‌طی دا) و کوشتی، موسا په‌شیمان بووه له‌به‌ر خ‌ویه‌وه وتی: ئه‌م کاره شه‌یتان پی‌ی کرد‌م (من نه‌مده‌ویست بیکوژم) به راستی شه‌یتان دوژمنیکی گومراو ئاشکرایه.

۵۳. ئه‌وانه‌ی هه‌لده‌گه‌رِینه‌وه له دین شه‌یتان ئه‌و کاره‌ی بۆ جوان‌کردن: إِنَّ الَّذِينَ أُرْتَدُوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ (محمد: ۱۵) بی‌گومان ئه‌و که‌سانه‌ی پاشه‌وپاش گه‌رانه‌وه (له ئایینه‌که‌یا‌ن) له پاش ئه‌وه‌ی هه‌قیان بۆ روون بوویه‌وه شه‌یتان خ‌راپه‌کانیا‌نی بۆ جوان و رازاوه کردبوون وه به هی‌واو ئومید فریوی دا‌بوون.

۵۴. شه‌یتان ده‌توانی ئی‌مانداران خه‌مبار بکاو زیانیان پی‌بگه‌یه‌نی ئه‌گه‌ر خوا بیه‌وی: إِنَّمَا التَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَرِّهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (المجادلة: ۲۰) به‌راستی

چیه‌ی خراپ و نابەجێ هەر له شه‌یتانه‌وه‌یه، تا ئەوانه‌ غه‌مبار بکات که باوه‌ریان هێناوه، وه‌ نه‌بێت ئەو چیه‌یه‌ هه‌یج زیانیکیان پێ بگه‌یه‌نێت مه‌گه‌ر ویستی خوای له‌سه‌ر بێت، ده‌با ئیمانداران هەر پشت به‌ خوا به‌ستن تا له‌ زیان به‌ دوور بن.

۵۵. شه‌یتان به‌سه‌ر خه‌لکدا زالده‌بێ و شتیان له‌ به‌یر ده‌باته‌وه‌و ده‌یان کاته‌ حه‌یز و گروپی خۆی، حه‌یز و گروپی شه‌یتانیش له‌ ئاگرده‌یه: **أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ** (المجادلة: ۲۰) ئەوانه‌ شه‌یتان زāl بووه‌ به‌سه‌ریانداو داگیرى کردوون، به‌و هۆیه‌وه‌ یادی خوای له‌به‌یر بردوون، ئا ئەوانه‌ ده‌سته و تاقم و حزبی شه‌یتان، ئاگاداربێ که‌ بێگومان ده‌سته و تاقم و حزبی شه‌یتان خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌رمه‌ندن.

۵۶. شه‌یتان خه‌لک بانگ ده‌کات بۆ ئاگر، وه‌ فیه‌لعن خه‌لکانی زۆریش ده‌خاته‌ ئاگره‌وه‌ که‌ زۆرینه‌ن: **وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عَابَاءَنَا أُولَئِكَ كَانُوا لَشَّيْطَانٍ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ** (لقمان: ۲۱) کاتیکیش پێیان بو‌تریت شوینی ئەو به‌رنامه‌یه‌ بکه‌ون که‌ خوا ناردویه‌تی، ئەوه‌ هەر شوینی ئەو شتانه‌ ده‌که‌وین که‌ باو و باپیران و مامۆستایانمان په‌یره‌وییان لی کردووه‌، ئایا ئەگه‌ر شه‌یتانیش بانگی کردبێ بۆ سزای داگیرساوی دۆزه‌خ، هەر په‌یره‌وی ده‌که‌ن؟!

۵۷. شه‌یتان مرۆف کافر ده‌کاو خۆشی لێبه‌ری ده‌کا، که‌واته‌ کاری شه‌یتان به‌س وه‌سوه‌سه‌ نیه‌ به‌لکو ده‌گاته‌ ئەنده‌زێ کافربونیش: **كَمْثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ** (الحشر: ۲۱) نموونه‌ی ئەم ناپاکانه‌ وه‌ک شه‌یتان وایه‌ که‌ به‌ مرۆفی وت: بێ پڕابه‌ جا که‌

بڼ بروا بوو (شهيتان) وتی: به پراستی من بهریم له تو بېگومان من له خواى پوره رډگارى جیهانیان ده ترسم.

۵۸. شهيتان زور له نيمه زياتر شت ده بينی: **وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌّ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْمِفْتَاحَ نَكَّصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ (الأنفال: ۷۸)** بیر بکه ره وه کاتیک که شهيتان کرده وه کانیاى بو پازانده وه وه وتی: نه مړو هيچ کهس به سهرتاندا زال نابڼ و بېگومان من په نادهر (و پاريزه) ی نيوهم نینجا کاتى هه ردوو دهسته که روو به رووی یه کتر بوونه وه (شهيتان) پاشه وپاش به دواى خوۍ دا گه پايه وه وتی: به پراستی من بهریم له نيوه چونکه به پراستی نه وه ی من ده بینم نيوه نایبینن به پراستی من له خوا ده ترسم و خوا زور تو له ی به تین و سه خته.

۵۹. وه شهيتان قه ناعه تی به سهر بازه کانی هیناوه که سهریانده خا و په ناو پاريزه ریان ده بڼ: به به لگه ی نايه تی پيشوو.

۶۰. شهيتان خه لک سهر گهردان و سهر ليشيو او ده کا: **قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَبْرَانِ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُوْنَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أُثْبِتْنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِّرْنَا لِنُؤْمِنَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (الأنعام: ۷۱)** بلای نایا بېجگه له خوا هاوار بکه ی (و بیه رستین) شتیک که نه سوودمان پی ده گه یه نئ نه زیان وه بهر وه دوا بگه پرينه وه (پاش گه ز بینه وه) له پاش نه وه ی که خوا پینموونی کردین (بو ریگای پراست) ؟ به وینه ی نه وه که سه ی که شهيتانه کان سهریان لئ شيوانده بڼ له زهوی دا سهر گهردان بڼ و چهند هاوړپیه کی هه بڼ بانگی کهن بو ری ی پراست (بلین) وهره بو لای نیمه (که چی به گوئیان نه کات) بلای به پراستی هر پینموونی خوا پینموونی

راسته و فه‌رمانمان بێ‌دراوه که مل که‌چ و گوێپایه‌ل بین بۆ په‌روه‌ردگاری جیهانیان.

٦١. شه‌یتان فێری شوێنکه‌وتوه‌کانی ده‌کا چۆن له‌ گه‌ل ئیمانداران ده‌مه‌ ته‌قی بکه‌ن: وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اِسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهُ لَفِسْقٌ وَاِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِوَنَ اِلَى اَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجْدِلُوْكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ (الأنعام: ١٣) له‌و (سه‌ر بپاوه) مه‌خۆن که‌ناوی خ‌وای له‌سه‌ر نه‌هێنرایه‌وه (کاتی سه‌رپ‌رین) بێ‌گومان (خ‌واردنی) ئه‌وه‌ تاوان و له‌سنوور ده‌رچوونه‌ وه‌ بێ‌گومان شه‌یتانه‌کان به‌نه‌پینی شت به‌دۆستانیان ده‌لێن بۆ ئه‌وه‌ی م‌وجاده‌له‌و ده‌مه‌ ده‌مێتان له‌گه‌ل بکه‌ن جا ئه‌گه‌ر به‌گوێیان بکه‌ن ئه‌وه‌ بێ‌گومان له‌هاوبه‌ش ب‌ریار ده‌ران ده‌بن.

٦٢. شه‌یتان زیاده‌روی و پا‌ره له‌ خ‌راپه‌ سه‌رفکردن به‌ م‌رو‌ف ده‌کا: اِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا اِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهٖ كَفُوْرًا (الإسراء: ٧٥) به‌راستی زیاده‌ره‌وان دۆست و ب‌رای شه‌یتانه‌کان، شه‌یتانی‌ش به‌رانبه‌ر (نازو ن‌یعمه‌ته‌کانی) په‌روه‌ردگاری هه‌میشه‌ سه‌په‌یه.

٦٣. شه‌یتان د‌نه‌دنی کافه‌ره‌کان ده‌د‌ن و هانیان ده‌د‌ن بۆ خ‌راپه‌: اَلَمْ تَرَ اَنَّا اَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكَافِرِيْنَ تُوْزُهُمْ اَزْوَا (مریم: ٨٣) ئایا نابینیت به‌راستی ئیمه‌ چۆن شه‌یتانه‌کان ده‌نێرینه‌ سه‌ر خ‌وانه‌ناسان، به‌گه‌رمی هانیان ده‌د‌ن بۆ تاوان و گونا‌هو خ‌راپه‌.

٦٤. شه‌یتانه‌کان کاری غه‌واسی و چونه‌ ناو ده‌ریاکانیان بۆ سوله‌یمان کردوه‌: وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَآءٍ وَّعَوَاصٍ (ص: ٣٧) وه‌ هه‌موو (په‌ری و) شه‌یتانه‌کانمان بۆ رام هینا بوو که‌ بینا سازو مه‌له‌وانی ژێر ده‌ریا بوون.

٦٥. وه‌ کاری بیناسازیان بۆ کردوه‌: هه‌مان ئایه‌ت به‌لگه‌یه.

٦٦. ئه‌وانی تر له شه‌یتانه‌کان سوله‌یمان سه‌لامی خوی لیبی به‌ستونیه‌وه بو؟ چونکه زیان ده‌گه‌یه‌نن به مروّفه‌کان: **وَعَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ (ص: ٣٧)** وه هه‌ندیکی تریان (که سه‌ریچی سوله‌یمانیان کردبوو رامان هیتان بوی) به پیکه‌وه به‌سترای له کوټ زنجیردا.

٦٧. شه‌یتان به‌سه‌ر مروّفا زالدیه‌ی و ده‌بیته‌هاوړی و هه‌منشین، له کاتی‌کدا شه‌یتان خراپترین هاوړی و هه‌منشین: **وَمَنْ يَعُشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيطُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ (الزخرف: ٣٦)** که‌سیک خوی کویر بکات له ئاستی قورئان و یادی خوی میهره‌بان، ئه‌وه ئیمه شه‌یتانیک ده‌کینه ملوژی و هه‌میشه ده‌بیته یار و یاوه‌ری و له‌گه‌لیدا ده‌بیته.

٦٨. شه‌یتان دنده‌ن و گومراکردنی هه‌یه بو مروّف، وه وای لیده‌کات تا کاتی مردن به ئاگا نییه‌ته‌وه: **وَقُلْ رَبِّ اعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ (المؤمنون: ٩٧)** وه بلای ئه‌ی په‌روه‌ردگارم په‌نا ده‌گرم به تو له خه‌ته‌ره (و پالنه‌ر) و وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتانه‌کان.

٦٩. وه‌شه‌یتانه‌کان لای مروّفه‌کان ئاماده‌ ده‌بن: **وَأَعُوْذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُوْنِ (المؤمنون: ٩٨)** وه په‌نات پی ده‌گرم له‌وه‌ی (شه‌یتانه‌کان) ئاماده‌بن لام سه‌رم لی بشیوینن.

سودی ئه‌و ئاماده‌بونه گومراکرنیه‌تی و به کافری مراندنیه‌تی، ئایه‌ته‌که‌ش ئه‌مه ده‌گه‌یه‌نی.

٧٠. شه‌یتانه‌کان داده‌به‌زنه سه‌ر مروّفه گومراو خراپه‌کان، ئه‌و مروّفه گومرایانه‌ش هه‌ر به‌نده‌ی خوا بوون به‌لام شه‌یتان به‌و پوژه‌ی گه‌یاندوون و کردوینه سه‌ربازی خوی: **هَلْ أَنْتُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ (الشعراء: ٣٣)** هه‌والتان بده‌می شه‌یتانه‌کان داده‌به‌زنه سه‌رکی؟. ئه‌و که‌سانه کی؟ نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ

أَفَاَلِكِ أَثِيمٌ (الشعراء: ٣٣) دادهبهزنه سهر ههموو (كهسيكي) زور دروژني زور تاوانبار.

٧١. شهيتهانهكان مينبهرو پهيكهرو مهنجهل و قسهه ی گهوره يان دروستدهکرد
بؤ سولهيمان سهلامی خواي لهسهربي: يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمْثِيلٍ
وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ
(سبأ: ٣٢) سولهيمان ههرچي بويستايه، پهرييهكان بويان دروست دهکرد، له
شویني خوا په رستي و پهيكهرو ههوزو مهنجهلی گهوره ی بهجوړيک كه له
جيگه ی خوی دامه زراوهو ناجوليت. ئه ی نهوهو شوینكهوتوانی داوود: ئيوه به
کردارو گوفتار سوپاسگوزاربن، ههرچهنده كه ميک له بندهكانم سوپاسگوزارن.

٧٢. شهيتهانهكان توانای ئهوه يان ههيه كوڅكي گهوره بگوازنهوه له كاتتيكي
كهمداء: قَالَ عَفْرِيْتُ مِّنْ آلِجُنَّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ
لَقَوِيٌّ أَمِينٌ (النمل: ٣٩) جنوکهيهكي گهوره ی بههيز له جنوکهكان وتی من ئه و
(تهختهبييت) بؤ دينم پيش ئهوهی له جيگه ی خوټ ههستي وه بيگومان من به
توانام بهسهر ئه و (هيتهانهدا) و دهست پاكيشم.

٧٣. دهتوانن ويتهو شيوازي شتهكان بگوړن، وهك چوڼ تهختی بهلقيسايان
گوري كه خهريكبو شاژني سهبهء نهيناسيټهوه: قَالَ نَكِرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ
أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ (النمل: ٤١) ئينجا سولهيمان فهزمانيدا و
وتي: تهختی پاشايهتيهكي دهستكاري بكن (ههنديك پهنگ و نهخشي بگوړن)
سهرنج دهدهين بزانيبن بهلقيس دهيناسيټهوه، يان لهو كهسانه دهبيت كه
نايناسنهوه.

٧٤. دهبيتته قهريني مړوف و توشي نههامهتي دهكا: قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ
وَلَكِن كَانِ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ (ق: ٤٧) ئه و (شهيتهانه ی له دنياډا) له گهليدا بوو دهلي

ئە ی پەرورەدگارم من ئەوم سەرکەش نەکرد بە لُکو خۆی لە گومپراییی یەکی دوور لە راستیدا بوو.

٧٥. شەیتان چۆک لە سەر دلی مرۆف دادەکوئێ و دنە ی دەدا بۆ خراپە: مِّن شَرِّ
الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (الناس: ٥٠) لە زیانی وەسوەسە پەیدا کەری خۆ پەنھان کەر.

ئایا ئەوێ چیه وەسوەسە ی پەیدا کردووە زۆربە ی مرۆفایەتی گومپا کردووە؟
گومان لەوێدا نیە کە شەیتان و جنۆکە یە.

٧٦. ھاوکاری ساحیرەکانە بۆ سیحرو جادو لە خشتە بردنی خەلک: وَمِن شَرِّ
الَّتَفَثَّتْ فِي الْعُقَدِ (الفلق: ٥٠) وە لە زیانی فوو کەرەن (جادوو کەرەن) بە گری یاندا.

گومان لەوێدا نیە کە مامۆستا و یارمەتی دەری جادو بازەکان شەیتانەکانن.

٧٧. دەتوانن درۆ ھەلبەستن بە ناوی خوای گەورەو، ھەرۆک چۆن شەیتان
سویندی بۆ ئادەم و ھەوا خوارد کە دلسۆزیانە ئەوانیش برۆیان پیکرد: وَأَنَّهُ كَانَ
يَقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا (الجن: ٥٠) بیگومان بێ ئاوەزە کە مان درۆی نالەباری
ھەلدەبەست دەربارە ی خوا.

٧٨. مرۆفەکان دەترسێن بە تاییبەت ئەو کاتە ی کە مرۆف پەنایان بۆ دەبا: وَأَنَّهُ
كَانَ رَجُلًا مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرَجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَرَادُوهُمْ رَهَقًا (الجن: ٦٠) بە راستی
پیاوانێک لە دەستە ی ئادەمیزاد پەنایان دەبرد بە پیاوانێک لە دەستە ی
پەریەکان (پەریەکان ئەمەیان بە ھەلزانێ) کە چی ئەوێندە ی تر مانوویان کردن
(بە خورافات و شتی بێ سەر و بەر).

کەواتە شەیتان و جنۆکە ئەو ھەموو کارانەیان لە دەست بێ وەک کافرکردن و
فریودان و جوانکردن و ھەلگەراندنەو گۆرین و خەمبارکردن و لە خشتە بردن و
ئەزیبەت دان و داھێنان و کاری گەورە و خستە ئاگرەو و ... ئەوانە ھەموو بە دەقی

قورئان به شی هره زوری نه وانه ی که قورئان باسیان ده کا له چونه ناو لاشه ی مړوڅ گه وره ترن، بویه به قیاس الشبه بی یان به قیاس الاولی زور باش ده توانن مړوڅ گومراو بکه ن و ته حه کومی پیبکه ن و بچنه ناو لاشه ی وه و به کاری بیئن له خراپه دا.

که سیکیش بلل له بیرو باوه ردا قیاس نیه نه وه نه له قیاس تیگه یشته وه و نه له بیرو باوه ر، چونکه هه موو نه و شتانه ی خوی گه وره بو نیمه ی باسکرده بو نه وه یه په ندی لیوه ر بگرین و هه مان هه له دوو باره نه که یینه وه و هه مان چاکه بکه یین و هاوشیوه کانی له گه لدا نه نجام بده یین.

تهوهری چوارهم

حهقیقهتی شهیتان و جنۆكه له فهرموده ی سهوهرماندا و کاریگهریان به سه ر مرۆفهوه

فه رموده کانی پیغه مبهری سهروه رمان علیه افضل الصلوات والتبریکات وه ک
قورئان دووپاتی حهقیقهت جنۆكه و کاریگه ریه کانیان ده که نه وه، با هه ندی ک نمونه
بۆ ئه و راستیه بێنینه وه:

۱. یه که م هجو ی شهیتان بۆ سه ر مرۆف دوا ی له دایک بوونی لیدان و
نفورچه ک لیدان و گریان دنیه تی: نَأْبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " كُلُّ بَنِي آدَمَ يَطْعُنُ الشَّيْطَانَ فِي جَنْبَيْهِ بِأَصْبَعِهِ حِينَ
يُولَدُ، غَيْرَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَهَبَ يَطْعُنُ فَطَعَنَ فِي الْحِجَابِ، رواه
البخاری، ۳۲۸۶

۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " مَا مِنْ مَوْلُودٍ
يُولَدُ إِلَّا نَخَسَهُ الشَّيْطَانُ، فَيَسْتَهْلُ صَارِحًا مِنْ نَخْسَةِ الشَّيْطَانِ، إِلَّا ابْنُ مَرْيَمَ
وَأُمُّهُ ". ثُمَّ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: اقْرَءُوا إِنَّ شِئْنَكُمْ: { وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنْ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ } . رواه مسلم، ۲۳۶۶

به بێی ئه م فه رموده که سه حیحانه هه ر مرۆفیک له دایک بێ شهیتا ئازاری
ده داو هاواری لی هه لده ستین.

۳. گومان په یداکردن له سه ر خوا: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ مَنْ
خَلَقَ كَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ: مَنْ خَلَقَ رَيْكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيَنْتِهِ، رواه
البخاری، ۳۲۷۶

۴. گریدان له سه ری مرۆف و ته مبه لکردن بۆ مرۆف له لایه ن شهیتانه وه: أَنَّ أَبِي
هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ
عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ - إِذَا هُوَ نَامَ - ثَلَاثَ عُقَدٍ، يَضْرِبُ كُلَّ عُقْدَةٍ عَلَيْكَ لِيلٌ
ظَوِيلٌ فَارْقُودٌ، فَإِنْ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ،

فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ، وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ
كَسَلَانَ رواه البخارى، ۱۱۴۲

۵. میزکردنى شهيتان له گوڼى كه سيك كه تا به يانى له خه ودا ده بى و
وه خه بهر ناي: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: ذِكْرٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ رَجُلٌ نَامَ لَيْلَهُ حَتَّى أَصْبَحَ، قَالَ: " ذَاكَ رَجُلٌ بَالُ الشَّيْطَانِ فِي أَذُنَيْهِ "، أَوْ
قَالَ: " فِي أَذُنَيْهِ " رواه البخارى، ۳۲۷۰

۶. خه مبارکردنى مسولمان به هوى خهوى ناخوش: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمانُ لَمْ تَكُنْ رُؤْيَا الْمُسْلِمِ تَكْذِبُ،
وَأَصْدُقُكُمْ رُؤْيَا أَصْدُقُكُمْ حَدِيثًا، وَرُؤْيَا الْمُسْلِمِ جُزْءٌ مِنْ خَمْسٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ
النُّبُوَّةِ، وَالرُّؤْيَا ثَلَاثَةٌ: فَرُؤْيَا الصَّالِحَةِ بُشْرَى مِنَ اللَّهِ، وَرُؤْيَا تَحْزِينٍ مِنَ الشَّيْطَانِ،
وَرُؤْيَا مِمَّا يُحَدِّثُ الْمَرْءَ نَفْسَهُ، فَإِنْ رَأَى أَحَدُكُمْ مَا يَكْرَهُ فَلْيَقُمْ فَلْيَصِلْ، وَلَا
يُحَدِّثْ بِهَا النَّاسَ، البخارى، ۲۲۶۳

به شيك له و خه و نانه خه مبارکردنى مسولمانه كه نه مه راستييه و ئينكارى
لينا كرى.

۷. شهيتان به وه پيډه كه نى كه باوشكى دى و زار قز دهكا و گالتهى پيډهكا، به
بى نه وهى به خومان بزاني: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَاسَ، وَيَكْرَهُ التَّثَاؤُبَ، فَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ،
فَحَقَّقَ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يُسَمِّتَهُ، وَأَمَّا التَّثَاؤُبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ،
فَلْيَرْدَهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِذَا قَالَ: هَا. ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ، رواه البخارى، ۶۲۲۳

۸. شهيتان له ناو لوتى مړوڅدا ده مينيتنه وه به تايبهت كه پيس بى بويه ده بى
لوتمان پاك رابگرين و ناوى تيوهردهين و فنى بكهين: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " إِذَا اسْتَيْقَظَ - أَرَاهُ - أَحَدُكُمْ مِنْ
مَنَامِهِ فَتَوَضَّأَ، فَلْيَسْتَنْزِ ثَلَاثًا ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خَيْشُومِهِ، رواه
البخارى، ۳۲۹۵

۹. ليكجيا كړدنه وهى ژن و مير يه كيك له خراپترين كار هكانى شهيتانه: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " إِنْ إِبْلِيسَ يَضَعُ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ، ثُمَّ يَبْعَثُ

سَرَايَاهُ، فَأَذْنَاهُمْ مِنْهُ مَنَزَلَةً أَعْظَمُهُمْ فِئْنَةً، يَجِيءُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ : فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا. فَيَقُولُ : مَا صَنَعْتَ شَيْئًا. قَالَ : ثُمَّ يَجِيءُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ : مَا تَرَكْتُهُ حَتَّى فَرَقْتُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ امْرَأَتِهِ. قَالَ : فَيُذْنِيهِ مِنْهُ، وَيَقُولُ : نِعَمْ أَنْتَ . قَالَ الْأَعْمَشُ : أَرَاهُ قَالَ : فَيَلْتَرِمُهُ. رواه مسلم، ٢٨١٣

١٠. شهيتان سه هو و هه له به مروّف ده كا له كاتي نويزدا كه مروّف له و كاته دا زور له خوا نزيكه: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " إِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ يُصَلِّي جَاءَ الشَّيْطَانُ فَلَبَسَ عَلَيْهِ، حَتَّى لَا يَدْرِي كَمْ صَلَّى، فَإِذَا وَجَدَ ذَلِكَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ " رواه البخاري ١٢٣٢،

١١. بوى هه يه شهيتان كه سيك به مروّف بكوزئ كاتيک سيلاحى به رامهر پاده گري و كه مته رخمي ده كا: أَعْنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " لَا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ ؛ فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي لَعَلَّ الشَّيْطَانَ يُنْزِعُ فِي يَدِهِ ، فَيَقْعُ فِي حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ " رواه البخاري ٧٠٧٢

١٢. شهيتان فيتنه و ئاشوب ده خاته نيوان خه لك به گشتي و مسولمانان به تايهت: عَنْ جَابِرٍ ، قَالَ : سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : " إِنْ الشَّيْطَانُ قَدْ آبَسَ أَنْ يُعْبِدَهُ الْمُصَلُّونَ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ ، رواه مسلم ٢٨١٢

١٣. شهيتان له ناو خوينى مروّفا ده روا: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ وَعِنْدَهُ أَرْوَاجُهُ فَرَحَنَ، فَقَالَ لِصَفِيَّةَ بِنْتِ حَيْثٍ : " لَا تَعْجَلِي حَتَّى أَنْصَرِفَ مَعَكَ " . وَكَانَ بَيْنَهُمَا فِي دَارِ أُسَامَةَ، فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَهَا، فَلَقِيَهُ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَنَظَرَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ أَجَارَا، وَقَالَ لَهُمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " تَعَالَيَا، إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتِ حَيْثٍ " قَالََا : سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ : " إِنْ الشَّيْطَانُ يَجْرِي مِنَ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يُلْقِيَنِي فِي أَنْفُسِكُمَا شَيْئًا " رواه البخاري، ٢٠٣٨

١٤. شهيتان ده گاته شويني خوين و ئه و شوينه خوينى پيده كا: إِنْ الشَّيْطَانُ يَبْلُغُ مِنَ الْإِنْسَانِ مَبْلَغَ الدَّمِ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمَا شَيْئًا ، رواه البخاري، ٢٠٣٥

۱۵. شهیتان له ترسی عومهر پښکا دهگورئ، که واته ئه وهی وهک عومهر نه بن
یان ئیمان لاوازو بیټاگابن شهیتان به که میان سهیر ده کاو ته شقه له یان پیده کا له
جیاتنی ئه وهی که لیان بترسی و له بهریان پاکا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: "وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا لَقَيْكَ الشَّيْطَانُ قَطُّ سَالِكًا فَجًّا، إِلَّا سَلَكَ فَجًّا
غَيْرَ فَجِّكَ"، رواه البخاری، ۳۲۹۴

۱۶. زهنگول و جهرهس زورنای شهیتانه: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "الْجَرَسُ مَزَامِيرُ الشَّيْطَانِ". رواه مسلم، ۲۱۱۴

۱۷. شهیتان له لای هه موو شتیکی مړوف ئاماده ده بی، وهک جووتبون
نانخواردن...: عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِذَا
وَقَعَتْ لُقْمَةُ أَحَدِكُمْ فَلْيَأْخُذْهَا فَلْيُمِظْ مَا كَانَ بِهَا مِنْ أَدَى، وَلْيَأْكُلْهَا، وَلَا يَدْغَهَا
لِلشَّيْطَانِ، وَلَا يَمْسُحْ يَدَهُ بِالْمُنْدِيلِ، حَتَّى يَلْعَقَ أَصَابِعَهُ؛ فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي فِي أَيِّ
ظِلْعَامِهِ الْبَرْكَةُ"، رواه مسلم ۲۰۳۳

که واته شهیتان خواردنمان له گه ل ده خوات.

۱۸. ئه گهر له کاتی سه رجییدا ناوی خوا بهیئری شهیتان زیان به و مناله
ناگه یه نی که له م جوتبونه دروست ده بی: عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ يَبْلُغُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنَّبْنَا
الشَّيْطَانَ وَجَنَّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، فَقُضِيَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ لَمْ يَضُرْهُ" رواه
البخاری، ۱۴۱

که واته ئه گهر وانه بی شهیتان ده توانی زیانی پیبگه یه نی، جا زیاری به رجهسته
و حسی بی، یان زیانی مه عنه وی.

۱۹. سهگ و گویدرئژ جنوکه ده بینن ئیمه نابینین، ئیستا له رووی زانسته وه
ئمه زور پوونه که زینده وه رهکان بینایان زور به هیزه و زور له ئیمه زیاتر ده بینن و
ده بیستن و ههست پیده که ن: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ

مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا ،
رواه البخاری، ۳۳۰۳

ئەم فەرمودیه باس لە دوو شتی جیاواز دەکا: یه‌کیان کۆیدریژ که شه‌یتان ده‌بینی، یه‌کیان که‌له‌شیر که فریشته ده‌بینی.

۲۰. لە فەرمودیه‌کی تر باسی سه‌گیش کراوه که شه‌یتان ده‌بینی ئیمام ئەحمه‌دو ترموزی ریوایه‌تیان کردوه.

۲۱. بازاره‌کان شه‌رگه‌ی شه‌یتانن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی درۆو فیل و هه‌له‌ه‌تاندن و سویندی به‌ درۆی زۆر تیدا ده‌کری: عَنْ سَلْمَانَ قَالَ: لَا تَكُونَنَّ إِنْ اسْتَطَعْتَ أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ السُّوقَ، وَلَا آخِرَ مَنْ يَخْرُجُ مِنْهَا ؛ فَإِنَّهَا مَغْرَكَةُ الشَّيْطَانِ، وَبِهَا يُنْصَبُ رَأْيَتُهُ. رواه مسلم، ۲۱۵۴

دیاره سه‌لمان له خۆرا ئه‌و قسه‌یه ناکا که به‌لگه‌یه‌کی به‌ ده‌سته‌وه نه‌بی، مه‌به‌ست ئه‌وه نیه بازاره‌کان بۆ مرۆفی خراپ چۆلیکه‌ین خۆزگه‌ مرۆقه‌ باشه‌کان کۆنترۆلی بازاری هه‌موو دونیایان ده‌کرد به‌لام به‌ داخه‌وه که وانیه.

۲۲. له کاتی ئیواراندا لێنه‌گه‌ریین مناله‌کان له‌ ده‌روه‌وه بن چونکه له‌و کاته‌دا شه‌یتان سه‌ربازه‌کانی په‌رت ده‌کا بۆی هه‌یه زیان به‌ مناله‌کان بگه‌یه‌نن: جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " إِذَا اسْتَجَنَحَ - أَوْ: كَانَ جُنْحٌ - اللَّيْلُ فَكَفُّوا صَبْيَانَكُمْ ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ الْعِشَاءِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقْ بَابَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَأَطْفِئْ مِصْبَاحَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَأَوْكُ سِقَاقَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرْ إِيَّاءَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ تَغَرَّضَ عَلَيْهِ شَيْئًا " رواه البخاري، ۳۲۸۰

۲۳. شه‌یتان دزی ده‌کا: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: وَكَلَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحِفْظِ زَكَاةِ رَمَضَانَ، فَأَتَانِي آتٍ، فَجَعَلَ يَخْتُو مِنْ الطَّعَامِ، فَأَخَذْتُهُ وَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ: إِيَّيْ مُحْتَاجٌ وَعَلَيَّ عِيَالٌ، وَلِي حَاجَةٌ شَدِيدَةٌ. قَالَ: فَخَلَّيْتُ عَنْهُ، فَأُضْبَحْتُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ الْبَارِحَةَ ؟ " قَالَ:

قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ، شَكَا حَاجَةً شَدِيدَةً وَعِيَالًا، فَرَجَمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ. قَالَ : " أَمَّا إِنَّهُ قَدْ كَذَبَكَ، وَسَيَعُودُ ". فَعَرَفْتُ أَنَّهُ سَيَعُودُ ؛ لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنَّهُ سَيَعُودُ. فَرَضَدْتُهُ، فَجَاءَ يَحْتُو مِنْ الطَّعَامِ، فَأَخَذْتُهُ فَقُلْتُ : لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ : دَعْنِي ؛ فَإِنِّي مُحْتَاجٌ، وَعَلَيَّ عِيَالٌ، لَا أَعُودُ. فَرَجَمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ، فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ ؟ " قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ، شَكَا حَاجَةً شَدِيدَةً وَعِيَالًا فَرَجَمْتُهُ، فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ. قَالَ : " أَمَّا إِنَّهُ قَدْ كَذَبَكَ، وَسَيَعُودُ ". فَرَضَدْتُهُ الثَّالِثَةَ، فَجَاءَ يَحْتُو مِنْ الطَّعَامِ، فَأَخَذْتُهُ فَقُلْتُ : لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهَذَا آخِرُ ثَلَاثِ مَرَّاتٍ أَتَكَ تَزْعُمُ لَا تَعُودُ ثُمَّ تَعُودُ. قَالَ : دَعْنِي أَعْلَمْتُكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهَا. قُلْتُ : مَا هُوَ ؟ قَالَ : إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَأَقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ { اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ } حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ ؛ فَإِنَّكَ لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبَنَّكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ. فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ، فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ الْبَارِحَةَ ؟ ". قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ، زَعَمَ أَنَّهُ يُعَلِّمُنِي كَلِمَاتٍ يَنْفَعُنِي اللَّهُ بِهَا، فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ. قَالَ : " مَا هِيَ ؟ " قُلْتُ : قَالَ لِي : إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَأَقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ مِنْ أَوَّلِهَا حَتَّى تَخْتِمَ { اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ } ، وَقَالَ لِي : لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبَنَّكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ، وَكَانُوا أَحْرَصَ شَيْءٍ عَلَى الْخَيْرِ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " أَمَّا إِنَّهُ قَدْ صَدَقَكَ وَهُوَ كَذُوبٌ. تَعْلَمُ مَنْ تُخَاطَبُ مِنْذُ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ ؟ " قَالَ : لَا. قَالَ : " ذَاكَ شَيْطَانٌ، رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ، ٢٣١١

٢٥. ده‌بینین شه‌یتان قنسه‌ی له‌ گه‌ل‌ ئه‌بو هوره‌یره‌ کرد، به‌لینى پیندا، دروى کرد، وتى هه‌ژارم، وتى نایه‌مه‌وه جاریکى تر، پى‌ی وت نایه‌ته‌لکورسى پاریزه‌ره‌...

٢٥. جنوکه له‌ ناو ماله‌کاندا ده‌بینرئ له‌ سه‌ر شیوه‌ی مار ده‌بى‌ ده‌نگ بدرین سى‌ جار ئه‌وجار بکوژرین: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ : سَمِعْتُهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِنَّ بِالْمَدِينَةِ نَفَرًا مِنَ الْجِنَّ قَدْ أَسْلَمُوا، فَمَنْ رَأَى شَيْئًا مِنْ هَذِهِ الْعَوَامِرِ فَلْيُؤَدِّهِ ثَلَاثًا، فَإِنْ بَدَأَ لَهُ بَعْدُ فَلْيَقْتُلْهُ ؛ فَإِنَّهُ شَيْطَانٌ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، ٢٢٣٦

که‌واته‌ ئه‌گه‌ر ده‌نگتدا ده‌رنه‌چو ئه‌وه‌ جنوکه‌ی مسولمان نیه‌، ئه‌وه‌ شه‌یتانه‌ بویه‌ مافى‌ ئه‌وه‌ت هیه‌ بیکوژى‌.

۲۶. نه‌و گه‌نجه‌ی ماره‌که‌ی کوشت و بو‌خو‌شی مرد به‌لگه‌یه‌کی ږوونه له‌سهر هیږی جنوکه هه‌تا بگاته ږاده‌ی کوشتنی مړوف نه‌مه ده‌قی فهرموده‌که‌یه که له سه‌حیحی مسلم دا هاتوه: أَخْبَرَنِي أَبُو السَّائِبِ مَوْلَى هِشَامِ بْنِ زُهْرَةَ، أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ فِي بَيْتِهِ، قَالَ : فَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي، فَجَلَسْتُ أَنْتَظِرُهُ حَتَّى يَقْضِيَ صَلَاتَهُ، فَسَمِعْتُ تَحْرِيكَ فِي عَرَاجَيْنِ ، فِي نَاحِيَةِ الْبَيْتِ، فَالْتَفْتُ فَإِذَا حَيَّةٌ، قَوَّثْتُ لِأَقْتُلَهَا، فَأَشَارَ إِلَيَّ أَنْ أَجْلِسَ فَجَلَسْتُ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَشَارَ إِلَى بَيْتِ فِي الدَّارِ، فَقَالَ : أَتَرَى هَذَا الْبَيْتَ ؟ فَقُلْتُ : نَعَمْ. قَالَ : كَانَ فِيهِ فَتًى مِنَّا حَدِيثُ عَهْدٍ بِعُزْسٍ، قَالَ : فَخَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْخَنْدَقِ، فَكَانَ ذَلِكَ الْفَتَى يَسْتَأْذِنُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِانْصَافِ النَّهَارِ، فَيَرْجِعُ إِلَى أَهْلِهِ، فَاسْتَأْذَنَهُ يَوْمًا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " خُذْ عَلَيْكَ سِلَاحَكَ ؛ فَإِنِّي أَخَشَى عَلَيْكَ فَرِيضَةً ". فَأَخَذَ الرَّجُلُ سِلَاحَهُ ثُمَّ رَجَعَ، فَإِذَا امْرَأَتُهُ بَيْنَ الْبَابَيْنِ قَائِمَةً، فَأَهْوَى إِلَيْهَا الرُّمْحَ لِيَطْعُمَهَا بِهِ، وَأَصَابَتْهُ غَبْرَةٌ، فَقَالَتْ لَهُ : اكْفُفْ عَلَيْكَ رُمْحَكَ، وَادْخُلِ الْبَيْتَ حَتَّى تَنْتَظِرَ مَا الَّذِي أَخْرَجَنِي. فَدَخَلَ، فَإِذَا بِحَيَّةٍ عَظِيمَةٍ مُنْطَوِيَةٍ عَلَى الْفَرَاشِ، فَأَهْوَى إِلَيْهَا بِالرُّمْحِ فَانْتَضَمَهَا بِهِ، ثُمَّ خَرَجَ، فَزَكَّرَهُ فِي الدَّارِ، فَأَصْطَرَبَتْ عَلَيْهِ، فَمَا يَذَرِي أُيْهُمَا كَانَ أَسْرَعَ مَوْتًا الْحَيَّةُ أَمْ الْفَتَى، قَالَ : فَجِئْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَّرْنَا ذَلِكَ لَهُ، وَقُلْنَا : ادْعُ اللَّهَ يُحْيِيهِ لَنَا، فَقَالَ : " اسْتَغْفِرُوا لِصَاحِبِكُمْ ". ثُمَّ قَالَ : " إِنَّ بِالْمَدِينَةِ جَنًّا قَدْ أَسْلَمُوا، فَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهُمْ شَيْئًا فَادْنُوهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنْ بَدَأَ لَكُمْ بَغْدَ ذَلِكَ فَاقْتُلُوهُ ؛ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ " رواه مسلم ، ۲۲۳۶

۲۷. جنوکه‌کان ناتوان خو‌یان به رسول الله بچوینن له خه‌وندا، که واته ده‌توان خو‌یان به غه‌یری رسول الله بچوین، هه‌تا به‌پیغه‌مبه‌ری خواش به‌لام له‌سهر شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ر نا، نه‌وه‌ش بو نه‌وه‌یه مسولمان فریودهن: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " تَسْمَوُا بِاسْمِي، وَلَا تَكْتُمُوا بِكُنْيَتِي، وَمَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَمَثَّلُ فِي صُورَتِي، وَمَنْ كَذَّبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ ". رواه البخاري ۱۱۰۰

۲۸. جنوکه‌کان زیانده‌گه‌یه‌نن به‌وشتانه: ده‌رگا نه‌گهر دانه‌خرابن، سه‌ری خوارده‌مه‌نی نه‌گهر دانه‌پو‌شرا‌بن، ئاگر نه‌گهر نه‌کوژ‌پن‌را‌بیته‌وه، خواردنو خوارده‌وه بسم الله لیته‌کرا‌بن، جوتبون که‌پیشتر ناوی خوا‌ی لیته‌هات‌بی و

منالی لیبیکه‌وێته‌وه: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ، أَوْ أَمْسَيْنُكُمْ، فَكُفُّوا صَبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِّنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُّغْلَقًا". رواه البخاري، ٣٣٠٤

٢٩. شه‌یتان و‌یستویه‌تی زیان به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا بگه‌یه‌نی له‌ کاتی نو‌یژدا به‌ ه‌وی سه‌لکه‌ بزوتی‌که‌وه: قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَمِعَنَاهُ يَقُولُ: "أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ"، ثُمَّ قَالَ: "أَلْعَنُكَ بَلْعَنَةُ اللَّهِ"، ثَلَاثًا، وَبَسَطَ يَدَهُ كَأَنَّهُ يَتَنَاوَلُ شَيْئًا، فَلَمَّا فَرَغَ مِنَ الصَّلَاةِ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ سَمِعْنَاكَ تَقُولُ فِي الصَّلَاةِ شَيْئًا لَمْ نَسْمَعْكَ تَقُولُهُ قَبْلَ ذَلِكَ، وَرَأَيْنَاكَ بَسَطْتَ يَدَكَ. قَالَ: "إِنَّ عَدُوَّ اللَّهِ إِبْلِيسَ جَاءَ بِشَهَابٍ مِّن نَّارٍ؛ لِيَجْعَلَهُ فِي وَجْهِ، فَقُلْتُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. ثُمَّ قُلْتُ: أَلْعَنُكَ بَلْعَنَةُ اللَّهِ الثَّامَّةِ فَلَمْ يَسْتَأْخِرْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. ثُمَّ أَرَدْتُ أَخْذَهُ، وَاللَّهِ لَوْلَا دَعْوَةُ أَحِيْنَا سَلِيمَانَ لِأَصْبَحَ مُوتِقًا يَلْعَبُ بِهِ وَلَدَانُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ". رواه مسلم، ٥٤٢

٣٠. ئاگر به‌ردانه‌ مالان به‌ ه‌وی مشک و‌ هاوشیوه‌کانی: عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: جَاءَتْ فَازَةٌ فَأَخَذَتْ تَجُرُّ الْفَتِيلَةَ، فَجَاءَتْ بِهَا فَأَلْقَتْهَا بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْخُمْرَةِ الَّتِي كَانَ قَاعِدًا عَلَيْهَا، فَأَحْرَقَتْ مِنْهَا مِثْلَ مَوْضِعِ الدَّرْهِمِ، فَقَالَ: "إِذَا نِمْتُمْ فَأَظْفِقُوا سُرُجَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدُلُّ مِثْلَ هَذِهِ عَلَى هَذَا فَتُحْرِقُكُمْ". رواه ابوداود، ٥٢٤٧، حكم الحديث: صحيح

ئیبین عه‌باس ده‌لێ مشکیک فتیله‌یه‌کی راکیشا تا ه‌ینای بۆ سه‌ر ئه‌و جی‌گایه‌یی پی‌غه‌مبه‌ر له‌سه‌ری دانیشتیبوو به‌ قه‌ده‌ر دره‌مه‌میکێ سوتاند، ئه‌وجار پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رموی ئه‌گه‌ر خه‌وتن چ‌راکانتان بکوژێننه‌وه، چونکه‌ شه‌یتان جنۆکه‌ ئه‌و مشکانه‌ هه‌لده‌نین بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و کاره‌ بکه‌ن.

٣١. پی‌غه‌مبه‌ری خوا په‌نای گرتوه‌ به‌ خوا له‌ شه‌یتان که‌ م‌رۆف به‌ ه‌یلاک به‌ری له‌سه‌ره‌ مه‌رگا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَدْمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ التَّرْدِي، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْغَرَقِ وَالْحَرَقِ وَالْهَرَمِ، وَأَعُوذُ

بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُدْبِرًا، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا"، رواه ابوداود، ١٥٥٢، حكم الحديث: صحيح

تخبط له کاتي مردندا بريټيه له ټيکدانی عقل و دين له کاتي سهره مه رگدا، چونکه گرنګ بؤ مړوف کوټا ژباڼيه تي، وه شهيتان دهيه وي مړوف به کافري يان لاني که م به تاوان يان لاني که متر به پاداشتي که م بؤ لای خوا بګه ريټه وه.

٣٢. صحيح مسلم - كِتَابُ : الزُّهْدِ وَالرَّقَائِقُ - بَابُ : تَسْمِيَةِ الْعَاظِسِ 2995 (57) (المجلد : 8 الصفحة : 226) (حَدَّثَنِي أَبُو عَسَانَ الْمِسْمَعِيُّ مَالِكُ بْنُ عَبْدِ الْوَاحِدِ ، حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُقْصِلِ ، حَدَّثَنَا سَهْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ ، قَالَ : سَمِعْتُ ابْنَ الْأَبِيِّ سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ يُحَدِّثُ أَبِي، عَنْ أَبِيهِ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُمْسِكْ بِيَدِهِ عَلَى فِيهِ ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ".

له کاتي باوشکدا شهيتان دهچيټه ناو مړوف ئه م فهرموده يه زور راشکاوانه باسی بابته که دهکا.

٣٣. خوین بهردانی ثافره تان، بؤ ئه وه ی سهریان لی بشیوی و نه زانن پاکن یان پیسن تا بزائن چوڼ به نډایه تی بګه ن، بویه پیغه مبه ری خوا ناوی ناوه لیډان و پیله قه ی شهيتان: فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ قَالَتْ : أَتَيْتُ عَائِشَةَ، فَقُلْتُ لَهَا : يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ، قَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَكُونَ لِي حَظٌّ فِي الْإِسْلَامِ، وَأَنْ أَكُونَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ ؛ أَمْكُتُ مَا شَاءَ اللَّهُ مِنْ يَوْمٍ أَسْتَحَاضُ، فَلَا أَصَلِّي لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ صَلَاةً. قَالَتْ : اجْلِسِي حَتَّى يَجِيءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَلَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ : يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذِهِ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ تَخْشَى أَنْ لَا يَكُونَ لَهَا حَظٌّ فِي الْإِسْلَامِ، وَأَنْ تَكُونَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ ؛ تَمْكُتُ مَا شَاءَ اللَّهُ مِنْ يَوْمٍ تُسْتَحَاضُ، فَلَا تَصَلِّي لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِ صَلَاةً. فَقَالَ : " مَرِي فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ فَلْيُمْسِكْ كُلَّ شَهْرٍ عَدَدَ أَيَّامٍ أَقْرَأَيْهَا، ثُمَّ تَغْتَسِلْ وَتَحْتَشِي وَتَسْتَنْفِرُ وَتَنْظِفُ، ثُمَّ تَطَهَّرْ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، وَتُصَلِّي، فَإِنَّمَا ذَلِكَ رَكْعَةٌ مِنَ الشَّيْطَانِ، أَوْ عِزُّي أَنْقَطَعَ، أَوْ ذَاءٌ عَرَضَ لَهَا". رواه ابوداود، احمد، مالک، الدارمی، النسائی...

رکضة من الشيطان: واته لیډانی شهيتان له ره ئم و خوین بهردانی ثافره ته که يه.

۳۴. هه موو مرؤفیک قهرین و هه منشینې فریشته و جنوکه ی هه یه، هی جنوکه هانی ددها بو خراپه، فریشته هانی ددها بو چاکه روو له چیبکا بو وئ هانددری: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ وُكِّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ ". قَالُوا: وَإِيَّاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: " وَإِيَّايَ، إِلَّا أَنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ، فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ ". رواه مسلم، ۲۸۱۴

ئهم فهرمودانه ی که باسما نکرده له سه رچاوه سه حیه کانه وه زوره یان بوخاری و مسلم بوون به لگنه له سه ر ئه وه ی :

1. شهیتان و جنوکه په یوه نډیان له گه ل مرؤفدا هه یه.
2. کاریگه ریان به سه ر مرؤفه وه هه یه.
3. ده توانن مرؤف بېزار بکه نه.
4. بیکوژن.
5. ئاگر بکه نه وه.
6. زیان به مال و منالیان بگه یه نن.
7. ئه گه ر که سیک له و راستنیانه گومانی هه یه به گومان له شهیتانیش بکا که زوره ی مرؤفایه تی گومرا کردوه.
8. با گومان له وهش بکا که خوی گه وره هیزی گومرا کردن و مانه وه ی پیډاوه.
9. با گومان له وهش بکا ئاډهم و حه وای فریودا.
10. با گومان له وهش بکا هه تا ئه وپه ر ئه یوبی ئه زیه تدا.
11. با له وهش گومان بکا که شوین که وتوه کانی شهیتان له هی دینداری زورتړن...

ته وه ری پینجه م

شهیتان و جنوکه و کاریگه ریان له سهر مرؤف له دینه ئاسمانیه کاند

دینه ئاسمانیه کان بروائیان به شهیتان و جنوکه هه بوه به لام به ناوو نیشانی جوړ به جوړ.

جاری وایه ناویان لپناوه شهیتان، یان خوای شه، یان هیزی شه، یان خراپه کاری... ئەمە شتیک نیه نکولی لیبکری، ئەگەر ته ماشای دینه کۆن و تازه کان بکهین ئەمە به روونی ده بینین، وه هه تا له هه ندیک دیندا شهیتان شتیکی باشه وه په رستری و شهیتان لای ئەوان یه کتا په رسته چونکه ئاماده نه بوه مل بۆ غهیری خوئی که چ کاو جگه له خوا سوجه بۆ کهس به ری.

لای میسریه کۆنه کان و له شارستانییه تی میسری:

وهک مامۆستا عباس محمود عهقاد باسی لێوه دهکات له و کتابه ی که له سهر ئیبلیس نوسیویه تی که برؤا بوون به هیزی شه، یان شهیتان یان چه ندین ناوی تر لای میسریه کان شتیکی برؤا پیکراووه سله میئراو بووه، به لام کۆتای دونیاو خراپ بوونی دوونیا یان به کۆتای پنهاتنی میسر زانیوه، وه له زهت و خوشیه کانیا ن له م دونیا یه بینیه وه ته بۆیه زۆر هه ولیان داوه بۆ هیشتنه وه ی لاشه ی مرؤف له ری میسریه کانیا کاردنه وه، مامۆستا عباس له کتابه ی نزیکه ی ههشت لایه ره دا باسی کردوه

شهیتان و جنوکه لای هیندیه کان:

دیاره هیندیه کان له هه رکهس زیاتر بروائیان به جیهانی میتافیزیکی هه بوه و زۆری خواکان به هه موو شتیک ئەمە پشت راست دهکاته وه وه هه تا ئیستاشی له گه لدا بی ئەم بیرو باوه ره به رده وامه، زیاتر له هه رشوینیکی دونیا بروائیان به سحر وه په یوه ندی به جنوکه و کاریگه ری جنوکه وه هه یه.

وه له ئەفهریقا بروابون به هیزی شهړ ئەگەر زیاتر نه بځ له هیندستان که متر نیه.

لای زهردهشتیه کان:

به پټی بیرو باوهری زهردهشتیه کان زیاتر له هەر دینیک پروایان به هیزی شهرو هیزی چاکه ههیه، ئەوان دونیا و بهردهوامی دونیا له م کییه رکټیه دا دهبیننه وه که پټیان وایه هیزی خپرو هیزی شهړ بۆ چهند ههزار سال مل ملانه و کیشمه کیشیان بو، وه ئەم مل ملانه یه ئیستاشی له گەلدابی کوتایی پټی نه هاتوه. هه رچهنده هیزی خپر سهرکه وتو بووه به لام ئەمه مانای ئەوه نیه که خراپه نه ماوه، به لکو پروایان به پاداشتی دونیاو دوا رۆژ ههیه ئەوانه ی شوینکه وته ی شهرو ئەهریمه نن جیگایان دۆزه خه، ئەوانه ی گوپراپه لی ئەهراموزدان جیگایان به هه شته و به خته وهری دونیاش ده بن، وه پټیشیان وایه خودای خپرو شهړ تاکه و هیچ هاوبه ش و شه ریککی نیه.

مه جوسیه کان :

ئەسلی دینی مه جوسیه ت دامه زراوه له سهر دوانه ی خپرو شهړ:

1. له بیرو باوهری ئەوان بروان بوونه به مه بده ئی چاکه و خراپه.
2. بروایان به ماره کردنی مه حره م و نزیکان ههیه.
3. بروایان به وهیه که به جادوکردن خراپه له خویان دوور بخه نه وه.
4. ته قدیس کردنی پاشاکان، بریاره کانیان وه ک بریاری خوا سهیر ده کن....

کیومه رسیه کان:

ئەوانیش له دینی فارسیه کانه و پروایان به و دوو ئەسله ههیه ، که هیزی چاکه و خراپه یه. بروان وایه که یه زدان ئەزه لیبییه، وه ئەهریمه ن پهیدا بویه و ئەزه لی نییه.

سه نه ویه کان:

ټه وانه بړوایان وایه تاریکی و روناکی دوو بنچینه ی ټه زهلین، واته وهک مه جوسیه ت نیه که روناکی خیر به ټه زهلی ده زانن به س نه وهک خراپه و ټه هریمه ن وه هه شپانه ده لږین هه ردوکیان ټه زهلین به لام جیاوازن له شوین و سروشت و ناوهرؤکدا.

مانه ویه کان:

شوینکه وتوه کانی مانی کوری فاتک ی دانا:

ټم که سایه تیه ویستویه تی وه هه ولی داوه بو ټه وهی دینه کان بکاته وه یهک وهک زرده شتی و مه سیحی و موسایی، وه بیرو باوهره کانی هه دهچټه وه سهر دوانه یی واته هیزی چاکه و خراپه. وه ورده کاری زوری له سهر گوتراوه و باسی بیرو باوهره کانی کراوه، له کوټاییدا له سیداره درا له سهر دهستی پاشا به هرامی زرده شتی و له هلواسراو که ولکرا، ټه وهی مه به ستمه بیلیم بروا بونیانه به هیزی چاکه و خراپه وهک هه موو دینه کانی تر.

مه زده کیه کان:

بیرو باوهری ټه وانیش هه ده گه پټه وه بو دوو بنچینه که که مانه ویه کان و بیرو باوهره کانی تر له سهری بوون، به لام به جیاوازی له هه ندیک پښمایي و بیرو باوهردا، دیسانیه و مه رقونیه ش به هه مان شیوه بوون، بړوایان به دوو بنچینه که هه بووه.

که واته دینه کانی فارسی هه مووی بړوای به و دوو هیزه ی چاکه و خراپه هه بووه، وه بړوایان به مل ملانه ی ټه و دوو هیزه هه بووه، به جیاوازی له هه ندیک شتی بنچینه ی و پښمای و لقه کان، هه وهک یه هودیته و ئیسلام و مه سیحیه ت بړوای به و دوو هیزه هه یه و به م هیزه ی خراپه کاری و ټه هریمه نه ده لی شه یتان،

ئوان هه مان ناو، يان تاريخی، يان ئه هريمه ن، يان هيڙی خراپه... پي دليڼ، به لام ناوه پوکه که ئهويه که شهيتان جه مسهري زور به هيڙو به رامبه ره، جاري وایه هه زاران سال کي به رکتي له گه ل چاکه دا کرده.

شهيتان و جنوکه و کاريگهريان لای جوله که کان:

يههوديه ت دينيکی خاوه ن پيشه و قوله، وه ئه ساسی دينی مه سيحيه ته، وه مه سيح هاتوه ئه م دينه ته واکا، مل ملانه ی نيوان خيرو شهر له بنچينه ی هه موو دينه کانداهيه و جيگای کودهنگی دينه جياوازيه کانه، دينی جوله که ش وهک دينيکی سه ره کی جيهانی به پروونی باسی شهيتان و جنوکه و کاريگه ريه کانی کرده، له سفری ته کوين داله ثايه تی دوو، سچ، باسی ئه وه دهکا که شهيتان له پي چونه ناو مار چوته به هه شته وه و هواي هه لځه له تاندوه و له پي حه واهه ئادم و هواي له به هه شت وه دهرنا، که واته به پي دهقی ته ورات سه رچاوه ی هه موو نه هامتيه کانه و ده ستپيکی هه موو کاره ساته کانه.

ئه گهر پروانين بو کتابی ئه يوب له په يمانی کون خواي گه وره به پي ئه م کتابه له ٤٢ ثايه تدا باسی تاقيرکړنه وه ی ئه يوب دهکا له سه ر دهستی شهيتان، وه باس له وه دهکا که خواي گه وره قسه ی بو ئه ولاده کانی ده کرد شهيتان خوی خزنده ناويان، خواي گه وره پي وت له کويوه هاتی ئه ی شهيتان، ئه ویش وتی هه موو زهوی گهرام، ئه ویش پي وت ئایا که ست له ئه يوب باشتر ديوه؟ ئه ویش وتی هه موو به ره کاتی خوت به سه ردا پشتوه بويه باشه، خواي گه وره ش دهسه لاتی به شهيتان دا که وهک باران به لاو نه هامه تی به سه را بریځي، هه تا وای له ئه يوب کرد له حالی بيزار بو خوزگه ی ده خواست هه ر نه بوبا، ئه م به سه ر هاته به دريځي له ته وراتدا هاتوه که شهيتان چ کاره ساتيکی به سه ر مال و مناليدا هيڼاو هه موو له شی کرمي و زوخاوی کرد.

ټهوه هر نمونه يهک بو باسم کرد له باسی کاریگهري شهيتان له تهوراتدا که له دهيان شویندا باسی کاری گهري شهيتان کراوه به سهر پیغه مبه راندا وهک داودو سوله ييمان تا له کوټايی باس له وه دهکا سوله ييمان کافر بوو وازی له دینداري هیناوو بوو به بت په رست.

شهيتان جنوکه له مه سيحيه تدا:

ټهوانه ی که باس مان کرد چون دهقی تهوراتن ټهواش پیکه ټنه ري ئینجیلیشن چونکه ئینجیل تهواو کاری تهوراته و پشتیوانی دهکا. به لام با نمونه يهک له ئینجیلیشن وه ر بگرین:

له ئینجیلی مه تا: ٤- ١١~١ باس له تاقی کردنه وهی شهيتان دهکا بو عیسا له دوسی چل روژ برسی بون و به روژو بون که شهيتان سی جار عیسا تاقی دهکاته وه:

جاری یه که م: دهیاته دهشتیک و پیی دهلی ټه گهر تو پولهی خوی دهی به وه به رانده بللی بابین به نان، ټه ویش له وه لامدا دهلی مروف بهس به نان ناژی، به لکو به هه موو وشه يهک که له ده می خداوه دټه دهر.

جاری دووه م: عیسا له لایهن شهيتانه وه به رهو شاری پیروژ بردراو برديه سهر بانی په رستگا، شهيتان پیی وت دهی که تو کوری خوی لیره خوت فریده خواره وه چونکه فریشته کانی خوا ده تپاریزن، عیسا وتی خوا ده فهرموی: خداوه ند خودات تاقی مه که ره وه.

جاری سی یه م: عیسا ی برده سهر لوتکه ی شاخیکی به رزو هه موو مه زنايه تی و پادشاهيه تی جیهانی نیشاندا، وتی ټه گهر سهر دانه وینی و کرنوشم بو به ری هه موو ټهوانه ت پیده دم، ټه ویش وتی: ټه ی شهيتان لیم دوور که وه، چونکه نوسراوه (بو خداوه ند خودات کرنوش به رهو ته نها ټه و به رسته) فوی ټه وه

شهیتان وازی لپه ټیناو نه و جار چه ند فریشته یه ک هاتن بو لای و ده ستیان کرد به خزمه ت کردنی.

ده بینین به پروونی به پیی ئینجیل شهیتان که چ هیژیکی پیدراوه، وه ئه م هیژو توانایه ته نیا به شهیتان نه دراوه به لکو به پیی ده قه کانی ته ورات و ئینجیل قورئان جنوکه و سهر بازه کانی شهیتان توانای زوریان پیدراوه.

له ئیسلامدا:

ئایا شهیتان و جنوکه کاریان به س وه سوه سه یه و هیچی تر وه ک هه ندیک داعی ده لټین؟

قورئانی پیروژ ئه مه په تده کاته وه، من له نزیکه ی ۸۰ ئایه ت و زیاتر له ۳۰ فهرموده دا باسی کاریگه ری شهیتان و جنوکه و کاره کانیان کرد پیویست به دووباره کردنه وه ی ناکا، هر ئه وه نده به سه که بلیم شهیتان:

1. ئادم و حوای له به هه شت وه دهرنا.
2. زوربه ی مړوځایه تی گومراکرد.
3. زوربه ی توشی ئاگر ده کا.
4. زوربه ی توشی لادان له خوا ناسیدا کرد.
5. توانای لادانی خه لکی هه یه له دین.
6. ده بیته هه منشین ی مړوځ.
7. سه ر له مړوځ ده شیوینن.
8. خه لقی خوای پی ده گوری جا چ دین بی یان سروشتی خو یان بی.

9. دوژمنی ئاشکرایه.
10. پازاندنه وهی هه یه.
11. فریودانی هه یه.
12. خه مبار کردنی هه یه.
13. زیانگه یاندنی به منال هه یه.
14. گوپی ئازهل به خه لک له ت ده کا.
15. به لینی درویان پیده دا.
16. سه رگه ردانیان .
17. بی هیوایان ده کا.
18. به لینی په نادان و سه رخستن به شوین که وتوانی ده دا.
19. پشتی دۆسته کانی له کاتی لیقه ومان به رده داو توشی دۆرانی هه تا هه تاییان ده کا.
20. ده ستیان لیده شیوینی.
21. له ناو خوینیان ده روا.
22. له ناو لوتیان ده مینیتته وه.
23. ترساندنیان هه یه.
24. خه لک ماندوو هیلاک ده که ن.
25. ئه یوبیان هیلاک و زه حمه ت دا.

26. خو ده کاته مار له خه لک.

27. ئه وان ئيمه ده بينن.

28. ده بي په نا بگرين به خوا له شه يتان.

هموو ئه مانه که چنډ نمونه يه کن له قورځان و فرموده دا هاتون که هر
يه که يان گه وره ترو خراپ تره له چونه ناو لاشه ی مروځ، بويه به لگه هينانه وه به
به شيک له ثايه ت و فرموده به لام نه ويتر واز ليبيڼی تويزينه وه که لاتهل و
ناهاوسه نگ ده کا.

ته وهری شه شه م:

به راوردکاری له نیوان ټو دوو روانگه ی که باسی چون و نه چونی جنوکه ده کهن بؤ ناو لاشه ی مړوف

ټه وانه ی ئینکاری ده کهن ده لښ: خوی گه وړه زور پیزی له مړوف ناوه و کردویه تی به خه لیفه مړوفه له وه گه وړه تره بکه ویته ژیر رکیفی جنوکه و شه ینانه وه:

۱. ټه وه ی ئینکاری ده کا ده لښ: ټم بؤ چونه له روانگه ی ټو هه موو پیزی که خوی گه وړه له مړوفی گرتوه و ټرکی ټاوه دان کردنه وه ی زوی پیسپاردوه و خوی گه وړه هه لیبژاردوه و ټاسمان و زوی بؤ پامکردوه و به هشت و دۆرخی له پیناودا دروست کردوه و پیغه مبه رانی بؤ ناردوه، ټه گهر جنوکه بجیته لاشه ی مړوفه وه و ته حه کومی پیبکا ټه وه پیچه وانه ی ټه وانه یه که باسمان کرد، وه ته کلیف له سر مړوف نامینی، بویه ناگونجی بلین جنوکه ده چيته لاشه ی مړوفه وه، وه کومه لیک به لگه یان له قورټانی پیروز بؤ ټم بابته تانه هیناوه ته وه که ئیمه له میانه ی وه لامدانه وه و به راوردکاریه که باسی ده که ین.

۲. وه ده لښ ټو فه رمودانه ی که باس له و بابته ده کهن یان سه حیچ نین، یان سه حیچن سه ریچ نین، وه که ټو فه رمودانه: رواه مسلم من طریق مالک بن انس عَنْ صَبِيٍّ - وَهُوَ عِنْدَنَا مَوْلَى ابْنِ أَفْلَحَ - أَخْبَرَنِي أَبُو السَّائِبِ مَوْلَى هِشَامِ بْنِ رُهْرَةَ أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ فِي بَيْتِهِ، قَالَ فَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي، فَجَلَسْتُ أَنْتَظِرُهُ حَتَّى يَقْضِي صَلَاتَهُ، فَسَمِعْتُ تَحْرِيفًا فِي عَرَاجِينَ فِي نَاحِيَةِ الْبَيْتِ، فَالْتَمَعْتُ فَإِذَا حَيَّةٌ، فَوَثَبْتُ لِأَقْتُلَهَا، فَأَشَارَ إِلَيَّ أَنْ أَجْلِسَ. فَجَلَسْتُ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَشَارَ إِلَيَّ بِبَيْتٍ فِي الدَّارِ، فَقَالَ: أَتَرَى هَذَا الْبَيْتَ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: كَانَ فِيهِ فَتًى مِنَّا حَدِيثُ عَهْدٍ بِعُزْسٍ - قَالَ - فَخَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْخَنْدَقِ، فَكَانَ ذَلِكَ الْفَتَى يَسْتَأْذِنُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِانْتِصَافِ النَّهَارِ فَيَرْجِعُ إِلَى أَهْلِهِ، فَاسْتَأْذَنَهُ يَوْمًا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « حُدِّ عَلَيْنِكَ سِلَاحُكَ؛ فَإِنِّي أَحْسَى عَلَيْنِكَ قُرَيْظَةً ». فَأَخَذَ الرَّجُلُ سِلَاحَهُ، ثُمَّ رَجَعَ فَإِذَا امْرَأَتُهُ

بَيْنَ الْبَابَيْنِ قَائِمَةً، فَأَهْوَى إِلَيْهَا الرُّمَحَ لِيَطْعُنَهَا بِهِ، وَأَصَابَتْهُ غَيْرُهُ، فَقَالَتْ لَهُ: أَكْفَفْ عَلَيْكَ رُمَحَكَ، وَادْخُلِ الْبَيْتَ حَتَّى تَنْظُرَ مَا الَّذِي أَخْرَجَنِي. فَدَخَلَ فَإِذَا بِحَيَّةٍ عَظِيمَةٍ، مُنْطَوِيَةٍ عَلَى الْفَرَاشِ، فَأَهْوَى إِلَيْهَا بِالرُّمَحِ فَأَنْتَظَمَهَا بِهِ، ثُمَّ خَرَجَ فَرَكْرَكُهُ فِي الدَّارِ، فَاضْطَرَبَتْ عَلَيْهِ. فَمَا يُدْزِي أَيُّهُمَا كَانَ أَسْرَعَ مَوْتًا الْحَيَّةُ أَمْ الْفَقَى؟ قَالَ: فَجِئْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَّرْنَا ذَلِكَ لَهُ، وَقُلْنَا: ادْعُ اللَّهَ يُحْيِيهِ لَنَا. فَقَالَ: «اسْتَغْفِرُوا لِصَاحِبِكُمْ». ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ بِالْمَدِينَةِ جَنًّا قَدْ أَسْلَمُوا، فَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهُمْ شَيْئًا فَادْنُوهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنْ بَدَأَ لَكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فَاقْتُلُوهُ؛ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ».

٢م فهرموده‌یه که باسی مردنی گه‌نجه‌که ده‌کا که داهاته ماره‌که و کوشتی، هه‌ردوکیان مردن، ده‌لین فهرموده‌که سه‌حیحه به‌لام سه‌ریح و راشکا و نییه له سه‌ر نه‌وه‌ی که جن نه‌و گه‌نجه‌ی کوشتو، وه ده‌وتری نه‌م تاییه‌ت بوه به‌ کومه‌لیک جنوکه که مسولمان بون له مه‌دینه که‌واته فهرموده‌که ته‌خصیص کراوه.

٢. نه‌و فهرموده‌یه‌ش که‌ده‌فهرموی: عَلِيٌّ بْنُ الْحُسَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ صَفِيَّةَ بِنْتُ حُيَيٍّ أَخْبَرَتْهُ حَ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ ، حَدَّثَنَا سُفْيَانُ ، قَالَ : سَمِعْتُ الزُّهْرِيَّ يُخْبِرُ عَنْ عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ ، أَنَّ صَفِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا آتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُعْتَكِفٌ، فَلَمَّا رَجَعَتْ مَشَى مَعَهَا، فَأَبْصَرَهُ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَلَمَّا أَبْصَرَهُ دَعَاهُ فَقَالَ : " تَعَالِ، هِيَ صَفِيَّةُ - وَرَبَّمَا قَالَ سُفْيَانُ : هَذِهِ صَفِيَّةُ - فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ . رواه البخاري

ده‌لین نه‌و فهرموده‌یه‌ش سه‌حیحه به‌لام سه‌ریح نیه له سه‌ر نه‌وه‌ی که شه‌یتان و جنوکه ده‌چيټه ناو خوین، به‌لکو نه‌مه کینایه‌یه له و وه‌سوه‌سه و گومانه خراپانه‌ی که شه‌یتان ده‌یخاته ناوی دلی مړوفه‌وه، روداو‌که‌ی سه‌فه‌یی‌ه‌ی خیزانی پیغه‌مبه‌ر نه‌و رایه به‌ هیژ ده‌کا که وه‌سوه‌سه بی نه‌وه‌ک چونه ناو خوین.

٤. فهرموده‌که‌ی عوسمان ی نه‌بی العاس که وتی: که نویژ ده‌که‌م شه‌یتان لی‌می تیک ده‌دا هه‌تا نازانم چیم وتوه، پیغه‌مبه‌ری خوا فهرموی نه‌و شه‌یتانه ناوی خیزنه‌به وه‌رینمای کرد که چیبکا: أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ أَبِي الْعَاصِ أُمَّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ خَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي

وَقَرَاءَتِي، يَلْبِسُهَا عَلَيَّ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "ذَاكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ: خُزْبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ، وَانْفِلْ عَلَى يَسَارِكَ ثَلَاثًا". قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ، فَأَذْهَبَهُ اللَّهُ عَنِّي. ئەوه دياره تیکدانی نوێزه باسی چونه ناو لاشه نیه

۵. حَدَّثَنِي عَطَاءُ بْنُ أَبِي رِيَّاحٍ، قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ: أَلَا أُرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى. قَالَ: هَذِهِ الْمَرْأَةُ السَّوْدَاءُ، أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: إِنِّي أَضْرَعُ، وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ، فَأَدْعُ اللَّهَ لِي. قَالَ: "إِنْ شِئْتَ صَبَرْتُ وَلَكِ الْجَنَّةُ، وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيكَ". فَقَالَتْ: أَصْبِرُ. فَقَالَتْ: إِنِّي أَتَكَشَّفُ، فَأَدْعُ اللَّهَ أَنْ لَا أَتَكَشَّفَ. فَدَعَا لَهَا. حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، أَخْبَرَنَا مُحَمَّدٌ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، أَخْبَرَنِي عَطَاءٌ، أَنَّهُ رَأَى أُمَّ رُقَرَ، تِلْكَ امْرَأَةً طَوِيلَةً سَوْدَاءَ عَلَى سِتْرِ الْكَعْبَةِ. رواه البخاري

ئەو فەرمودەیه‌ش کە باس لەو دەکا کە توشی (فی) دەبی داوای لە پیغه‌مبەر کرد دوای بۆ بکا نابێتە بە‌لگە لە سەر ئەو‌هی کە بە‌هۆی جەنە‌وه‌ وای لیدی، بۆی هەیه‌ هۆکاری ترو نه‌خۆشی تر بی.

۶. أَنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَهَا صَبِيٌّ لَهَا بِهِ لَمَمٌ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "اخْرُجْ عَدُوَّ اللَّهِ، أَنَا رَسُولُ اللَّهِ". قَالَ: فَبَرَأَ فَأَهْدَتْ إِلَيْهِ كَبْشَيْنِ، وَشَيْئًا مِنْ أَقِطٍ، وَشَيْئًا مِنْ سَمْنٍ. قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "خُذِ الْأَقِطَ، وَالسَّمْنَ، وَأَحْذِ الْكَبْشَيْنِ، وَرَدَّ عَلَيْهَا الْآخَرَ". حکم‌ الح‌دیث: إ‌سناد‌ه‌ ضعیف‌ لانقطاع‌ه‌ مسند‌ أحمد

ئەو فەرمودەیه‌ کە باس لەو دەکا ئەو ئافەرته‌ هاتوه‌ بۆلای پیغه‌مبەر‌ی خوا علیه‌ الصلاة والسلام جە‌نابی‌ان لە سە‌فەر بوە‌ منالیک‌ی پی‌بووه‌ توشی جوریک‌ لە بی‌ئاگایی و تیکچون بووه‌، پیغه‌مبەر‌یش فەرمو‌یه‌تی بۆم بی‌نه‌، بی‌ی وتوه‌ دەرچۆ ئە‌ی دو‌ژمنی خوا دواتر چاک‌ بۆتوه‌ دیاری بۆ پیغه‌مبەر‌ هیناوه‌، تە‌شریفیان بە‌شیک‌یانی وەرگرتوه‌ و بە‌شیک‌ی بۆ گ‌یراوه‌ت‌وه‌، دە‌لین ئە‌و فەرمودەیه‌ بە‌ بە‌لگە ناشی چونکە فەرمودە‌کە لاوازه‌ و قسه‌ی زۆر لە سەر سە‌نه‌دە‌ک‌ی هەیه‌.

۷. أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ كَثُرَ، ثُمَّ يَقُولُ : " سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ " . ثُمَّ يَقُولُ : " لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ " . ثَلَاثًا . ثُمَّ يَقُولُ : " اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا - ثَلَاثًا - أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ؛ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ " . ثُمَّ يَقْرَأُ . قَالَ أَبُو دَاوُدَ : رواه ابو داود ۷۷۵، الترمذي، ۲۳۴، النسائي ۸۹۹، ابن ماجه، ۸۰۴، الدارمي، ۱۲۷۵، احمد ۱۱۴۷۳.

همزه (همز) صرع و فيگرتن و تیکچونه ده‌لین ئەم فه‌رموده‌یه لاوازه و کۆمه‌لێک نه‌خۆشی تێدایه بۆیه ناکرێ بابته‌تی ئەوا گرنگ به‌ فه‌رموده‌ی لاواز به‌سه‌لمێنین.

۸. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: جَاءَتْ فَأَرَةً فَأَخَذَتْ تَجْرُ الْفَتِيلَةَ، فَجَاءَتْ بِهَا فَأَلْقَتْهَا بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْخُمْرَةِ الَّتِي كَانَ قَاعِدًا عَلَيْهَا، فَأُحْرِقَتْ مِنْهَا مِثْلُ مَوْضِعِ الدَّرْهِمِ، فَقَالَ : " إِذَا نِمْتُمْ فَأُطْفِئُوا سُرُجَكُمْ ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدُلُّ مِثْلَ هَذِهِ عَلَى هَذَا فَتُحْرِقُكُمْ " . حکم الحديث: صحيح

ده‌لین ئەو به‌شه‌ی که له‌ بوخاری و مسلم دایه‌ باسی جنۆکه و شه‌یتان ناکا، ئەگەر ئەم راستبایا ئەو به‌شه‌شیان ریوایه‌ت ده‌کرد.

۹. أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " الْعَيْنُ حَقٌّ، وَيَخْضَرُ بِهَا الشَّيْطَانُ، وَحَسَدُ ابْنِ آدَمَ " .

ده‌لین ئەو فه‌رموده‌یه دوو به‌شه، به‌شی یه‌که‌می گرفتی نیه و دروسته، به‌لام و یحضر بها الشیطان، ئەم زیاده‌یه مونکهره و کاری پێ ناکرێ، بۆ ئەمه‌ش به‌ به‌لگه‌ ناشی.

۱۰. أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرَ الطَّاعُونَ، فَقَالَ : " وَخُرْ مِنْ أَغْدَائِكُمْ مِنَ الْجِنَّ، وَهِيَ شَهَادَةُ الْمُسْلِمِ " . حکم الحديث: أبو بلج مختلف فيه، وباقي رجال الإسناد ثقات.

ده‌لین ئەم فه‌رموده‌یه‌ش قسه‌ی له‌سه‌ر هه‌یه که هۆکاری تاعون و نه‌خۆشی جنۆکه‌و شه‌یتان بێ، بۆیه به‌ به‌لگه‌ ناشی.

ئه وانهئ ئينكارئ چونه لاشهئ مرؤف بؤ جنؤكه دهكهن به لگه به وتهئ زانايان
ديئنه وه.

دهلئنه له كؤن و تازهدا زانايانئ زؤر هه بوون ئينكارئ ئه وه يان كردوه كه شتئ وا
هه بئ ئه مانه ش چه ند نمونه يه كن:

١. كان الامام مالك يرى ان الجان من امور الغيب التي لا تصرف للانسان
فيها كما نقل عنه شهاب الدين القرافي في كتاب الذخيرة في أبواب الولاية
والحسبة: (قال مالك: يُنهي الذي يزعم أنه يعالج المجانين بالقرآن؛ لأن الجان
من الأمور الغائبة، ولا يعلم الغيب إلا الله) الذخيرة (10/ 57)

٢. وكذلك كان ناصر السنة الامام الحافظ الشافعي رحمه الله يرد شهادة من
يزعم انه رأى جنيا او شيطانا لانه خالف نص كتاب الله في دعواه كما روى
البيهقي في مناقب الشافعي -رحمه الله- عن الربيع بن سليمان أنه سمع الشافعي
يقول «من زعم أنه يرى الجن رددنا شهادته.

٣. وكذلك الامام ابن حزم لم يكن معتزليا بل هو من كبار حفاظ السلف
الصالح وكان لا يعتقد بتليس الجن في جسد انسان وقد قال رحمه الله في رسالة
من رسائله (اما كلام الشيطان على لسان المصروع، فهذا من مخاريق العزامين
(أي الراقين الذين يستعملون العزائم أي الرقى). ولا يجوز إلا في عقول ضعفاء
العجائز. ونحن نسمع المصروع يحرك لسانه بالكلام، فكيف صار لسانه لسان
الشيطان؟ إن هذا لتخليط ما شئت. وإنما يلقي الشيطان في النفس يوسوس
فيها، كما قال تعالى {يُوسُوسُ فِي صدور الناس} وكما قال تعالى {إِذَا تَمَنَّيَ أَلْقَى
الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ}. فهذا هو فعل الشيطان فقط. و أما أن يتكلم على لسان
أحد، فحَقُّ عتيق و جُنُونٌ ظاهرٌ. فنعود بالله من الخذلان و التصديق
بالخرافات) (228/3).

٤. وها هو إمام آخر وهو الحافظ ابن حبان وهو من كبار أئمة الحديث من
عصر السلف الصالح ولم يكن معتزليا حاشاه ولم يكن مبتدعا وهذا هو فهمه
للنص النبوي الشريف (الحمد لله الذي رد كيده الى الوسوسة) إذ بوب له قائلا
في صحيحه (67/1)؛ باب ذكر البيان بأن لا قدرة للشيطان على ابن آدم الا على
الوسوسة فقط (وهل هنالك قول اشد وضوحا وصراحة من هذه الكلمات

النبوة الشريفة التي قصرت وحصرت فعل الشيطان في الوسوسة وهذا مطابق لقوله تعالى حكاية عن ابليس (وما كان لي عليكم من سلطان الا ان دعوتكم فاستجبتم لي). والحديث الآف الذكر اخرجه كذلك احمد في مسنده (ح 3161) وقال العلامة أرنؤوط رحمه الله في حاشيته حديث صحيح على شرط الشيخين.

٥. وقال الامام الطحاوي في كتابه شرح الاثار (الناس إنما أمروا بالاستعاذة من الشيطان، فيما جعل له سلطان عليهم -وهي الوسوسة- لتحبيب الشر وتكريه الخير وإنساء ما يذكرون وتذكير ما ينسون. وأما إعتار دوابهم وإهلاك أموالهم، فلا سبب له فيها..)

٦. قال القاضي أبو يعلى الحنبلي رحمه الله في (المعتمد في أصول الدين) : (ولا سبيل للشيطان إلى تخبيط الإنسي كما كان له سبيل إلى سلوكه ووسوسته ، وما تراه من الصرع والتخبط والاضطراب ليس من فعل الشيطان لاستحالة فعل الفاعل في غير محل قدرته ، وإنما ذلك من فعل الله تعالى)..فهؤلاء ثلة من كبار فقهاء الأمة من السلف الصالح ومن بعدهم وهذه أقوالهم.

٧. ده‌لێن ئه‌وانه‌ گه‌وره‌ زانا‌يانی سه‌رمه‌زه‌هب و فه‌رموده‌ناس و شه‌رعزانن، به‌لام بڕوايان به‌وه‌ نه‌بوه‌ كه‌ جنۆكه‌ تحكم به‌ مرۆف بكاو بچێته‌ لاشه‌كه‌ی.

٨. وه‌ هه‌روه‌ها موعته‌زيله‌كان جه‌هميه‌كان .

٩. وه‌ له‌ پێش ئه‌وان ئيبين عه‌باس وه‌ك له‌ سه‌حیحی موسلم دا هاتوه‌ كه‌ ده‌لێ پيغه‌مبه‌ر نه‌ قورئان به‌سه‌ر جنۆكه‌دا خويندۆته‌وه‌ و نه‌ ئه‌وانی بينیوه‌.

١٠. وه‌ له‌ زانا‌يانی سه‌رده‌م، ئيبين عاشور، محمد غه‌زالی، شه‌لتوت، قه‌رزاوی، هه‌موو ئه‌وانه‌ قسه‌يان به‌ هه‌ند وه‌رده‌گیري و قسه‌يان گۆی لیگیراوه‌.

به‌لگه‌یه‌کی تر:

ئه‌گه‌ر چاره‌سه‌ر کردنی ئه‌وانه‌ راسته‌و په‌یوه‌ندت به‌ دینه‌وه‌ هه‌یه‌، ئه‌ی چی به‌وانه‌ ده‌لێی كه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌سیحی و جوله‌كه‌ و ساحیره‌كان چاك‌ده‌بنه‌وه‌؟!

به لڼګه یه کی تر:

ئه وه ی که پټی ده وتری واقع، ئه مه واقع نیه به لکو به هو ی ئه وه موو گرنگی پیدان بلاوکردنه وانه که له سهر شاشه و توره کو مه لایه تیه کان بلاو ده بیتنه وه، بویه واقع یکی سه پینراو و دروستکراوه و خه لکیان لاوازکردوه و متمانه یان به خو یان نه ماوه.

به لڼګه یه کی تر:

ده لڼ راسته شه یتان و جنوکه کاریګه ری خراپیان هه یه ئیمه ئینکاری ئه وه ناکه یین به لام ئه وه وه سوه سه و گومانی خراپه ده کری به روقیه ی شهرعی و ریگا شهرعیه کان و رونکردنه وه کان چاره سهر بکری نه وه که په نا بو ئه وه به رین بلڼین جنوکه چوته ناو لاشه ی مړوف.

به لڼګه یه کی تر:

ئایا ئامانج له و بابه ته دا چیه؟

ئه ګه ر ئامانج چاره سهر کردنه، دامان نا راسته به لام ئایا لیکه و ته ی خراپیشی نییه له وانه:

✓ لاواز بونی ئیمان به خوا.

✓ ګه رمکردنی بازاری ساحیرو فالچی و به ناو مه لاو شیخه کان که به شیکی به رچاویان قولبری ده که ن.

✓ بازارګانی کردن به ئاشکرا به م بابه ته وه.

✓ زاناو نه زان خو ی لی تا قیده کاته وه نه خوش نازانی کامه یان راسته و کامه یان راست نیه.

✓ بړوا به هیژکردنی خه لک زیار له پیویست به کاریگری جنوکه و وای لیټاتوه
مرؤف له ئه رکه کانی راده کا ده لځی خه تایی جنوکه یه.

به لځه یه کی تر:

ئایا خه لک هاندهین بؤ ئه وهی به شیوازی تر چاره سه ری خویان بکه ن باشتر
نیه له جیاتی ئه وهی بیانتو قنینین و هه موو شت بؤ جنوکه بگیړنه وه.

به لځه یه کی تر:

ئایا ناکړی ئه وهی پیی ده لځین مه س و ده ست لیډان و چونه ناو لاشه حه له تی
تر بن و په یوه ندی به لایه نی دهرونی ه وه هه بی.

به لځه یه کی تر:

ئایا ناکړی ئه مه ته حلیل بکه یین به وهی که ئه مه ده بیبیین که سیک به بی ئاگای
قسه ده کا دواتر که چاک ده بیته وه ده لځی ئاگام له هیچ نه بوه ته فسیری که یین به
جیهانی (اللاوعی) واته ئه و که سه ئه و قسانه ده لځته وه که پیشتتر تواماری کردون،
هه ر وهک چو ن نه خو ش له کاتی به نجکراندا ئه و شتانه ده لځی به بی ویستی
خوی، یان له کاتی سه رخو شیدا.

به لځه یه کی تر:

ئایا بوچی تا ئیستا بابه تیکی ئه و ا به ربلاو له پرووی زانستی ه وه پشتر است
نه کرا وه ته وه؟ له کاتی کا زانست له و په ری پیشکه وتندا، وه زانستی پزیشکیده رون
زانی لیکنده وه ته فسیری تری بؤ ئه م دیارده هه یه.

به لځه یه کی تر:

ئهی چی به وانه بلځین که له لای دکتور چاکده بنه وه، ئایا دکتور جنیان
لیډه رده کا؟!

بەلگەيەكى تر:

ئىمە بەوكارەمان پشتىوانى لە وەسۋەسەو خورافىيات و خەياللات دەكەين و
بازارى جادوكەرو فالچىيەكان خۆشەكەين، ئايا دەكرى ئەمە چارەسەر بى يان
دەرد؟

ته وهری حه وته م

وه لځم ته وانه که ئینکاری تلبس بونی ئینسان به جنوکه ده که ن

ته وانه ی ئینکاری ده که ن ده لځن: خوی گه وره زور پږی له مړوف ناوه و کردویه تی به خه لیفه مړوفه له وه گه وره تره بکه وټه ژیر رکیفی جنوکه و شه یتانه وه:

یه که م به لگه که ته وان ئیستدلالی پیده که ن قورئانی پیروزه:

ده لځن ته گهر ته وه راستبویه واته جنوکه چوبایه ناو لاشه ی مړوفه وه قورئانی پیروز به پروونی باسی ده کرد مادام باس نه کراوه به لگه یه له سه ر ته وه که نیه، وه وه لامی ته دوو نایه ته شیان داوه ته وه که ده فهرموی: **الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ** (البقرة: ۲۷۵) ته وانه ی که ده خون سوو (الربا) راست نابنه وه (له گوړه کانیا ندا) مه گهر چون که سی راست ده بیته وه که شه یتان دهستی لی وه شان دب ی (وه توووشی فی بووبی) ته وه به هو ی ته وه وه یه، سوو خوران وتیان: کرین و فروشتن وه ک سوو وایه له کانتیکدا خوا ری ی داوه به کرین و فروشتن به لام سووی قه دهغه کردوو ئینجا ته وه که سه ی پی پی گه یشته ناموزگاری یه که له په روه ردگاری یه وه، وه خیرا دهستی لی هه لگرت ته واه ته وه ی له وه پییش وهری گرتووو بخو یه تی (له سوو خواردن) وه کاری ته وه حه واه به خوایه، وه ته وه ی گه پایه وه (بو سوو خواردن) ته وانه هاوړی ی ناگرن تیا ده میننه وه به ئیجگاری.

ده لى ئه و باسى دوا رۆژه، وه مهرج نيه (مس) چونه ناو لاشه بى هيچ به لگه ى
قورئانييمان نيه كه قورئان به و واتايه به كارى هينابى، به تهنيا قسه ى زانايان
نابىته به لگه ى شه رعى له سه ر ئه و بابته هه ستياره .

وه ئايه تى سوره تى (ص) كه ده فره موئى: **وَأَذْكُرْ عَبْدًا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَلَيْ**
مَسِّنِيَ الشَّيْطَانُ بُضْبٍ وَعَذَابٍ (ص: ١١) ئه ى پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم سه ر
گوزه شته ى به نده ى ئيمه - ئه يوب- يان بۆ باس بكه، كاتيك بانگى له پهروه ردىگارى
كردو وتى: بىگومان شه يتان توشى نه خو شى و ئازارى كرووم.

توشبون به نه خو شى و ئازار مانا ى ئه وه نيه جنۆكه يان شه يتان چوبىته ناو
لاشه ى چونكه ئايه ته كه ئه وه ناگه يه نى، وه ئايه ته كه ى تر به روونى باس له وه
ده كا و ده فره موئى: **أَلَيْ مَسِّنِيَ الضَّر، مِنْ زِيَانِم تَوْشَهَاتَوْه به لام ناهه رموئى جنۆكه**
چۆته ناو لاشه م.

وه لام :

مه رج نيه هه رشتييك راسته و خو نه وترئى ئه وه نه بى يان ئه و واتايه نه گه يه نى،
چونكه قورئانى پيرۆز به شيكى زۆرى (ظنى الدلالة) جا ئه گه ر وابى نابى زۆربه ى
ئايه ته كانى قورئان كار پييكه ين به و بيانوه، ئايا ئه مه راسته ؟

له قورئان پيرۆزدا وه ك ئيمه نمونه مان پى هينايه وه كه پيويست ناكا دووباره يان
كه ينه وه شه يتان جنۆكه كارى زۆريان پيده كرى، ئه وه ى كه ده لى كارى شه يتان و
جنۆكه تهنيا فريودان و وه سه وه سه يه ئه وه ئه و كه سه قورئانى به باشى
نه خو يندۆته وه .

ئه و كارانه ى شه يتان و جنۆكه ده يانكه ن به پيى قورئان و فره موده زۆر
مه ترسيدارترن له چونه ناو لاشه ى مرؤف.

ټایا ټامانچ چیه که ده لښ جنوکه ناچټته ناو لاشه ی مروځف؟ نه گهر ټامانجیان
نه وه یه بلښ نه وانه کاریگه ریان نیه نه وه هه له یه چونکه کاریگه ری شه یتان و
جنوکه قورځان فهرموده پشتراستی کردو ته وه.

وشه ی (مس) راسته چهند واتایه کی هه یه، هه روهک راهه کارانی قورځان نه و
واتایه شیان وتوه بو نمونه ئیمامی ته به ری، ئیمامی رازی، ئیمامی سه معانی،
ئیمامی قورتنی و زانایانی زور به لکو زورینه ی ره ها نه وایان ته فسیر کرده
وشه ی (خبط) لیدانیکی توندی که ناتوانی ریک بروا به ملاولادا ده که وی.

وه هه روه ها وشه ی (مس) له روی زمانه وانیه وه نه و واتایه ده به خشی واته شیت
کردن و ده ست لیوه شانندن و چونه ناو لاشه؟ ده بی بو نه مهش گوئ له زانایانی
زمانه وانی بگرین، له لسان العرب/ ئیبن منظور نه و واتایه ی هیئاوه به مانای
ده ست لیوه شانندن و شیتکردن.

وه راغبی نه سفه هانی ده لی به کنایه بو شیتیش به کارهاتوه وه هه مان
ټایه تیشی به به لکه هیئاوه ته وه وه مناویش وته ی ئیمامی نه سفه هانی هیئاوه.

بابه ته که نه وه یه له سه رچاوه کانی زمانی عه ره بی و شیعی عه ره بی که لامی
عه ره باندا نه مه زوره .

به تاییه ت وشه ی (مس) له قورځاندا رونه :

1 . وه یه که وتن

2 . ده ست لیدان

3 . جوتبون

4 . توشکردن

به تايبه ت ټو ټايه ته روونه له وهی که شهيتان دهستیکي وای لیوه شانده هیرو
بیښاگای کردوه نازانی بو کوئی دهروا.

وه ټايه ته که ی تریش باسی ټیوب دهکا زور روونه له سزا دانی ټیوب تا ټو
په به روونییش دهلی شهيتان توشی کردوم (فاعل) شهيتانه وه که دهفه رموی
(مسنی الضر) دیاره زیان و نه خوښیه که ش به هوئی شهيتانه وهیه ټمه واتایه کی
زور روونه پیویست به ته ټویل ناکا وهک ټیبن عاشور کردویه تی.

ټه وهی ټو دوو ټايه ته به روونی باسی دهکه ن سزادان و زیان پیښه یاندن و
نه خوښکردن و سه رلیښواندن و شیتکردن و پیگا دهرنه کردنه وهک وشتر که لاقان
داوی و پیگا داناگری.

پرسیاره که ټه وهیه ټایا ټم شتانه به هوئی چییه؟ زوربه یان دهلین کاریگری
جنوکه و چونه ناو لاشه یه تی، ټه وانی تریش نالین ټو واتایانه نیه به لام به هوئی
چونه ناو لاشه وه نییه، وه هه شپانه دهلین شهيتان و جنوکه هر کاریگری نییه
به سه ر مروځوه وه، ټم وته یه زور سه یرو سه مه ره یه.

۲. ټايه ته کانی قورټانی پیرو ز باس له کاریگری شهيتان دهکه ن به سه ر
مروځوه وه ټمه زور روونه وهک دهفه رموی:

په رستنی شهيتان: اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يَبْنَیْ ءَادَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّیْطٰنَ اِنَّهُ لَكُم
عَدُوٌّ مُّبِیْنٌ (یس: ۳۶) مه گه ر په یمانم له گهل نه به ستن ټه ی نه وه کانی ټادم که
به ندایه تی شهيتان نه که ن، چونکه دوژمنیکي راسته قینه ی ټیویه.

ټه گه ر خه لکیک نیه که شهيتان ده په رستن خوی گه وره بو نه هی لیده کا؟

خه لکیکي زوری له ټومه تانی پیښو گومرا کردوه: وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمُ جِبِلًّا
کَثِیْرًا اَفَلَمْ تَكُونُوْا تَعْقِلُوْنَ (یس: ۳۶) که سانیکي زور زوری له ټیوه گومرا کرد. بو
میشتکان به کارنه هینا؟

شهیتان به یئنی خوی وه پاستنگیرا که زوربه ی بهنده کان گومرا دهکا: وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِلَیْسُ ظَنُّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِیقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِیْنَ (سبأ: ۴۱) سویند به خوا بهراستی شهیتان گومانی خوی له واندا بهدی هیئا بویه ئیمانداران نه بیټ هه موویان شوینی شهیتان که وتن.

وه بۆمان پرونده کاته وه که بۆچی شهیتان توانای به سهر مرؤفه کاند هه یه وه حکیمهت چیه وه که دهفه رموی: وَمَا كَانَ لَهُ عَلَیْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن یُّؤْمِنُ بِآلِ الْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِی شَاكٍ وَرَبُّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌ (سبأ: ۴۱) وه شهیتان هیچ دهسه لات ی به سهر ئیمانداران دا نه بوو ته نها بۆ ئه وه ی بزانیټ کئ باوه ری بهرؤزی دوا یی هه یه و کئ له وان دهر باره ی (دوارؤژ) له گوماندا یه وه پهروه ردگارت (ئه ی موحه ممه د) (صلی الله علیه وسلم) به سهر هه موو شتیټکدا چاودیټره.

لادانی خه لک له سهر ریگای پاستی خوی گه وره: وَعَادًا وَثَمُوْدًا وَقَدْ تَبٰیَنَ لَکُم مِّنْ مَّسْکِنِهِمْ وَرَیِّنَ لَهُمُ الشَّیْطٰنُ اَعْمٰلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِیْلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِیْنَ (العنکبوت: ۲۵) وه گه لی عاد و سه موو دیشمان (له ناو برد) بهراستی (ئه وه له ناو بردنه) پروو بۆته وه بۆتان له شوینه واره (ویرانه) کانیا نه وه شهیتان کرده وه خراپه کانیا نی بۆ پازاند بوونه وه بههوی ئه وه وه بهرگری کردن له ریگای پاست له کاتیټکدا ئه وان توانای بیرکردنه وه یان هه بوو (ژیټر) بوو.

لادانی مرؤف له ریگای پاست کاری شهیتانه، لهوانه یه بوتری ئاخر شهیتان جیاوازه له جنوکه شهیتان کاریگه ری هه یه به لام جنوکه ئه و توانایه یی نییه. به لام ئه وه وانیه چونکه شهیتان به هوی سه ربازه کانیه وه ئه و کارانه دهکا، وه ههروه ها بازی توانای جنوکه ش کراوه، که ئه وانیش ده توانن گومرا بکه ن خراپه جوانبکه ن، به سهر خه لکدا زالب ن وه خوی گه وره دهفه رموی: وَمَن یَّعِشْ عَن ذِکْرِ الرَّحْمٰنِ نُفَیْضٌ لَهُ شَیْطٰنًا فَهُوَ لَهُ قَرِیْنٌ (الزخرف: ۳۶) وه ههر که س پشت له یادی خوا

هه‌لکات شه‌یتانیکی بو ئاماده ده‌که‌ن که هه‌میشه له‌گه‌لی بئ و لئی جیا نه‌بیته‌وه.

وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ (الزخرف: ٢٧) وه بیگومان ئه‌وانه (شه‌یتانه‌کان) له‌ پێگای راست به‌رگری یان ده‌که‌ن واش ده‌زانن به‌ بیگومان هه‌ر ئه‌وانن پێنووین.

له‌وانه‌یه‌ بوتری ئه‌وه ته‌نیا بو کافرا نه‌ ئه‌مه راست نیه، ئایا ئه‌یوب پێغه‌مبه‌ر نه‌بو که ئه‌زیه‌تیانداو نا‌ره‌حه‌تیان کرد، وه هه‌ر ئیمانداریکیش به‌ ئه‌ندازه‌ی تاوانکردنی له‌ به‌رامبه‌ر شه‌یتان و جنوکه‌دا لاواز ده‌بی خوای گه‌وره‌ش فه‌رمویه‌تی توانای شه‌یتان به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا نییه که بروادارن و پشتیان به‌ خوا به‌ستوه، ئه‌ی ئه‌گه‌ر برواداریک پشتی به‌ خوا نه‌به‌ستبی و ترسنۆک بی ئه‌و ئه‌وکات به‌زه‌له‌یان ده‌با وه‌له‌یان پێده‌کا: إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (آل عمران: ٩٥) به‌راستی ئه‌وانه‌ی پشتیان هه‌لکرد له‌ناوتاندا له‌و رۆژه‌ی که هه‌ردوو کۆمه‌ل گه‌یشتن به‌یه‌ک (له‌ ئوحد دا) بیگومان ته‌نها شه‌یتان هه‌لی خلیسکاندن به‌هۆی هه‌ندێ له‌و گوناها نه‌ی که له‌وه‌به‌ر کردبوویان سویند بئ بیگومان خوا لی یان خۆشبوو چونکه به‌راستی خوا لی‌بوورده‌ی په‌له‌نه‌که‌ره له‌ تۆله‌ سه‌ندن دا.

خوای گه‌وره‌ش ئاگادارمان ده‌کاته‌وه له‌ شه‌یتان و وه‌چه‌کانی: وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا (الکهف: ٥٠)

بیریان به‌پێنه‌روه‌وه کاتی که به‌ فریشته‌کانمان وت سوژده به‌رن بو ئاده‌م ئه‌وانیش هه‌موو سوژده‌یان برد جگه له‌ ئیبلیس نه‌بیته‌ که له‌ پێری په‌رییه‌کان بوو بۆیه له‌ فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری ده‌رچوو ده‌ی ئایا ئیوه (ئهی ئاده‌میزاده‌کان) ئه‌و و نه‌وه‌ی

ده‌که‌ن دۆست و پشتیوانی خۆتان له جیاتی من له کاتیکدا که ئه‌وان دوژمنی ئیوه‌ن ئای چ گۆرینه‌وه‌یه‌کی خراپه‌ بۆ سته‌مکاران.

نافه‌رموی (هو لکم عدو) به‌لکو ده‌فه‌رموی (وهم لکم عدو).

خوا‌ی گه‌وره‌ش ئه‌م زالبون و گوم‌رابونه‌ی باس کردوه، هه‌یج مانع نییه‌ که یه‌کی‌ک له‌ ریگا‌کانی ئه‌م گوم‌را‌کردنه‌ چونه‌ ناو لاشه‌و تحکم بێ به‌ مرۆف.

٣. ئه‌گه‌ر باسی فه‌رموده‌ بکه‌ین ئه‌وه‌ له‌ویدا باسه‌که‌ رون‌تره‌ تا ئه‌ندازه‌یه‌ک:

جه‌ره‌یانی شه‌یتان له‌ ناو خوینی مرۆف: **إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ إِبْنِ آدَمَ** مجری‌ الدم ، أو مبلغ‌ الدم ئه‌م فه‌رموده‌ پ‌واله‌ته‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که ده‌چیتته لاشه‌ی مرۆفه‌وه، وه ده‌شکرێ کینایه‌ بێ له‌ بری وه‌سه‌وه‌سه، به‌لام مانع‌ ش نیه‌ که هه‌ردوکی بێ، هم وه‌سه‌وه‌سه، هم چونه‌ ناو لاشه، خو نه‌فی کردنه‌که‌ی ئه‌ولاتر نییه‌ له‌ ئیسپا‌نکردنه‌که‌ی.

شه‌یتان له‌ ناو لوتی مرۆفدا ده‌می‌نیتته‌وه: **يَبِيتُ فِي خِيَاشُومِهِ أَوْ خِيَشُومِهِ** ئه‌ی ده‌بێ چۆن ته‌ئویلی ئه‌مه‌ بکه‌ین، که ئه‌مه‌ روونه‌ ده‌فه‌رموی له‌ لوتی مرۆفدا ده‌می‌نیتته‌وه.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ وُكِّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ " . قَالُوا : وَإِيَّاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : " وَإِيَّايَ ، إِلَّا أَنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ ، فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ " . روار مسلم، ٢٨١٤ . باشه . قرین) چ ده‌گه‌یه‌نی واته‌ ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام له‌ گه‌لدا‌یه، هه‌منشین، هاو‌پێ یه، هه‌روه‌ک قه‌رینی خیریش هه‌یه‌ که فریشته‌یه.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِنَّ إِبْلِيسَ يَضَعُ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ ، ثُمَّ يَبْعَثُ سَرَايَاهُ ، فَأَدْنَاهُمْ مِنْهُ مِزْلَةً أَعْظَمُهُمْ فِتْنَةً ، يَجِيءُ أَحَدَهُمْ فَيَقُولُ : فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا . فَيَقُولُ : مَا صَنَعْتَ شَيْئًا . قَالَ : ثُمَّ يَجِيءُ أَحَدَهُمْ فَيَقُولُ : مَا تَرَكْتُهُ حَتَّى فَرَّقْتُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَمْرَاتِهِ . قَالَ : فَيَذْنِيهِ مِنْهُ ، وَيَقُولُ : نِعَمَ أَنْتَ " . قَالَ

الْأَعْمَشُ : أَرَاهُ قَالَ : فَيَلْتَرِمُهُ.، رواه مسلم، ۲۸۱۳، ټو شه‌یتانه‌ی که ده‌توانې ژن و می‌در لی‌کجیا بکاته‌وه ټایا ټه‌مه کاریکی گه‌وره ده‌سه‌لاتدارانه نیه؟، شه‌یتان له پږی سهر‌بازه‌کانیپیه‌وه ټه‌وه ده‌کا، فه‌رموده‌که پړوونه.

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مِنْ عِنْدِهَا لَيْلًا، قَالَتْ : فَعِزْتُ عَلَيْهِ، فَجَاءَ فَرَأَى مَا أَصْنَعُ، فَقَالَ : " مَا لَكَ يَا عَائِشَةُ، أَغْرَبْتَ ؟ " فَقُلْتُ : وَمَا لِي لَا يَغَارُ مِنِّي عَلَى مِثْلِكَ ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " أَقَدْ جَاءَكَ شَيْطَانُكَ ؟ " قَالَتْ : يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَوْمَعِيَ شَيْطَانٌ ؟ قَالَ : " نَعَمْ ". قُلْتُ : وَمَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ ؟ قَالَ : " نَعَمْ ". قُلْتُ : وَمَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : " نَعَمْ، وَلَكِنْ رَبِّي أَغَانِي عَلَيْهِ حَتَّى أَسْلَمَ ". رواه مسلم، ۲۸۱۵، پی‌غه‌مبه‌ری خوا وتی به عائشه ټه‌وه شه‌یتانه‌که‌ت هاتوه بو‌لات؟ ټه‌ویش وتی: ټایا شه‌یتانم له‌گه‌ل‌دایه؟ فه‌رموی به‌ل‌ی هه‌موو که‌س شه‌یتانی له‌گه‌ل‌دایه وه هه‌تا له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خواش به‌لام هی ټه‌و مسو‌لمان بوه به‌ خیر نه‌بی فه‌رمان ناکا، وابزانم فه‌رموده‌که زور پړوونه.

په‌نادانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا بو‌حه‌سه‌ن و حوسه‌ین له شه‌یتان، به‌لگه‌یه‌کی پړوونه له‌سهر کاریگه‌ری شه‌یتان، هه‌روه‌ک چو‌ن ټیبراهیم ټیس‌ماعیلی و ټیس‌حاقی پانا ده‌گرد به‌خوا له شه‌یتان : عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَيَقُولُ : " إِنَّ أَبَاكَمَا كَانَ يُعَوِّذُ بِهَا إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ : أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ ". رواه البخاري، ۳۳۷۱، ټه‌م فه‌رموده‌ی پړوونه له‌سهر کاریگه‌ری شه‌یتان و جنوکه ده‌نا دوو له‌گه‌وره‌ترینی پی‌غه‌مبه‌ران مناله‌کانیان په‌نا نه‌ده‌دا له شه‌یتان.

که‌واته بی‌جگه له‌م دوو جو‌ره ماره له‌مالاندا به‌بی ټاگادار‌کردنه‌وه ده‌کوژرین، ټه‌وانیش ټه‌وه‌ی کلک ټه‌ستوره ده‌ل‌یی براوه‌یه، جو‌ری دووهم ټه‌وه‌ی دوو‌خه‌تی په‌شی له‌سهر پشته: عَنْ عُمَرَ بْنِ نَافِعٍ ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ : كَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَوْمًا عِنْدَ هَذَمٍ لَهُ، فَرَأَى وَبَيْصَ جَانٍّ، فَقَالَ : اتَّبِعُوا هَذَا الْجَانَّ فَأَقْتُلُوهُ. قَالَ أَبُو لُبَابَةَ الْأَنْصَارِيُّ : إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ قَتْلِ الْجِنِّانِ الَّتِي تَكُونُ فِي الْبُيُوتِ، إِلَّا الْأَبْتَرُ وَذَا الطُّفَيْتَيْنِ ؛ فَإِنَّهُمَا اللَّذَانِ يَخْطِفَانِ الْبَصَرَ،

وَيَتَّبِعَانِ مَا فِي بُطُونِ النَّسَاءِ. رواه مسلم، ٢٢٣٣ ئەم فه‌رموده‌یه به‌ روونی پێمان ده‌لێ كه جنۆكه له‌ م‌الاندا له‌ سه‌ر شێوه‌ی مار خۆیان ده‌نویئن ئەمه‌ش جو‌ریكه له‌ سه‌ر توانای جنۆكه بۆ خراپه‌ كردن و ترساندن.

به‌ پێی ئەم فه‌رموده‌یه عه‌بدوڵای كوری عومه‌ر شوینه‌واری جنۆكه‌ی بینیه‌وه جا روناکی بێ، یان یان له‌ شێوه‌ی پێستی مار بێ، چونكه جنۆكه‌كان له‌ سه‌ر شێوه‌ی خۆیان نابهرن: عَنْ عُمَرَ بْنِ نَافِعٍ ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ : كَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَوْمًا عِنْدَ هَدْمِ لَهُ، فَرَأَى وَبِصَ جَانًّا، فَقَالَ : اتَّبِعُوا هَذَا الْجَانَّ فَأَقْتُلُوهُ. قَالَ أَبُو لُبَابَةَ الْأَنْصَارِيُّ : إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ قَتْلِ الْجِنِّ الَّتِي تَكُونُ فِي الْبُيُوتِ، إِلَّا الْكَبِيرَ وَذَا الطُّفَيْتَيْنِ ؛ فَإِنَّهُمَا اللَّذَانِ يَخْطِفَانِ الْبَصَرَ، وَيَتَّبِعَانِ مَا فِي بُطُونِ النَّسَاءِ. رواه مسلم، ٢٢٣٣

كه‌واته به‌ پێی فه‌رموده‌كان هه‌چ رێگریه‌ك نییه‌ كه جنۆكه‌ بپێته‌ قه‌رین، یان بچێته‌ خوین، یان بچێته‌ ناو لوت، یان بپێته‌ مار، یان فه‌رمانی خراپ به‌ م‌رۆف بکا...

ئەم فه‌رموده‌یه یه‌كلاوه كه‌ره‌وه‌بو ئەگه‌ر كێشه‌ی سه‌نه‌دی نه‌بوایه‌و پچ‌رانی تێدا نه‌با: لَأَنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَهَا صَبِيٌّ لَهَا بِهِ لَمَمٌ . فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " اخْرُجْ عَدُوَّ اللَّهِ ، أَنَا رَسُولُ اللَّهِ " . قَالَ : فَهَرَأَ فَأَهْدَتْ إِلَيْهِ كَبْشَيْنِ ، وَشَيْئًا مِنْ أَقِطٍ ، وَشَيْئًا مِنْ سَمْنٍ. قَالَ : فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " خُذِ الْأَقِطَ ، وَالسَّمْنَ ، وَأَحْذِ الْكَبْشَيْنِ ، وَرُدَّ عَلَيْهَا الْآخَرَ " . حكم الحديث: إسناده ضعيف لانقطاعه مسند أحمد، ١٧٥٤٩.

ئەم فه‌رموده‌یه كه‌ باس له‌وه ده‌كا ئافه‌ره‌تێك هاتوه‌ بۆ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا عليه‌ الص‌لاة والسلام وه‌ منالێکی پێیوو كه‌ وتی توشی فێ ده‌بێ له‌ هه‌ندیك رێبایه‌تدا رۆژی دوو جار، پێغه‌مبه‌ری خوا مناله‌كه‌ی لێوه‌رگرت و فه‌رموی: ب‌رۆ ده‌ر ئەی دوژمنی خوا من ره‌سول الله م، مناله‌كه‌ چاك‌بۆوه‌ و به‌ دیاری دوو به‌ران و كه‌شك و كه‌ره‌ی بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا هه‌ینابوو.

پيغه مبهري خوا دوو بهرانه که ی ليوه رگرت و که ره و که شکه که شی پيدا يه وه ئه م
فه رموده يه ئيمام ئه حمده دو حاکم و داره می و هيتريش ړيوایه تيان کردوه به شيک
له زانايان به لاوازيان داناوه به شيکیان به حسن يان داناوه له وانه :

✓ ئيمامی هه يسه می ده لښ رجاله رجال الصحيح.

✓ بحاکم به سه حيحی داناوه و زه هه بيش موافيقی بوه.

✓ بوسه پری له مختصر الاتحاف دا هيناويه تی و ده لښ رجاله ثقات.

✓ ئه لبانی له سيلسيله ی سه حيحه که يدا هيناويه تی.

✓ وه زوری تريش له هاوچه رخه کان به حسن يان سه حيحيان داناوه.

به لام گومان له وه دا نيه که فه رموده که کيشه ی له سه ره له روی سه نه ده وه،
به لام له رووی واناوه پيچه وانه ی قورښان نيه، وه پيچه وانه ی فه رموده
سه حيحه کان نيه، بويه ده کړی به به لگه به پيښريته وه بو ټه و بابه ته.

۴. وته ی زانايان:

يه کی تر له سه ر به لگه ی راستی ده سه لاتي شهيتان و جنوکه به سه ر مروځداو
چونه ناو لاشه ی وته ی زانايانه، که زوبه ی زانايان به دريژای ميژو باسيان ليوه
کردوه، وه به بوچونی زوربه ی ئه هلی سونه يان زانيوه، ئه بی حه سه نی
ئه شعهری، ئيين ته يميه، ئيين قه يم زور له زانايانی تر ئه م ږايه نه قل ده که ن،
ئه گهر قه رار راستی ئه م مه سه له به زوری ژماره بج ئه وه ژماره ی ئه وکه سانه ی
ده لښ جنوکه ده چټه ناو لاشه ی مروځه وه ژماره يان زياتره هه رچه نده ئه وه پيوه
نيه، حه ق هه ر هه قه به شوينکه و توانيشی ژماره يان که مبی، خراپه و ناهه ق به
شوین که و تووی زوری نابيته حه ق و راستی.

ئيبين عه باس که ده فرموي پيغه مبهري خوا جنوکه ی نه ديوه و قسه شي له گه ل نه کړدون نه وه دږه به قسه ی که سي له خو ی به نه زمونتر له و باره وه که عبدالله ی کوری مه سعو ده، وه ئيبين مه سعو ده له مه که وه له گه ل پيغه مبهري دا ژياوه، ئيبين عباس ته نيا له دوا ی فه تحی مه که پيغه مبهري بينوه پيشتړ منال بوه.

ئيمامي شافعي که ده لځ هر که س بلځ جنوکه م ديوه شايعه تي په تده کهينه وه و ته که ی ته واوه چونکه له سر شيوه ی خو ی نابينري، به لام نه گهر واتيپگه ين که جنوکه به هيچ شيوه و وينه يه که نابينري شافعي وای نه وتوه، وه نه گهر واشي وتبي که نه يوتوه نه وه پيچه وانه ی فرموده يه.

نه وانه ش که ده لځن توانای شه يتان به س وه سوه سه يه نه وه ته نيا به شيک له توانای شه يتان و جنوکه وه سوه سه يه، يان بيدايه ت له وه سوه سه ده ست پيده کات تا ده گاته قوناغه کانی تاوان پيکړدن و گومړاکړدن و کافر کړدن و خسته نه ناگره وه.

جادو یه کيکه له به لځه کانی توانای جنوکه به سهر مروّفدا و چونه ناو لاشه ی مروّف

۱. سهره تا جا (سحر) چييه؟

پيناسه ی جوړاو جوړ هه يه يو يو جادو :

له رووی زمانه وانی جادو واته: کل ما لطف مأخذہ ودق، ومنه قول النبی صلی اللہ علیہ وسلم: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ قَدِمَ رَجُلَانِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَخَطَبَا، فَعَجِبَ النَّاسُ لِبَيَانِهِمَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ لَسِحْرًا". أَوْ: "إِنَّ بَعْضَ الْبَيَانِ لَسِحْرٌ" رواه البخارى ، ۵۷۶۷. جادو هه رشتيک که گرتنی وردو کاريگه ربی، واته په وانبيژي و کاريگه ربی وهک جادو وايه: نه و کاته نه وهی فه رموو که دوو وتار بيژه که سهری خه لکيان سهر سورماندوه، وسحره اى خدعه، واته فريوی دا، بهم واتايه ش له قورثانی پيروزدا هاتوه: قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ (الشعراء: ۱۰۲) وتيان (به صالح (عليه السلام)) تو ته نها يه کيکی له جادوو ليکراوان و فريو خواردوان (أى من المخدوعين)

جادو له رووی شه رعبييه وه:

به يزاوی له پيناسه ی جادو ده لځ: المراد بالسحر ما يستعان في تحصيله التقرب إلى الشيطان مما لا يستقل به الانسان، وذلك لا يحصل إلا لمن يناسبه في الشرارة و خبث النفس، مه به ست له جادو نه نجامدانی نه و شته يه که پيی له شه يتان نزیک بييه وه، به وهی که ته نيا به مروّف ناکري، نه م جادوه ش به ده ست نيا مه گه رب يو نه و که سه نه بي که گونجاوه له گه ل شه يتان له رووی خراپه وه دهرن پيسييه وه.

قه ليونى ده لځ: السحر مزاوله النفوس الخبيثة لأقوال أو أفعال ينشأ عنها أمور خارقة للعادة.

جادو ئه وه يه: د هرون پيسه كان سود وهرده گرن و به كار بهرې قسه و كردار يكن كه ده بټه هوى هه نديك كار كه پيچه وانه ی كار ی ئاساييه.

هه نابيله كان ده لځن: عقد ورق و كلام يتكلم به، او يكتبه، او يعمل شيئا يوثر في بدن المسحور، او قلبه > او عقله من غير مباشرة له.

جادو بر يتييه له چهنه گري و دوعاو وته يه كه جادوكه ده يلځ، يان ده ينوسئ، يان شتيك ده كات كرده كاته سهر لاشه ی جادو ليكراوه كه، يان دلئ، يان ژيري، به ناراسته وخو.

كه واته به پيئ ئه م پينا سانه جادو ئه نجامداني ئه و كارانه يه كه كرده كاته سهر جادو ليكراوه كه، جا چ به هوى وته يان دوعا، يان ته له سمه كان، يان خواردنه وه يان هه رشتييك كه كار بكاته سهر لاشه ی جادو ليكراوه كه به گشتي يان دلئ يان ژيري.

۲. زور وشه هه يه ها وواتاي جادويه وهك:

✓ شعونة: ده ست سو كييه وه كارت يكر دنه وهك جادو وا له كه سه كه ده كا شته كه وهك خوى نه بينئ.

✓ نشرة: هه لوه شان دنه وه ی جادوييه به ريگاي جادو.

✓ عزيمة: سويند خواردنه له سهر چهنه ناويك كه جادو كه ره كان پي يان وايه ناوی فريشته و ناوی پيروزه كه سوله يمان به كو مه ليك جنو كه ی تاييه تي سپار دوه، وه ئه گهر جادوكه ره كه سويندي له جنو كه كه خوارد كاره كه ی بو ده كا.

✓ رقية: كو مه ليك وشه و نزايه له كاتي به كار هينا نيان كه سه كه چاك ده بټه وه يان كاره كه ی بو ده كري.

✓ طلسم: چند ناوېکي تايبه تن په يوه نديان هه يه به ئه ستيره کانه وه که ده خرينه ناو کان (معدن) يان هر ماده يه کی تره وه، پي يان وايه شوينه واری تايبه تي ليده که ويته وه به پيې ئه وهی که که سه که ئه م جوړه جادوه ده کا.

✓ أوافق: ئه ویش چند ژماره يه که به شيوهی ئه ندياری داده نري و به کارده هينري، پي يان وايه که سيک بيخاته سر کاغه زيک و هلي بگري ئه وه منالبون ئاسان ده کا، يان سوپايه ک به سر سوپايه کی ترده سرده خا، يان زيندانی پرگار ده کا.

✓ تنجيم: واته روانين بو ئه ستيره، به تيروانين بو شيوازی گه ردونی (فلکی) له روداوه زه مينيه کان تيده گن به گومانی خويان.

حه قيقه تي جادو:

✓ له کونه وه تا ئيستا راجيایی هه بوه له نيوان زانايانی ئيسلام و فه لاسيفه کان، ئايا جادو کاريگه ری هه يه يان نا؟

✓ به شيک له گروه ئيسلاميه کان وه ک: موخته زيله، ئه به به کري پازی حه نه فی ناسراو به (الجصاص)، ئه بو جه عفهری ئيسترا بادی، به غه وی له شافعيه کان، پي يان وايه که جادو ته نيا فريودان و فيل له چاو کرده، دنا هيچ حه قيقه تيکی نييه، کومه ليک به لگه شيان بو ئه وه هينا وه ته وه وه ک:

✓ قَالَ الْقَوُّ فَلَمَّا الْقَوُّ سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْرَهُبُهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ (الأعراف: ١٧٦) ئه م ئايه ته پي مانده لي که چاوی خه لکيان فريوداوه نه وه ک به راستی په ت و دارعه ساکانيان کرد بيته مار.

✓ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى (طه: ٦٤) مووسا فرموي نه خير ئيوه (له پيشه وه) فري ي بدن (ئه وانيش فري ياندا) جا له ناکاودا گوري س و دار ده سته کانيان وا خه يالده کرا که ئه مانه مارن

دهړون به خیرایی، که واته جولہی ئو مارانه تهنیا خه یالی چاوی بینهران
بوه دنا داره کان هه رله جیگای خو یانبون و هیچیان به سهر نه هاتوه.

✓ و ده رکه وتوه جادو هونه ری ده ست سوکی و فیلکردنه و هیچی تر.

✓ وه ده لین له پرووی زانستی ئه مه پشتراست ناکریته وه.

✓ وه ده بینی جادو گهرو فالچییه کان زوربه یان هه ژارن و چاو له دهستی خه لکن
ئهی بو دارو به رد ناکه ن به پاره و خه لکی پی فریو بدهن.

✓ زوربه ی زانایان پروایان وایه جادو راسته و کاریگه ریشی هه یه.

چه ندین به لگه یان بو ئه م وته یه هی ناو ته وه له وانه:

أ. هه ر ئایه تی یه که م که کو مه له ی یه که م به به لگه یان هی ناو ته وه که ده فه رموی:
قَالَ اَلْقُوا فَلَمَّا اَلْقَوْا سَحَرُوا اَعْيُنَ النَّاسِ وَاَسْتَرْهَبُوهُمْ وَاَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ (الأعراف: ١٣٦)
مووسا وتی: ئیوه بیهاو یژن (ئوه ی پی تانه) ئینجا کاتی (ئوه ی پی یان بوو له
جادوو) فری یان دا چاو به ستیان له خه لک کرد و ترسیکی گه وره یان خسته
دلپانه وه وه جادوو یه کی گه وره یان نو اند.

له م ئایه ته دا چه ندین به لگه هه یه له سه ر پاستی جادو:

یه ک: فیل کردن له چاوی هه زاران و ملیونان که س ناکری گالته بی چونک ژیری
له پی هه سه ته کانه شته کان بی نا ده کاو بریاری له سه ر ده دا.

دوو: خوا ده فه رموی: (واستره بوهم) واته خه لکیان ترساند، خه لکیان تو قاند،
ئهدی ده کری خه لک له شتیکی بتوقی که هیچ نه بی و کاریگه ری نه بی.

سځ: خوا دهفه رموی: (وجاءوا بسحر عظیم) واته هاتن به جادویه کی گه وره،
 ئایا ده کرځ خوای گه وره شنتیک وه سف کا به گه وره له ولاره تو بلځی بچوکه و کاری
 گه ری نییه.

ب. یه کځک له پیغه مېره گه وره کان که موسایه کاری زور گرنگی نه وه بوه که
 جادوی جادو گه ران به تال کاته وه، ئایا ده کرځ نه وه کاریگه ری نه بی

ت. هر ئایه تی دووه میښ که کوښه له ی یه کم به به لگه یان هیناو ته وه به لگه یه
 له سه ریان نه وه ک بو نه وان نه گهر لی وړدېنه وه چوڼ؟ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِבَالُهُمْ
 وَعَصِيصُهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى (طه: ٦٦)

ده کرځ به شیک له جادو خه یالې نه وه که هه موو به شه کانی

وه خوای گه وره ده رباره ی نه م جادوه ی ساحیره کان دهفه رموی: فَأَوْجَسَ فِي
 نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى (طه: ٦٧)

وا هاته پیښ چاوی (موسا) به هو ی جادو وه که یانه وه که به راستی ده جولین و
 ده روڼ جا موسا له دلې خویدا که می ترسا.

ئایا موسا ده کرځ له شنتیک بترسې که حه قیقه تی نه بی؟ نه گهر بشلین
 له وانه یه ترس له خه لک بوبی که کاریگه رین، به لی ده کرځ نه م واته ی هه بی
 به لام نه وه پیچه وانه ی رواله تی ئایه ته که یه، وه ده کرځ موسا هه ردو و ترسه که ی
 هه بوبی چ ریگریه ک هه یه نه گهر وایی، وه موسا مرؤف بوه مرؤفیش ترسی هه یه
 نه ی بو ی کاتیک خوای گه وره پیښ فهرموو دار عه سا که ت فریده، نه ویش فری
 داو بوو به مار ترسا؟ نه ویش هر له جوړه یه.

ث. خوای گه وره باسی کاریگه ری جادوی کردو به سه ر ژیری خه لکه وه، وه
 هه روها بو لیکی جیا کردنه وه ی ژن و میړد، باشه نه گهر نه مه کاریگه رینه نې چوڼ

خوای گه وړه باسی دهکا، وهک دهفه رموی: وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَى مُلْكٍ سُلَيْمَنْ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنْ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَرُوتَ وَمَرْوَتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا حُنُّ فِتْنَةٍ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي آءِ آخِرَةٍ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرُّوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (البقرة:

١٠٢) جووله که کان دواى ئه و(شتانه) که وتن که شه يتانه کان دهيان خوینده وه (بو) خه لکى) له سه رده مى پاشايه تى سوله يمان دا، وه سوله يمان بى بړوا نه بوو به لام شه يتانه کان بى بړوا بوون خه لکيان فيرى جادوو ده کرد هه روه ها ئه وهى نيردراوته خواره وه له بابل بو سهر هارووت و مارووت(دوو فريشته بوون) وه(ئه مانه) که سيان فير نه ده کرد تا پييان نه وتايه ئيمه هه رتاقى که ره وهى (ئاده ميزاد) ين که واته بى بړوامه به ئينجا فيرى جادووى وا ده بوون لتيانه وه که ژن و ميردى پى له يهک بکه نه توان بهم جادوو نه توانن زيان به کهس بگه يه نن مه گه به ويستى خوا وه فيرى شتيک ده بن که زيانيان پى ده گه يه نى نهک قازانچ بيگومان زانيان هه رکه سى جادوو بکړى(به فه رمووده ي ته ورات) له رږژى دواييدا بى به ش ده بى به راستى زور به ده ئه و شته ي که(بړواى) خويانيان پى فروشت ئه گه ر بيان زاناييه.

ئهم ئايه ته زور ږوونه که ئهم دوو فريشته يان ئهم دوو پياوه باشه هاتون به ئهمرى خوا خه لک له م مه ترسيه گه وړه ئاگدار بکه نه وه، ئه ويش ئه وه يه که به خه لک بلين به هوى ئه وهى که ئيمه فيرتان ده که ين جادو و موعجيزه له يهک جيا بکه نه وه.

وه پييان وتون به هوى جادو خوټان کافر مه که ن، به لام ئه وان ده هاتن به هوى جادوو ژن و ميرديان ليک جيا ده کرده وه، ئايا ليک جيا کرده وهى ژن و ميرد

حه قیقته نیه و پټی ناوترئ کاریگه ری، به لئ هیچ شتیک به بئ ویستی که ونی و قهده ری خوا نابئ به لام نه گه ر خوا ویستی له سهر بئ ده بئ، هر وهک چوڼ که سیک ژه هرئکی کوشنده بخوا دهمرئ به ویستی خوا جادوش ههروایه، مه رج نیه نه وهی له ویستی که ونی خوابئ له ویستی شهرعی خوا بئ، خوای گه وره به کوفرو شیرک و تاوان پازی نییه به لام به ویستی که ونی خوا هه ن نه وهک به ویستی شهرعی چونکه له شهر عدا نه هی لیکردون:

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (الزمر: ٧) نه گه ر ئیوه بئ باوه ربن نه وه بیگومان خوا بئ نیازه له ئیوه و پازی نی یه به بئ باوه ری بو بهنده کانی وه نه گه ر سوپاسی خوا بکن (گه ر دن که چ بن) به وه لیټان پازی ده بیت هیچ گونا هبارئ گونا هی که سیک تر هه لئاگریټ پاشان گه رانه وه تان هر بو لای پهروه ر دگارتانه نه وسه هه والټان ده داتئ به وهی که ده تان کرد به راستی خوا ناگاداره به نه پنی دلان.

ج. وه له هه موو دینه ئاسمانیه کان باسی جادو کراوه.

ح. وه خه لکی له هه موو دونیا بروای پئ یه تی.

خ. وه کاریگه ریه کانی به روونی دیارن.

د. وه پیغه مبه ری خوا جادوی لیکراوه.

ذ. وه زانست نه شی سه لمینئ ناتوانئ ئینکاری بکا، چونکه زانست بو هه یه باسی نه وه بکه که ده یزانئ نه وهک نایزانئ.

۱۰. وه جادو یه کیکه له تاوانه گه وره به هیلاکده ره کان: جا چوڼ ده کړئ شتیک هیچ نه بئ و کاریگه ری نه بئ مروځ به هیلاک به ری و یه کیک بئ له قورسترین

تاوانه‌كان: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ". قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: "الشَّرْكَ بِاللَّهِ، وَالسَّخَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ"، رواه البخاري ٢٧٦٦،

له دواى تاوانى شيرك باسى جادو كراوه:

✓ جا كئ ده‌لئ زانست هه‌مووى كيمياو فيزياو ئه‌حياو ماتماتيكه، مه‌گه‌ر زانسته مرۆفاهيه‌كان هه‌يچ كام له مانه‌ن؟ له گه‌ل ئه‌وه‌شدا سه‌دان هه‌زاران ناوه‌ندو په‌يمانگاو كوڵیژو ده‌زگاو تاقیگه‌ی بۆ دانراوه.

✓ وه ئه‌گه‌ر جادو كاریگه‌رى نیه‌ی ئه‌ی بۆ له شه‌رعه‌دا لای زۆربه‌ی زانایان سزای بۆ دانراوه.

✓ بۆیه ئه‌وانه‌ی ئه‌كولى له بونی جادو و كاریگه‌ریه‌كانیان ده‌كه‌ن به‌لگه‌كانیان له پوو‌ی ده‌ق ژیری و واقعی زۆر لاوازه، من ته‌مه‌ننام ده‌كرئ كه كاریگه‌رى نه‌با به‌لام بلیم چى كه وا نیه‌ی.

✓ به‌شي هه‌ره گرنگی جادو له پێی جنۆكه‌وه ده‌كرئ.

هه‌يچ جیگای دوودلئ نیه‌ی كه به‌شه هه‌ره خراپ و زۆری جادو له پێی جنۆكه‌و پازیکردن و خزمه‌تکردنی ئه‌وانه‌وه ده‌كرئ هه‌م به‌لگه‌ی نه‌قلئ، هه‌م به‌لگه‌ی واقعی.

له پوو‌ی ده‌ق:

په‌یوه‌ندی تۆكمه‌هه‌یه له نێوان جنۆكه‌و كه‌سه خراپ و جادوكه‌ره‌كانه‌وه، خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئ: وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ (الأنعام: ١١١)

(۱۱۲) هر بهو شیوه یه (کټشمه کټشی ئیمانداران و خوانه ناسان به رده وامه) جا بو هه موو پیغه مبریک (بو ئیماندارانیش) دوژمنیکمان له شهیتانه کانی ئاده میزاد و پهری سازندوه، که به رده وام قسه ی زل و پازاوه ددهن به گوئی یه کداو (خوین و خه لکی) پی سرگه ردان و گومرا ده کهن، خو نه گهر په روه ردگارت بیویستایه (نه یانده توانی) شتی وابکهن، ده وازیان لی بهیته له گه ل نه و دروو ده له سه یه ی که هه لی ده به ستن (بو کوئ ده چن، له ده ست سزای خوایی پرگار نابن).

نهم نایه ته پیروزه زور به پرونی باسی په یوه نده ی شهیتانه کان و مړوه خراپه کان ده کهن به وه ی:

- که وه حی بو یه ک ده کهن
- یه کتر فریو ددهن
- شت بو یه ک ده رازیننه و و
- دژایه تی پیغه مبران و پیاو چاکان ده کهن به هاوکاری یه کتر
- خوی گه ورهش هره شه یان لیده کا، نافه رموی هیچ کاریگه ری و ده وریان نییه.

خوی گه وره دهفه رموی: وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرُحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجْدِلُوَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ (الأنعام: ۱۳۶) لهو (سهر براوه) مه خوځ که ناوی خوی له سهر نه هینرایه وه (کاتی سهر برین) بیگومان (خواردنی) نه وه تاوان و له سنوور ده رچوونه وه بیگومان شهیتانه کان به نهینی شت به دوستانیاں ده لین بو نه وه ی موجداله و ده مه ده میتان له گه ل بکهن جا نه گهر به گوئیان بکهن نه وه بیگومان له هاوبهش بریار ده ران ده بن.

ټهم دهقه پيمان دهلي:

- ✓ که شهيتانه کان دوستی نادهميان هه.
- ✓ پهيوهنديان به يهکهوه هه يه.
- ✓ هانيان ددهن له گه ل ټيوه دا ده مه ته قی بکه.
- ✓ ټه گهر به قسه يان بکه ن ده بن به هاوبه ش په رست.

وه ههروه ها خوی گه وړه دهفه رموی: وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمَعَشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْرْتُمْ مِنَ الْاِنْسِ وَقَالَ اُولِيَائُهُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اَسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا اَجَلَنَا الَّذِي اَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَلَكُمْ خَلِيدِينَ فِيهَا اِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (الأنعام: ١٢٨) وه پوژيک (خوا) ټيکړا کويان دهکاته وه (دهفه رموی) ټه ی دهسته و کو مه لی جنوکه بېگومان ټيوه زور کهستان له نادهميه کان گومړا کرد وه دوسته کانيان له نادهمی دهلین ټه ی پهروه رډگارمان هه نديکمان سوود و که لکمان له هه نديکيان وه رگرت، وه به و کاته و مؤله ته گه يشتين که بؤت ديارى کردبووين، خوا فه رموی ټاگر شوپنتانه به هه ميشه يی و بې برانه وه ده ميننه وه ټيايدا جگه له و کاته ی که خوا بيهوی به پراستی پهروه رډگارت کار دروستی زانايه.

ټهم دهقه به پوونی پيمان دهلي:

- ❖ که جنوکه کان نادهميان فريوداوه.
- ❖ نادهميه کان حاشا له و فريودانه ناکه.
- ❖ توشی ټاگريان کردون.
- ❖ له زه تيان له يه کتر وه رگرتوه.
- ❖ ټايا ټه مه پوون نييه له پهيوه ندي مړوخی خراپ و شهيتانه کان، جا کي له جادوکه ره کان خراپتره، هه نديک زانياری لای جادوکه ره کانه که ټه مه ناکري

له رڼی جنوکه وه وهرنه گیرایی، وه زانست په ی بهم جوړه زانیاریانه نابا،
مه به ستمان زانیاری پروت (العلم البحت) د هنا زانیاری ناتوانی نکولی له
راستیه کان بکا..

❖ په کيتر له به لگه کان دانپیدا هیڼانی ټو هه موس جادوو گه ربه که ته و به یان
کردو، ټو وانه به ئاشکرای ده لڼن ئیمه سودمان له جنوکه وهرگرتو به ټو هه وال،
ټو دوزینه وهی شت، ټو خراپه کردن و ټیکدان و نه خو شکردن و جنوکه
خستنه ناو لاشه.

التنويم المغناطيسي:

نواندنی موغناتیسی قسه ی زوری له سه ره که چیه و په یوه ندی به چیه وه
هه یه؟ وه ئایا دروسته سودی لیوه ربگیری یان نا؟ وه ئایا په یوه ندی به روحه وه
هه یه، یان به قهرینه وه هه یه؟ ئایا زانستی پزیشکی و دهرنوزانی وه لامی ته واوی
ټو ټم بواره پی یه؟

گومان له وه دا نییه که ټم نواندنه هه یه، به لام دیار نیه به هو ی چیه وه یه نه له
پووی زانستی وه، نه له پووی ته جروبیه وه، ټو یه هه تا ئیستاش جه وه رو روحی
نواندنی موغناتیسی نادیاره، وه له لایه نی پزیشکی ټو چاره سه ری هه ندی
نه خو شی به کار ده هیڼی، وه دروستیښه مادام په نا ټو شتی قه ده غه کراو
نه بردری.

به لام هه ندیک شت و زانیاری هه یه که له پی ټم نواندنه وه ده کری، یان ده بی
بلڼین ټم ټاماده کردنی روحه و تحکم به پووحه که ده کا، ټم مه یان دوره، چونکه
پووح ته واو غه بییه و زور که می دهر باره وه ده زانری، یان ده بی بلڼین په یوه ندی به
قهرینه وه هه یه که که سه که که ناوی خه وینه ره که یه، یان جادو گه ره که به کاری
دیڼی.

هه تا خه وینه ره که به هیتر بچ ده توانی زیاتر قهرینه که به کار بیښی، وه ئه وهش که به کار ده هیترې جوړی ژورن ئه گهر له عفریت و مارده کان و غه واسه کان بن توانایان زیاترو زانیاریان زیاتره، بویه ئه گهری ژوری هیه به شی هره ژوری لایه نی ته نویمی موغناتیسی په یوه ندی به جنوکه وه هه بی، ئه وهی که له زاره وهی دینی پیی دهوتری (کاهن، عراف، جادوگر، فالچی) به لام بؤ ئه وهی زانست ژور سلې لینه کاته وه ناویان لیناوه نواندنی موغناتیسی، که واته ئه و خه وواندنه به لگه یه کی ژور به هیزه بؤ تحکم به مړوف له ری جنوکه که خوینره یان فالچی یان جادوگر دهیکا، ئه م ئه گهره یان له هه موو ئه گهره کانی تر به هیتره.

یه کیتړ له به لگه کانی کاریگری جنوکه و شهیتانه کان له سر مړوف، فه رمانی خواو پیغه مبه ره که یه تی به خو په نادان له شهیتان و جنوکه.

خوای گه وره فیمرانده کاو رېنماییمان دهکا به وهی په نا بگرین به خوا له شهیتان و جنوکه، وه هه روه ها له دهیان فه رموده شدا ئه وه هاتوه،

بؤ نمونه هه ندیک به لگه له قورټان و سونه باس دهکین له سر ئه و خو په نادانه:

۱. کاتی قورټان خویندن که یه کیکه له گه وره ترینی به ندایه تیه کان: فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (النحل: ۹۸) ئه ی (موحه ممد (صلی الله علیه وسلم)) کاتی ویستت قورټان بخوینی په نا بگره به خوا له شهیتانی ده رکاو له به زه بی خوا.

۲. له کاتی خویندنی نویژ پیش بسم الله کردن و خویندنی فاتحه.

۳. کاتیک مړوف هه ست دهکا به وهی شهیتان دهیه وی تاوانی پیبکاو هانیده دا: وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (فصلت: ۴۱)

وه ټه گهر له شه پتانه وه تووشی خه ته ره و خه یالی نادروستی بوویت ټه وه په نا بگره به خوا چونکه به راستی هر ټه و بیسه ری زانایه.

۴. له کاتیکدا خه ریکه کاریکي نه فامانه ټه نجامده ی: وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (البقرة: ٦٧) وه بیربکه نه وه کاتیک که موسا به گه له که ی وت بیگومان خوا فه رمانتان پی ددات که مانگایه ک سه ربیرن وتیان: ټایا گالته مان پی ده که یت؟ وتی: په نا ټه گرم به خوا که له نه فامان بم.

۵. له کاتیکدا بیباوه ران خو به زلگری دهنوینن و ده یانه وی زیانت پی بگه یه نن: وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ (غافر: ٦٧) وه موسا وتی: به راستی من په نا ده گرم به په روه ردگاری خو م و په روه ردگاری ټیوهش له هه موو خو به زل زانیک که باوه ری به رژی لی پرسینه وه نی یه.

۶. یوسف سه لامی خوی لیبی کاتیک ټافره ته که ی خیزی عه یزی میسر ویستی توشی خه راپه ی بکا: وَرَأَوْنَهُ أَلْتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْت لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (يوسف: ٢٣) ټه و ټافره ته ی یوسف له مالیدا بوو ده ست ټیکه لاوی له یوسف ویست و هه موو ده رگاکانی داخست وتی وه ره پیشه وه به په له بو ټه وه ی بو ت ټاماده یه (یوسف) وتی من په نا ده گرم به خوا به راستی ټه و (خوا) په و ره دگاری منه (یا عه یزی میسر خاوه نی منه) ریزی لی گرتووم به راستی سته م کاران رزگار نابن.

۷. خوی گه وره فه رمانمان پیده کا له بهر زیانی هر دروستکراویک په نا بو خوا به رین: قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (الفلق: ١) ټه ی موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم) بلئ: په نا ده گرم به دروست که ری بوونه وهر واته به ره به بیان.

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (الفلق: ۱) له زیانی نهوهی که دروستی کردووه. وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (الفلق: ۲) وه له زیانی تاریکی کاتیک که دابئ. وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (الفلق: ۳) وه له زیانی فووکه ران (جادوو که ران) به گری یاندا. وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (الفلق: ۴) وه له زیانی به خیل و حه سوود کاتیک که حه سوودی بیات.

لهم سورته پیروزه دا خوی گه وره فیرمان دهکا که به رده وام په نا بو خوا به رین له زیانی دروستکراوه کان جا هر شتیک بن له وانه:

- شه وه زنگ
- جادوگه ره کان
- ئیره ی و حه سوود به ره کان

له سورته الناس خوی گه وره دووباره رینماییمان دهکا بو نه و په ناگرته وهک دهه رموی: قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (الناس: ۱) نهی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) بلئ: په نا دهگرم به پمرومردگاری خه لکی. مَلِكِ النَّاسِ (الناس: ۲) پادشای خه لکی. إِلَهِ النَّاسِ (الناس: ۳) پمسترای خه لکی. مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (الناس: ۴) له زیانی وه سووه په یاد که ری خو په نهان کهر. الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (الناس: ۵) نهوهی که وه سووه نه خاته دلی خه لکی. مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (الناس: ۶) له جنوکه و له ئاده میزاد.

خوی گه وره فرمانمان پیده کا سی جار په نا به خوا بگرین له زیانی وه سووه په په یاد که ری خو په نهان کهر

به لام له سورته فلق یهک جار په نامان به خوا گرت له زیانی هه موو دروستکراوه کان، نه مهش به لگه یه له سه مه ترسی شه یتان و جنوکه، وه شوین و

سه رچاوه ی نهو وه سوه سه یه دلّی مروّقه، وه دوو کهس به وه هه لدهستن جنوکه وه ئاده می.

۸. له کاتیک شهیتان ده یه وی بتخاته گومان له بیرو باوه رت: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيُنْتِهِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، ۳۲۷۶

۹. کاتیک شهیتان ویستی نو یژت لی تیکبدا: أَنَّ عُمَانَ بْنَ أَبِي الْعَاصِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ خَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَفَرَائِطِي، يَلْبِسُهَا عَلَيَّ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "ذَاكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ: خِزْبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ، وَانْفِلْ عَلَى يَسَارِكَ ثَلَاثًا". قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ، فَأَذْهَبَهُ اللَّهُ عَنِّي. رَوَاهُ مُسْلِمٌ، ۲۲۰۳

۱۰. له کاتی توره بوندا په نا بو خوا به رین: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَغَضِبَ أَحَدُهُمَا، فَاسْتَدَّ غَضَبُهُ حَتَّى انْتَفَخَ وَجْهُهُ وَتَغَيَّرَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا، لَذَهَبَ عَنْهُ الَّذِي يَجِدُ". فَانْطَلَقَ إِلَيْهِ الرَّجُلُ، فَأَخْبَرَهُ يَقُولُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالَ: تَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ. فَقَالَ: أَتَرَى بِي بَأْسٌ، أَمْجُنُونُ أَنَا؟ اذْهَبْ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، ۶۰۴۸

۱۱. له کاتی بینینی خه وی ناخوش: أَبَا قَتَادَةَ يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ، وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ شَيْئًا يَكْرَهُهُ، فَلْيَنْفِثْ حِينَ يَسْتَنِيْقُظُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، وَتَتَعَوَّذُ مِنْ شَرِّهَا؛ فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ". وَقَالَ أَبُو سَلَمَةَ: وَإِنْ كُنْتُ لَأَرَى الرُّؤْيَا أَثْقَلَ عَلَيَّ مِنَ الْجَبَلِ، فَمَا هُوَ إِلَّا أَنْ سَمِعْتُ هَذَا الْحَدِيثَ فَمَا أَبَالِيَهَا. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، ۵۷۴۷

۱۲. له کاتی چونه مزگوت: نَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ قَالَ: "أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ". قَالَ: أَقْظُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: "فَإِذَا قَالَ ذَلِكَ قَالَ الشَّيْطَانُ: حُفِظَ مِنِّي سَائِرَ الْيَوْمِ رَوَاهُ ابُودَاوُدَ، ۴۶۶. حکم الحديث: صحيح

۱۳. کاتیک گویمان له وه‌پینی سه‌گ و زه‌په‌ی گویدریژبو: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكَلَابِ وَنَهَيْقَ الْحُمُرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّدُوا بِاللَّهِ ؛ فَإِنَّهُمْ يَرَيْنَ مَا لَا تَرَوْنَ ". رواه ابوداود، ۵۱۰۳، حكم الحديث: صحيح

۱۴. گهر که سیک ویستی له جیگایه‌ک بمینینه‌وهو بارگه‌ بخا: مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا، ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ. لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ، رواه مسلم، ۲۷۰۸

۱۵. کاتی چونه سه‌رئو: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: " اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ " رواه البخاری، ۱۴۲

۱۶. له کاتیک شوینیکت ئازاری ده‌بی ده‌ستت بخه سه‌ری و هه‌وی جار ئەم زیکره‌ بخوینه: عَنْ عَثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ الثَّقَفِيِّ ، أَنَّهُ شَكَاَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَعًا يَجِدُهُ فِي جَسَدِهِ مُنْذُ أَسْلَمَ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ: بِاسْمِ اللَّهِ. فَلَا تَأْ، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ، رواه مسلم، ۲۲۰۲

۱۷. به‌یانی و ئیواران ئەو نزایه‌ بخوینین: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مُرْنِي بِكَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ إِذَا أَصْبَحْتُ وَإِذَا أَمْسَيْتُ. قَالَ: " قُلْ: اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، غَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ ". قَالَ: " قُلْهَا إِذَا أَصْبَحْتَ وَإِذَا أَمْسَيْتَ وَإِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ ". رواه ابوداود، ۵۰۶۷، حكم الحديث: صحيح

۱۸. له کاتی له خه و پابون و ترسان: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُعَلِّمُهُمْ مِنَ الْفَرَعِ كَلِمَاتٍ: " أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ غَضَبِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضَرُونِ ". وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يُعَلِّمُهُنَّ مَنْ عَقَلَ مِنْ بَنِيهِ، وَمَنْ لَمْ يَغْقِلْ كَتَبَهُ فَأَعْلَقَهُ عَلَيْهِ. رواه ابوداود، ۳۸۹۳

۱۹. سونه ته مناله‌کان په‌نا بگری به‌ خوا له شه‌یتان و چاوپیس: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ: " أُعِيدُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ

كُلَّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ " . ثُمَّ يَقُولُ : " كَانَ أَبُوكُمْ يُعَوِّذُ بِهِمَا إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ " .

۲۰ . قَالَ أَبُو دَاوُدَ : هَذَا دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الْقُرْآنَ لَيْسَ بِمَحْلُوقٍ ، رواه أبوداود، ۴۷۳۷ حكم الحديث: صحيح

وه زۆر حاله تى گرنگ هه يه كه ده بى مروڤ خۆى په نا بدا به خوا له شهيتان و جنۆكه هه موو ئه وان به لگهن له سه ر كاريگه رى ئه وان له سه ر مروڤ به خراپه .

به لام پرسيارو (بيت القصيد) ئه وه يه ئه م په نادان و په ناگرتنه چ په يوه نديان هه يه به وه ى جنۆكه ده چيته لاشه ى مروڤه وه؟

به لى په يوه ندى هه يه چونكه ئيمه كۆمه لىك به لگه مان بۆ هينايه وه ئه م ئايه ت و فه رمودانه ش هه مان بابه ت به هيزتر ده كه ن به ناراسته و خۆى به جورىكى تر، چونكه ئه گه ر جنۆكه كاريگه رى نه بى چ پيويست ده كات ئه وه هه موو ترس و وريايى دانه ى لى بكرى .

تهوه ری هه شتم

ټایا جنوکه ته کلیم کراون به شوین کهوتی پیغه مبه ر؟ وه ټایا پیغه مبه ر ټه وانی بینیه؟

ټهم بابته جیگای مشتمره له ټیوان زانایانی ئیسلامدا ئیمه له چه ند خالی کدا
ټهم بابته روونده کهینه وه به پشتیوانی خوی گه وره:

١. ټایا جنوکه کان شهریعتی تاییه ت به خویان هه یه یان شوینکه وته ی
شهریعته تکانی خوان که بو مرؤف هاتون؟

ده بی جیاوازی بکه ین له زهمانی دوی دروستبونی مرؤف و سهرده می پییش
دروسبونی مرؤف، گومان له ودا نیه که پییش دروستبونی مرؤف ناگونجی به و
شهریعته که بو مرؤف هاتوه، چون فریشته کان مکلف بون ټه وانیش مکلف بون
به لام چون به چی؟ ټه وه ئیمه لی نازانین، به لام مادام جنوکه ش به دهقی ئایه ت
بو به ندایه تی دروستبوه ده بی ټه وانیش مکلف بووین:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (الذاریات: ٥٦) وه من جنوکه و ئاده میزادم
ته نها بو ټه وه دروست کردوه که به ندایه تی من بکه ن.

وه ټه گهر جنوکه مکلف نه با فه رمانی پیینه ده کرا کړنوش بو ئادم به ری که ټه و
فه رمانه ته کلیمه.

٢. له دوی ټه وه ی که مرؤف هاتوه ټایا به چی دینیک مکلف بون؟ ټایا
شهریعتی سهر به خویان هه بوه، یان تابعی مرؤفبون؟ واته ټه وانیش مکلف بون
به شهریعتی ئینسانه وه؟ له راستیدا ټه گهر به پیی به لگه کانی قورئان و سونه ت
بی زیاتر پشتیوانی له وه ده کری که تابعی مرؤفبون،

به لام به لگه ش هه یه که شهریعتی سر به خویان بو بی، به لگه بو ټه وه چییه؟

❖ ده‌كری هه‌ر به‌م شه‌ریعه‌ته‌ مكلف بن كه‌ پێش مرۆف پێی مكلف بوون.

❖ ده‌كری وه‌ك مرۆف شه‌ریعه‌ته‌كانیان په‌یتا په‌یتا گۆرابی.

❖ به‌لگه‌ هه‌یه‌ كه‌ ئه‌وان ئاگاداری شه‌ریعه‌ته‌كانی تریش بوون وه‌ك خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: قَالُوا يٰقَوْمُنَا اِنَّا سَمِعْنَا كِتٰبًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي اِلَى الْخَقِّ وَاِلَى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيْمٍ (الأحقاف: ٢٤) وتیان ئه‌ی هۆزو قه‌ومه‌كه‌مان به‌پراستی ئێمه‌ گوی بیستی کتییك بووین كه‌ له‌پاش مووسا نێردراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ په‌راوه‌كانی پێش خۆی به‌پراستی داده‌نی (خه‌لك) پێنموونی ده‌كات بۆ هه‌ق بۆ پێبازی پراستی.

❖ وه‌ ده‌كری به‌ پێی چه‌ند به‌لگه‌یه‌ك ئه‌وانیش نێردراوی تایبه‌تی خۆیان هه‌بێ، جا چ پێغه‌مبه‌ربێ یان وریاكه‌ره‌وه‌ بووبێ، به‌لگه‌ بۆ ئه‌وه‌ ئه‌وان مكلف ن، به‌ شه‌ریعه‌ته‌: يَمْعَشَرُ الْجَنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِي وَيُنْذِرُوكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا شٰهَدْنَا عَلَىٰ اَنْفُسِنَا وَعَرَّهْتُمْ الْحَيٰةَ الدُّنْيَا وَشٰهَدُوا عَلَىٰ اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ (الأنعام: ١٢٣) ئه‌ی ده‌سته‌ و کۆمه‌لی جنۆكه‌ و ئاده‌می ئایا پێغه‌مبه‌رانتان له‌ خۆتان بۆ نه‌هات كه‌ ئایه‌ته‌كانی منتان بۆ بخویننه‌وه‌ وه‌ له‌ گه‌یشتن و دووچار بوونی ئه‌م پۆژه‌یان نه‌ترساندن ده‌لێن (پراسته‌وه‌) گه‌واهی له‌سه‌ر خۆمان ده‌ده‌ین به‌لام ژیا‌نی دنیا خه‌له‌تان‌دنی و گه‌واهیان له‌سه‌ر خۆیان دا كه‌ بێگومان ئه‌وان بێ پڕوا بوون، لێره‌دا جنۆكه‌وه‌ ئاده‌می دویندراون، وه‌ دان ده‌نێن به‌ هه‌بونی ره‌وسول و پێساله‌ته‌.

❖ وه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی هه‌موو قه‌ومێک پێنمایی کاری هه‌به‌وه‌ ئه‌وانیش قه‌وم: وَيَقُولُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهِۦۭ اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ (الرعد: ٢٧) وه‌ ئه‌وانه‌ی كه‌ بێ باوه‌ر بوون ده‌یان وت ئه‌وه‌ بۆ

نه‌نێردراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆی موعجیزه‌یه‌كه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه‌ ئه‌ی
موحه‌مه‌د(صلی الله علیه وسلم) تۆ هه‌ر ترسینه‌ری و بۆ هه‌موو گه‌لێك پڕی
نیشانده‌ریك هه‌یه‌.

❖ ئه‌وانیش ئومه‌تن هه‌موو ئومه‌تیکیش هادی و وریا که‌روه‌یان بوه‌: إِنَّ
أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ (فاطر: ٢٤)
بیگومان ئیمه‌ تۆمان به‌ (ئاینی) راست نارده‌وه‌ مژده‌ ده‌رو ترسینه‌ر بیت هه‌ر
گه‌ل و ئومه‌تیک (پیغه‌مبه‌ریکی) ترسینه‌ری تیدا هاتوه‌.

❖ وه‌ ئه‌وان له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ ئیمه‌ جیاوازن ده‌کرێ شیاوێ ئه‌داکردنیان و
ئه‌نجامدانیان بۆ به‌نده‌یه‌تی جیاوازی، واته‌ به‌ پێی به‌لگه‌کان ده‌کرێ ئه‌وان
نێردراو و وریاکه‌روه‌ی تابیبه‌تی خۆیان هه‌بێ.

به‌لگه‌ی ئه‌وانه‌ی ئه‌وان تابعی مرۆڤن و مکلف ن به‌ شه‌ریعه‌تی مرۆڤایه‌تی:

١. خوای گه‌وره‌ مرۆڤ و جنۆکه‌ به‌یه‌که‌وه‌ ده‌دوینێ، ئه‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر
ئه‌وه‌ی ئه‌رکیان یه‌ک ئه‌رکه‌و شه‌ریعه‌تیشیان هه‌ریه‌که‌: يَمَعَشَرَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ
يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا
شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ
(الأنعام: ١٣٠) ئه‌ی ده‌سته‌ و کۆمه‌لی جنۆکه‌ و ئاده‌می ئایا پیغه‌مبه‌رانتان له‌
خۆتان بۆ نه‌هات که‌ ئایه‌ته‌کانی منتان بۆ بخویننه‌وه‌ وه‌ له‌ گه‌یشتن و دووچار
بوونی ئه‌م پۆژه‌یان نه‌ترساندن ده‌لێن(راسته‌و) گه‌واهی له‌سه‌ر خۆمان ده‌ده‌ین
به‌لام ژیانی دنیا خه‌له‌تانندی و گه‌واهیان له‌سه‌ر خۆیان دا که‌ بیگومان ئه‌وان بێ
بروا بوون.

۲. خوای گه وه نزیکه ی ۳۰ جار به هه ردوو گرۆهی جنۆکه و مرۆف دهفه رموی:
 قَبَائِيْ ءَالَاءِ رَبِّكُمْ اَنْ تَكْذِبُوْنَ (الرحمن: ۱۳) جا ئیتر گرۆی ئاده میزادو په ری به کام
 له نازو نیعمه ته کانی په روه ردگار بپوا ناکه ن، کامه ی په سه ند ناکه ن.

۳. خوای گه وه به م قورئانه ته حه دای جنۆکه و مرۆفی کردوه: قُلْ لِّیْنَ اُجْتَمَعَتْ
 الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْءَانِ لَا یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
 ظَهِیْرًا (الاسراء: ۸۸) ئه ی (موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم)) بلّی سویند به خوا
 ئه گه ر ئاده می و په ری هه موو کووبینه وه بۆ ئه وه ی وینه ی ئه م قورئانه بینن
 ناتوانن وینه ی ئه و بینن هه رچه نده پشتیوانی به کتریش بن.

۴. خوای گه وه له سورته ی (الجن) به وردی باسی بیرو باوه ریان ده کا که وا
 دهفه رموی ئه وانیش وه ک ئیمه به قورئان و سه رسامن و مکلف ن: قُلْ اُوْحٰی اِلَیَّ اَنْتَ
 اَسْمَعُ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَاْنَا عَجَبًا (الجن: ۱) ئه ی محمد صلی الله
 علیه وسلم پێیان بلّی: وه حی و نیگام پێراگه یه نزراوه که به راستی دهسته یه که له
 په ریان گوێیان گرتوووه بۆ خویندنه وه ی قورئان و جا که ته واو بووه وتویانه:
 به راستی ئیمه خویندنه وه یه کی سه رسورپه ینه رمان بیست.

۵. وه ئه وان ئیمانیان به قورئان هینا، ئه گه ر ئه وان مکلف نین بۆچی ئیمان به
 قورئان دینن؟!.

۶. وه ئه وان له دوا ی قورئان ده لێن شه ریک بۆ خوا بریار ناده ی ن، دیاره له به ر
 ئه وه یه قورئان نه هی له شیرک کردوه، وه ک ده لێن: یَهْدِیْ اِلَی الْرُشْدِ فَاقْمَآءَ بِهٖ وَلَنْ
 نُشْرَكَ رَبَّنَا اَحَدًا (الجن: ۳) رپنموونیی ده کات بۆ پێی راست ئیمه ش باوه رمان
 پێی کرد وه هه رگیز که سه ناکه ی ن به هاوبه شی په روه ردگارمان.

۷. وه ده لێن شه یتان فریوی داوین که رپگای پێچه وانه ی ته وحیدی فبیرکردون،
 وه که پێی وتون خوای گه وه خیزان و رۆله ی هیه: وَاَنْتَ کَانَ یَقُوْلُ سَفِیْهُنَا عَلٰی

اَللّٰهُ شَطَطًا (الجن: ٤) بېگومان بڼ ټاوه زه که مان دروۍ ناله بارۍ هه لده به ست
دهرباره ی خوا.

٨. وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (الجن: ٥) وه ئیمه پیمان
وابوو که ټاده میی و جنوکه هه رگیز درو ناکه ن درباره ی خوا. ټه وان قه ناعه تی
خوین سه بارت به خوا له گه ل جنوکه گریداو ه.

٩. وَأَنَا لَا نَذَرِي أَشْرًا أُريدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا (الجن: ٦) وه
به راستی نازانیین ټایا خرابی ویستراوه بو ټه وانه ی که له سه ر زه وین یا
په روه ردگاریان رینموونی ویستووه بو یان.

١٠. وه ده لڼ چاک و خراب و پڼگای جیا وازمان هه یه: وَأَنَا مِنَّا الصّٰلِحُونَ وَمِنَّا
دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا (الجن: ٧) وه بېگومان ئیمه هیندیکمان چاکیین وه
هیندیکمان له وه نرمترین ئیمه جارن خاوه نی رېبازی زور بووین.

١١. وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰى ءَامَنَّا بِهِ ؕ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ؕ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا
(الجن: ٨) به راستی ئیمه کاتیک گویمان له بانگه وازی هیدایه ت بوو، یه کسه ر
باوه پمان پیکرد، جا ټه وه ی ئیمان به یئیت به په روه ردگاری، ئیتر ناترسیت له وه ی،
کرده وه چاکه کانی بڼ نرخ ته ماشا بکړیت، له گونا هه کانیشی چاوپوښی نه کړیت.
ټم ټایه یه زور پوونه که ئیمانیان به قورټان هیناوه ته سلیم بوون.

١٢. وه ده لڼ ئیمه و مسولمان و خراپه کارمان هه یه، ټو قسه یه دوا ی ټو
رووداوه دڼ که ئیمانیان هیناوه به قورټان.

١٣. وه خوا ی گه وړه ده فه رموی له سوره تی (الاحقاف): وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ
الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَوْ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ
(الاحقاف: ٩) یادۍ ټه وه ش بکه کاتیک ئیمه ده سته یه ک په ریمان لادایه لای تو،

تا گوئى لەقورئان بگرن، ئەوسا ئامادەبوون و بەیەكتريان وت : گوئى بگرن و بئى دەنگ بن، کاتیک قورئان خویندەنە که تەواو بوو، پەریەکان گەپانەووە بۆ ناو ھۆزو قەومەکەیان و، دەستیان کرد بەئاگادارکردنەووە بانگکردنیان بۆ پەیرەوی کردنی ئەم ئاینە نوێیە.

ئەم ئایەتە لەزۆر ڕووە بەلگە کە ئەوان وەک ئیمە مکلف ن بە قورئانی پیرۆز چونکە خوای گەورە ئەوانی وا لیکرد کە گوئى لە پیغەمبەر بگرن، وە ئەوان تەواو گوئى یان گرت و بیدەنگ بوون، وە ئەوان گەپانەووە ناو ھۆزەکان بۆ وریاکردنەووە (منذرین)، ئەوان دەلین ئیمە گویمان لە کتابیک بوو کە لەدوای موسا دابەزیووە، تەسدیق و پشتیوانی کتابەکانی تر دەکا، دەکرئى ئەم جنۆکانە جولەکە بوون، وە دەلین قورئان بانگەشە بۆ ڕیگای راستدەکات: قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَعِينَا كِتَابًا أَنْزَلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ (الأحقاف: ٣٠) وتیان ئەى ھۆزو قەومەکەمان بەراستی ئیمە گوئى بیستی کتیبیک بووین کە لەپاش مووسا نێردراووە تە خوارووە پەراووەکانی پێش خۆی بەراست دادەنئى (خەلک) ڕینموونی دەکات بۆ ھەق بۆ ڕیپازی راست.

وە داواش لە گەلەکەیان دەکەن وەلام قورئان وپیغەمبەر بدەنەووە، چونکە وەلامدانەووە ھۆکاری لیخۆشبون و لە ئاگر پارێززانە، وە ھەرەشە دەکەن: ئەگەر ھەرکەسێک بەدەم ئەم بانگخوازو و دلسۆزیووە نەچئى لە دەستی خوای گەورە قوتار نابئى، ئەم ئایەتانە زۆر بە ڕوونی باسی ئیمانی ئەو جنۆکانە دەکەن بە قورئان و بە پیغەمبەرەکەى

١٤. بەلگەییەکی تر لە سەر ئەوہى ئەوان وەک مرۆف مکلف ن ئەوہیە لە دوا ڕۆژدا جنۆکەو مرۆف گازندە لە یەکتەر دەکەن، ئەگەر ئەرکەکەیان یەک نیەو پەییوەندیان بە یەکەووە نییە چۆن گلەیی لە یەکتەر دەکەن؟! وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمَعَشَرِ الْجَنِّ قَدْ أَسْكَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا

يَبْعِضُ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَلَكُمْ خَلِيدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (الأنعام: ١٧٦) رۆژیک دیت خوا هه‌مووانیان کۆ ده‌کاته‌وه و (به‌خه‌شم و قینه‌وه ده‌فرمویت): ئه‌ى ده‌سته‌ى په‌ریه‌کان به‌پاستی ئیوه زۆر که‌ستان له ئینسانه‌کان گومراکرد، له‌ولاشه‌وه گوئ له‌مشته‌کانیان، (له‌خه‌لکی نه‌گه‌ت و په‌نجه‌رۆ) ده‌لێن: په‌روه‌ردگارا هه‌ندی‌کمان سوودمان له‌هه‌ندی‌کیان وه‌رگرت (سوودی ئینسانه‌کان رابواردن سامان کۆکردنه‌وه بوو، سوودی په‌ریه‌کانیش پێری خۆیانیان زۆرکرد به‌گومراکردنی خه‌لکیکی زۆر)، ئیستاش ئه‌وه‌ته‌گه‌یشته‌وینه‌ته‌ئهوکت و ساته‌ى تۆ بۆت دیاری کردوین، خوایش فه‌رمووی: (ماده‌م وایه) ئه‌م ئاگره‌ جیگه‌تانه‌ نه‌مرن تیدا، مه‌گه‌ر خوا ویستی له‌سه‌ر بێت (به‌سزایه‌کی تر سزایان بدات)، به‌پاستی په‌روه‌ردگاری تۆ (ئه‌ى محمد (صلی الله علیه وسلم) ئه‌ى ئیماندار) داناو زانا‌یه‌.

وَلَا تَاْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُؤْخُونَ إِلَىٰ أُولِيَآئِهِمْ لِيُجْدِلُوَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ (الأنعام: ١٢١) له‌و ئاژه‌له‌سه‌ر بپاوانه‌ش مه‌خۆن که‌ناوی خوا له‌کاتی سه‌ر بپیناندا نه‌براو و به‌پاستی ئه‌وه لادان و گونا‌هه، دلنیا‌بن که‌شه‌یتانه‌کان شت ده‌خه‌نه‌دلی لایه‌نگره‌کانیا‌نه‌وه تا موجداه‌له‌تان له‌گه‌ل بکه‌ن و(به‌رگری له‌به‌تالیا‌ن بکه‌ن) جا ئه‌گه‌ر ئیوه فه‌رمانبه‌رداری ئه‌و هاوه‌لگه‌رو شه‌یتانه‌بن، ئه‌وه بێگومان مانای وایه ئیوه‌ش موشریک و هاوه‌لگه‌رن.

مادام پێغه‌مبه‌ر ره‌حه‌ت بێ بۆ جیهانیان ئه‌وانیش به‌شێکن له‌و جیهانیانه‌.

١٥. وه‌ئیبین ته‌یمیه‌و شیبیلی و رازی و زۆریک له‌زانا‌یا‌ن ده‌لێن هیه‌چ راجیا‌یبیه‌ک نییه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى جنۆکه‌مکلن.

١٦. وه‌ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئیمه‌دا خاوه‌ن ئه‌رك نین بۆچی خوا‌ی گه‌وره‌ به‌و ورده‌کارییه‌ باسیان ده‌کا؟.

۱۷. وه خوای گه‌وره سزای هه‌ردوولای له گه‌ل یه‌ک باسکرده وه‌ک ده‌فه‌رموی:
وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ (الأعراف: ۷۳)
سویند به‌ خوا بیگومان ئیمه‌ زور له‌ په‌ری و ئاده‌میزادمان
بۆ دۆزه‌خ دروست کرده، ئه‌وانه‌ ده‌زگای دلایان هه‌یه‌ و که‌چی حه‌قی پی‌ تیناگه‌ن،
چاوبشیان هه‌یه‌ که‌چی حه‌قی پی‌ نابین، گوئیان هه‌یه‌ که‌چی حه‌قی پی‌
نابیستن، ئا ئه‌وانه‌ وه‌کو ئاژهل وان (له‌ شوینکه‌وتنی ئاره‌زوودا) به‌لکو ئه‌وانه‌ ویل
تریشن، ئا ئه‌وانه‌ هه‌ر غافل و بی‌ ئاگان له‌ حه‌ق.

۱۸. قَالَ أَذْخُلُوا فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِّن قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا
دَخَلَتْ أُمُّهُ لَعَنَتْ أُمَّتَهَا حَتَّىٰ إِذَا آذَرَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِلْتُمْ لِأُولَٰئِكَ رَبَّنَا
هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَتَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَٰكِن لَّا تَعْلَمُونَ
(الأعراف: ۷۴)
خوا پیانی فه‌رموو ئیوه‌ له‌گه‌ل ئۆمه‌تانیک که‌ له‌پیش ئیوه‌وه
بوون له‌ جنوکه‌ و ئاده‌می بچه‌ ناگری دۆزه‌خه‌وه‌ هه‌ر جارێ ده‌سته‌یه‌ک ده‌چنه‌
ناویه‌وه‌ نه‌فرین له‌ هاوبیرانی ده‌کات هه‌تا هه‌موو ده‌گه‌ن به‌یه‌ک و کۆده‌بنه‌وه‌ یه‌ک
ده‌گرن دواپی یه‌کانیان (که‌ شوین که‌وتوو بوون) ده‌رباره‌ی پیشه‌وه‌کانیان (که‌
پیشه‌وا بوون) ده‌لین ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ئه‌وانه‌ ئیمه‌یان گومرا کرد ده‌ توش له‌
ئاگرده‌ دووقات سزایان بده‌ (په‌روه‌ردگار) ده‌فه‌رموی بۆ هه‌رکامتان (سزا) دوو
به‌رامبه‌ره‌ به‌لام ئیوه‌ نازانن و بی‌ ئاگان.

۱۹. وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِن حَقَّ
الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ (السجدة: ۷۵)
ئه‌گه‌ر
بمانویستایه‌ رینموونیمان به‌ هه‌موو که‌سه‌ی ده‌دا به‌لام به‌لینی من چه‌سپاو
جیگیر بووه‌ که‌ بیگومان دۆزه‌خ پر ده‌که‌م له‌ په‌ری و ئاده‌می تیکرا.

٢٠. هه‌روه‌كو چۆن به‌یه‌كه‌وه‌ش كاری وه‌سوه‌سه‌و گومراكردن ئه‌نجامده‌ن:
 الَّذِي يُسَوِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (الناس: ٥) ئه‌وه‌ی كه‌ وه‌سوه‌سه‌ ئه‌خاته‌ دلی
 خه‌لكی. مِنْ أَلْحِيَّةِ وَالنَّاسِ (الناس: ٦) له‌ په‌ری و خه‌لكی (له‌ جنۆكه‌ و ئینسان
 ئه‌وانه‌ی شه‌یتان سیفته‌ن).

ئایا پێغه‌مبه‌ر جنۆكه‌ی بینیه‌وه‌؟

زۆر به‌لگه‌ هه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ پێغه‌مبه‌ر ئه‌وانی بینیه‌وه‌، راسته‌و خۆ، وه‌ نا
 راسته‌وخۆ، له‌و به‌لگانه‌:

أ. مادام پێغه‌مبه‌ر بو‌ ئه‌وانیش هاتبێ وه‌ك له‌ به‌لگه‌ی زۆردا باسما‌ن‌كرد ناكړی
 ئه‌وانی نه‌بینی.

ب. فه‌رموده‌كه‌ی عبدالله كوردی مه‌سعود به‌ روونی باسی وه‌فدی جنۆكه‌و
 چونی پێغه‌مبه‌ر علیه‌ افضل الصلوات واتم‌ التسليمات والتبريكات، ده‌كات: عَنْ
 غَامِرٍ، قَالَ: سَأَلْتُ عَلْقَمَةَ، هَلْ كَانَ ابْنُ مَسْعُودٍ شَهِدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ الْجَنِّ؟ قَالَ: فَقَالَ عَلْقَمَةُ: أَنَا سَأَلْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ، فَقُلْتُ:
 هَلْ شَهِدَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ الْجَنِّ؟ قَالَ: لَا،
 وَلَكِنَّا كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَقَقْدْنَا، فَالْتَمَسْنَاهُ فِي الْأُودِيَةِ وَالشَّعَابِ،
 فَقُلْنَا: اسْتَطِيرَ، أَوْ اغْتِيلَ. قَالَ: فَبَيْنَا بِشَرِّ لَيْلَةٍ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ، فَلَمَّا أَصْبَحْنَا إِذَا هُوَ
 جَاءَ مِنْ قِبَلِ حِزَاءٍ. قَالَ: فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَقْدْنَاكَ، فَظَلَبْنَاكَ، فَلَمْ نَجِدْكَ،
 فَبَيْنَا بِشَرِّ لَيْلَةٍ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ. فَقَالَ: " أَتَأْنِي دَاعِيَ الْجَنِّ، فَذَهَبْتُ مَعَهُ، فَقَرَأْتُ
 عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ ". قَالَ: فَأَنْطَلَقَ بِنَا، فَأَرَانَا آثَارَهُمْ وَأَثَارَ يَرَانِهِمْ، وَسَأَلُوهُ الرَّادَ. فَقَالَ:
 لَكُمْ كُلُّ عَظْمٍ ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقَعُ فِي أَيْدِيكُمْ أَوْفَرَ مَا يَكُونُ لَحْمًا وَكُلُّ بَعْرَةٍ
 عَلَفَتْ لِذَوَائِبِكُمْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " فَلَا تَسْتَنْجُوا بِهِمَا،
 فَإِنَّهُمَا طَعَامُ إِخْوَانِكُمْ، رواه البخاري، ٤٥٠ له‌ عاميره‌وه‌ ده‌لێ: پرسیارم له‌

عه‌لقه‌مه‌ كرد ئایا ئیبن مه‌سعود له‌ گه‌ل پێغه‌مبه‌ری خوا له‌ شه‌وی چون بو‌ لای
 جنۆكه‌ ئاماده‌ بوو؟ عه‌لقه‌مه‌ش وتی منیش هه‌مان پرسیارم له‌ پێغه‌مبه‌ر كرد ئایا
 له‌ گه‌ل پێغه‌مبه‌ری خوا له‌ گه‌ل جنۆكه‌كان ئاماده‌ بوی؟ وتی: نا، به‌لام ئیمه‌

شه ویک له خزمه تی پیغه مبهری خوادا بوین، بزمران کرد لیی گه راین له شیوو
 ریگا و بانه کان نه ماندوزیه وه، وتمان له وانه یه فریند رابی یان تیرور کرابی،
 خراپترین شه ویک بو ئه و شه وه که خه لکیک به سه ری به ری له ناره حه تی، کاتی
 به یانی بینیمان له لای کیوی حه راوه ده هاته وه، وتمان ئه ی پیغه مبهری خوا
 بزمران کردی، به دوتدا گه راین نه ماندوزیه وه، ئیمه خراپترین شه ویکمان به سه ر
 برد له ناره حه تیا، پیغه مبه ریش فه رموی: نوینه ریکی جنوکه کان هات به دومدا،
 منیش له گه لی رۆیشتم، قورئانم به سه ردا خویندنه وه، پیی وتم وه ره له گه لمان
 واته پیغه مبه ر به عبداللهی فه رموی وه ره له گه لمان، شوینه وارو شوینی
 ناگرکردنه وه یانی نیشان داین.....

ئهم فه رموده یه پروونترین فه رموده یه له سه ر ئه و بابته که پیغه مبه ر ئه وانی
 بینیه علیه الصلاه والسلام.

ت. فه رموده که ی ئیبن عه باس که نه فی بینینی پیغه مبه ر ده کا بو جنوکه که
 ده فه رموی: ما قرأ رسولُ الله صَلَّى اللهُ عليه وسلَّمَ على الجنِّ وما رآهم ، انطلق
 رسولُ الله صَلَّى اللهُ عليه وسلَّمَ في طائفةٍ من أصحابه عامدين إلى سوقِ عكاظٍ
 ، وقد حيل بين الشَّيَاطِينِ وبين خبرِ السَّمَاءِ ، وأُرْسِلَتْ عليهم الشُّهُبُ ، فرجعت
 الشَّيَاطِينُ إلى قومهم ، فقالوا : ما لكم ؟ قالوا : حِيلَ بيننا وبين خبرِ السَّمَاءِ ،
 وأُرْسِلَتْ علينا الشُّهُبُ ، قالوا : ما حال بينكم وبين خبرِ السَّمَاءِ إلَّا من أمرٍ حدث
 ، اضربوا مشارقَ الأرضِ ومغاريبِها ، فانظروا ما هذا الَّذي حال بينكم وبين خبرِ
 السَّمَاءِ ، انطلقوا مشارقَ الأرضِ ومغاريبِها يبتغون ما حال بينهم وبين خبرِ السَّمَاءِ
 ، انصرف أولئك النَّفَرُ الَّذين توجَّهوا نحوَ يَهَامَةَ إلى رسولِ الله صَلَّى اللهُ عليه
 وسلَّمَ ، وهو وأصحابُه بنخلةٍ عامدين إلى سوقِ عكاظٍ ، وهو يُصَلِّي بأصحابِه
 صلاةَ الفجرِ ، فلَمَّا سَمِعُوا القرآنَ استمعوا قالوا : هذا والله الَّذي حال بينكم
 وبين خبرِ السَّمَاءِ ، فهناك حين رجعوا إلى قومهم ، فقالوا : إِنَّا سَمِعْنَا قرآنًا عَجَبًا
 ، يَهْدِي إلى الرُّشْدِ فَأَمَنَّا به ولن نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أحدًا ، فَأَنزَلَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ على نبيِّه
 صَلَّى اللهُ عليه وسلَّمَ : قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ وَإِنَّمَا أُوْحِيَ إِلَيْهِ
 قولُ الجنِّ

الراوي : عبدالله بن عباس | المحدث : أبو نعيم | المصدر : حلية الأولياء |
الصفحة أو الرقم : 332/4 | خلاصة حكم المحدث : صحيح متفق عليه
[أي: بين العلماء] | التخریج : أخرجه البخاري (773)، ومسلم (449) باختلاف
يسير، وأبو نعيم في ((حلية الأولياء)) (300/4) واللفظ له

ئهم فهرموده به پيی ئهم روداو که هاتوه راسته پيغهمبه ر ئاگاداری ئه وان
نه بوه و ئه وانی نه بينيوه چونکه ئهمه يه که م روداو بوه که پيغهمبه ريش پيی
ئاگادار نه بوه دواتر له سورته الجن و کؤتایی سورته الاحقاف ئهم روداو بو
پيغهمبه ر گيردراوه ته وه.

ث. دواتر عه بدوالله ی کوری عباس نه فی دهکا، به لام عبد والله کوری
مه سعود ئيسپاتی دهکا، به پيی زانستی فهرموده ناسی ئه وه ی ئيسپات دهکا
زانستی زیاتری پيی يه له وه ی که نه فی دهکا.

ج. ئيين مه سعود خوی له گهل روداو که بوه به لام ئيين عباس له گهلدا
نه بوه.

ح. ئيين عباس له گهل پيغهمبه ر نه ژياوه چونکه ئه و له مه که بوه، ئه و پيش
کؤچ منال بوه، وه له دواي کؤچ مه گهر له فه تحی مه که دا پيغهمبه ری بينبی، به لام
ئيين مه سعود گهره بوه له مه که و مه دینه دا له خزمه ت پيغهمبه ردا بوه.

خ. بيچگه له وه ش ده وترئ ئيين عباس له بوچونه که ی پاشگه ز بوته وه، وه
ئه گهر ئهمه ش ئيسپات نه بی له نيوان قسه ی ئهم دوو هاوه له به ريزه دا ناکؤکی و
دژ به يه کی نييه چونکه ئه و رووداو ی ئيين عباس ئهم قسه ی له سه ر دهکا
ته واوه ئه وکات پيغهمبه ر ئه وانی نه نينه وه وه هه ستي به وان نه کردوه، به لام دواتر
پيغهمبه ری خوا له زؤر شت ئاگادار بوه.

د. ياسابه کمان هيه زؤر جوانه که ده لی: الاعتبار بکمال النهایة لا بنقص
البدایة.

ډ. نيمه ياسايه کی ترمان هه يه که ده لځي : اعمال الدليلين خير من إهمال أحدهما.

ډ. وه نيمه به لگه ی زور پروومان هه يه له سه ر ئه وه ی که پيغه مبه ر عليه الصلاة والسلام جنوکه ی بينيوه وه که دهفه رموي: عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ ، قَالَ : قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَمِعْنَاهُ يَقُولُ : " أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ " ، ثُمَّ قَالَ : " أَلْعَنُكَ بِلَعْنَةِ اللَّهِ " ، ثَلَاثًا، وَبَسَطَ يَدَهُ كَأَنَّهُ يَتَنَاوَلُ شَيْئًا، فَلَمَّا فَرَغَ مِنَ الصَّلَاةِ قُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ سَمِعْنَاكَ تَقُولُ فِي الصَّلَاةِ شَيْئًا لَمْ نَسْمَعْكَ تَقُولُهُ قَبْلَ ذَلِكَ، وَرَأَيْنَاكَ بَسَطْتَ يَدَكَ. قَالَ : " إِنَّ عَدُوَّ اللَّهِ إِبْلِيسَ جَاءَ بِشَهَابٍ مِنْ نَارٍ ؛ لِيَجْعَلَهُ فِي وَجْهِي، فَقُلْتُ : أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. ثُمَّ قُلْتُ : أَلْعَنُكَ بِلَعْنَةِ اللَّهِ الثَّامَةَ فَلَمْ يَسْتَأْخِرْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. ثُمَّ أَرَدْتُ أَخْذَهُ، وَاللَّهِ لَوْلَا دَعْوَةُ أَخِيْنَا سُلَيْمَانَ لَأَصْبَحَ مُوثَقًا يَلْعَبُ بِهِ وَلَدَانُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ ، رواه مسلم. ٥٤٢ ، ئه بوده ردا دهفه رموي پيغه مبه رى خوا عليه الصلاة والسلام له نويزدا راوه ستابو گويمان ليوو ده يفه رمو: په نا ده گرم به خوا له تو. له پاشان فه رموي: نه فرينت ليده كه م به نه فريني خوا، سئ جار وای فه رموو، وه ده ستي راكيشا وه که ئه وه ی که شتيك بگري، كاتيک جه نابيان نويزه كه ی ته واورد وتمان: ئه ی پيغه مبه رى خوا گويمان ليوو له نويزا شتيك فه رموو که پيشتر له نويزدا شتي وامن له نه بيستبو، بينيمان ده ستت كر دبوو، ئه ويش فه رموي: دوژمنى خوا ئيبليس هات به سه لکه بزوتيکه وه واته به ئاگريکه وه بو ئه وه ی له دم و چاومى بدا، منيش سئ جار وتم په نا ده گرم به خوا له تو، له پاشان وتم به نه فريني خوا نه فرينت ليده كه م، سئ جار وام وت دوور نه كه وته وه، دواتر ويستم بيگرم به لام دواتر دوعاكه ی سوله يمان بير كه وته وه كه وتى ئه ی په روه رگار ده سه لاتيكم پييده ی که نه دريټه هيچ كه س له دواى من، ئه گهر ئه و نزا به و داوايه يى سوله يمان نه بوايه ده مبه سته وه مناله كاني مه دينه گالته يان پيكر دبا.

که‌واته فه‌رموده‌که باس له‌وه ده‌کا ئه‌گه‌ر نزاکه‌ی سوله‌یمان نه‌با منالی مه‌دینه‌ش ده‌یانبینی.

ر. پێغه‌مبه‌ری خوا به‌هه‌شت و دۆزه‌خی بینیه‌وه که زۆر له‌ جنۆکه‌ گ‌رنگ‌ترو گه‌وره‌تره‌.

ز. پێغه‌مبه‌ری خوا جبریلی بینیه‌وه که زۆر به‌تواناو به‌ هیژه‌ که زۆر له‌ ئییلی و جنۆکه‌ گ‌رنگ‌تره‌.

س. پێغه‌مبه‌ری خوا گه‌وره‌ترین مه‌خلوقه‌ ئه‌مه‌ بۆ ئه‌و مه‌حال و مستحیل نییه‌، وه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ که نه‌فی بینینی ئییمه‌ی بۆ ئه‌وان کردوه‌، ئه‌وه‌ به‌ په‌هایه‌ نه‌فی نه‌کردوه‌ به‌ لکو‌ه‌یسیه‌ت و که‌یفیه‌تی دیاری کردوه‌، واته‌ وه‌ک ئه‌وان ئیوه‌ ده‌بینن ئیوه‌ به‌و که‌یفیه‌ته‌ ئه‌وان نابینن نه‌وه‌ک هه‌ر نایبینین، بۆیه‌ ئه‌وانه‌ی باس له‌وه‌ ده‌که‌ن پێغه‌مبه‌ر جنۆکه‌ی نه‌بینیه‌وه‌ له‌ ده‌لیلی نه‌قلی واقعی زۆر بێ ئاگان، چ جایی بگاته‌وته‌ی زانایان.

ته وهری نویم

چون خو مان بپاريزين له شهيتان و جنوکه و زيانه کانيان؟

وهک له پيشتر باسما نکرډ مادام جنوکه و شهيتان نه وه نده کاریگهرو خراپه يان هه يه، وه نه مه سه لمينراوه له قورئان و سونهت و هه موو دينه ئاسمانيه کان پيوسته ئيمه خو مان يان لى بپاريزين

۱. يه که م ريگا بو خوپاراستن له شهيتان ئيمان، به نډايه تي، يه کلابونه وه: الايمان، والعبودية، والاخلاص) نه م سى ريگايه له فه رمايشتى خواى گه وره، وه له دانپيډا هيتاننى شهيتان خو ى فيرى ده بين که خواى گه وړد ده فه رموى: قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (الحجر: ٢٣) وتى نه ى په وړه رډگارم له بهر نه وه ى گومرات کړدم بيگومان خو شى دنيا يان له زه وى دا بو ده رازينمه وه وه به راستى هه موويان گومرا ده که م: إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٢٤﴾ (الحجر) به نده دل سوژه کانت نه بښت.

که سيک ئيمانى ته واوى به خوايه تي خوا هه بى و به نده ى نه و بى و خو ى ساغ و يه کلاکاته وه شهيتان دهره قه تي نيا.

۲. ئيمان هاوکات له گه ل پشت به ستن به خواى گه وره: إِنَّهُر لَيْسَ لَهُر سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (النحل: ٩٩) به راستى نه و (شهيتان) ده سه لاتى نى يه به سه ر نه وانه ى که باوه ريان هيتاوه و ته نها پشتيان به په وړه رډگاريان ده به ستن.

۳. قورئان خو يندن، چونکه په تي نه جاته له ژيان: فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ (النحل: ٩٨) نه ى (موحه ممد (صلى الله عليه وسلم))

کاتی ویستت قورئان بخوینی په نا بگره به خوا له شهیتانی ده رکراو له به زه یی خوا.

۴. زیږی خوا به شیوه یه کی گشتی: إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ (الأعراف: ۳۱) به راستی ئه وانه ی خواناس و پاریزکار بوون کاتیک خه ته رو وه سوه سه یه کیان له شهیتانه وه پی بگات یادی خوا ده که ن و خویان بیر ده که ویته وه جا کوت وپر به رچاویان روشن ده بیته وه واته راستی ده دوزنه وه.

۵. نویژکردن گه وره ترین به ندایه تیه به فره زو سونه ته وه: إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجَرَّةً لَّن تَبُورَ (فاطر: ۲۹) به راستی ئه وانه ی که کتییی خوا ده خویننه وه و به چاکی نویژیان به جی هیناوه وه له وه ی که پییمان داوون به نهینی و ناشکرا ده به خشن چاوه پروانی بازرگانیه کن هه رگیز زهره ر ناکات.

۶. په نا بردن بو خوی گه وره و یادکردنی له و شوینانه دا که دانراوه، بو نمونه :

- ❖ چونه مرگه وت
- ❖ هاتنه دهر له مرگه وت
- ❖ کاتی جوتبون
- ❖ چونه سه رئاو
- ❖ کاتی نویژ
- ❖ کاتی قورئان خویندن
- ❖ کاتی پویشینی شتومه ک

- ❖ چوبه شوینکی چؤل و ویستت بمینیه وه
 - ❖ هه ستت به وه سوه سه کرد
 - ❖ ترسای له هه سودی
 - ❖ کاتی توره ی
 - ❖ کاتی نوستن
 - ❖ کاتی له خه وه هستان
 - ❖ به یانی و ئیواران
- زۆر شت وهک له کتابه کانی تایبته به و بواره هاتون وهک (الانکار ی ئیمامی نه وه وهی) تحفه الذاکرین ی شه وکانی، قه لای مسولمان و زۆر سه رچاوه ی تر.
۷. هه موو هوکاره کانی به هیژکردنی ئیمان.
۸. هاوړی یه تی مرؤقی باش.
۹. چاک له گهل دایک و باوک و کهس و کارو هه ژاران.
۱۰. پارانه وه.
۱۱. په واندنه وهی گومانه کان.
۱۲. هه ج و هه مره کردن ئیمان و یه قین زیاده ده کا.
۱۳. به پوژو بون.
۱۴. به شداری جه ماعت له مزگهوت.
۱۵. خو خه ریک کردن به کاری باش.

۱۶. رېځخستنې کاتې خه وو خوراک.

۱۷. بېرکړدنه وه له دوا رڼوژ.

۱۸. خویندنه وه ی ټو کتابانه ی که پلانه کانی شه یتانت پې دهناسینې وهک
(تلېبس إبلیس، إغاثة اللھفان، إرواء الظمآن بأخبار الشیطان، البیان لما ورد عن
الشیطان...)

۱۹. خویندنه وه ی کتابه کانی ته زکیه به کوردی و عه ربه ی.

۲۰. چیروک و سهربورده ی پیاو چاکان زور کاریگه ری هه یه بو زالبون به سهر
شه یتان.

۲۱. بېرکړدنه وه له سهره نجامی گوږپرایه لی جنوکه و شه یتان.

۲۲. خواردنی حه لال.

۲۳. هه بونی ماموستاو مورشید یان لانی که م هاوړپې باش.

۲۴. وریابون له هه نگاوه کانی شه یتان که ده یه وئ:

- کافرمانکا ټه گهر بتوانی.
- یان توشی بیدعه مان کا، بیدعه هره جوره خراپه که ی لادانه له پهیره وی
ئاوړای ئومه تی ئیسلامی و ته فرقه خستنه وه له ناو کومه لگای
مسولمانانه به ناروا.
- گوناھی گه وره پیکردن.
- ټه گهر ټه وه ی پیشوتر نه کرا گوناھی بچوک پیکردن.
- ټه گهر نه کرا سهرقا لکړدنه به شته حه لاله کان و تیدا رڼوچونه.

- سه رقآل كړدنې مروږ به چاك له چاكتر.
- لانی كه م وه سوه سه په یدا كړدن.
- ۲۵. بئ هیوا نه بون له په حمه تی خوا.
- ۲۶. مه غرور نه بون به په حمه تی خوا.
- ۲۷. دوركه وتننه وه له شوینی خراب.
- ۲۸. گورانی و موسیقای فاحش و بیکه لك و وروژینه ر بؤ خراپه.
- ۲۹. دوركه وتننه وه له گروپ و حیزب و ناوه ندی خراب.
- ۳۰. خو پراستن له و کتابانه ی كه رانده كینشن بؤ نیو دونیای جنوکه و جادو به بئ زانیاری و دامه زراوی.
- ۳۱. هاسه رگیری.
- ۳۲. خویندنی ئی خلاص و فلق و ناس.
- ۳۳. خویندنی ئایه ته لكورسی.
- ۳۴. خویندنی سوره تی به قه ره.
- ۳۵. دوركه وتننه وه له فالچی و جادوگه ره كان.
- ۳۶. وریابون له تیکه لېبونی ناشه رعی.
- ۳۷. تیکه لنه بون له سایت و ناوه نده خراپه كان چونكه کاتی زورت ده باو و دلته نگت ده کاو توشی تاوان و وه سوه سه ت ده کات.
- ۳۸. نه ترسان له غه یری خوا.

۳۹. زىياد قىسە نە كىردىن چۈنكى مۇرۇق توشى خىلىسكان و تاوان دەكا.
۴۰. زىياد نە خواردىن چۈنكى مۇرۇق تەمبەلدەكا لە عىيادەت.
۴۱. قىسەى چاك كىردىن.
۴۲. خۇسەرقالكىردىن بە دەرس و دىراسەى پىر خىر.
۴۳. پتەو كىردىن پەيۋەندى خىزانى.
۴۴. خىرو سەدەقە.
۴۵. زەردەخەنە كىردىن و رووبەرووبونەوۋەى خەلك بە رووى خۇش.
۴۶. داۋاى دوغا بكە لە دايىك و باوك و مۇرقە باشەكان.
۴۷. سەردانى قەبرىستان و خەستەخانە و ئەو شوپىنانەى كە دلت نەرم دەكەن.
۴۸. بە جوانى بەكارو ئەرەكانت ھەستە چۈنكى تەمبەلى لە ئەرەكانت بىزارو بىزاروت دەكات و خەمبارت دەكا.
۴۹. خۇپاراستن لە تورەيى بە بى پىۋىستى.
۵۰. كارى بانگەۋازى زۆر بەرەكەتدارە.
۵۱. ناسىنى ھەقىقەتى دونيا.
۵۲. شارەزاي سىرەى سەرۋەرمان و ھاۋەلان و پىياو چاكان تەۋاو يەقىن زىاد دەكاو جىگا بۆ ۋەسۋەسەو گومان ناھىلىتەۋە.
۵۳. پاك و خاۋىنى لاشەو دەرون.
۵۴. بۆنى خۇش بەكار بىنە.

۵۵. له شوینی پیس مه مینه وه.
۵۶. خواردنیک مه خو گومانو بیی، وه نه گهر گومانویش نه بوو زیاده ره وی تیدا مه که.
۵۷. خوټ هه لمه قورتینه له کاری جنوکه وه شتانه ی که په یوه ندی به و بواره وه هیه به بی زانیاری ته واو.
۵۸. ده مارگیر مه به بو بوچونی خوټ پیټ وانه بی هه قی ره ها لای تویه.
۵۹. خوټ دوور بگره له که سه نه گونجاوو توند په وه کان چونکه وات لیده که ن ته نیا خوټ و گروپه که ت پی راست بی.
۶۰. گومانی باش به خه لک به ری مه گهر بو که سیک جیگای گومان بی.
۶۱. ته و به کردن و په شیمان بونه وه.
۶۲. ته واو له قه دهر تیگه و بیانو به قه دهر مه گره.
۶۳. له گه ل وه سوه سه ی خراپ بی هیوا مه به چونکه نه وه نیشانه ی ئیمان.
۶۴. لیبور دی دهر ون ئاسوده ده کا.
۶۵. وهرزش دهر و دهر ون خو شده کا.
۶۶. هه سودی به که سه مه به مه گهر بو کاری چاکه نه وکات پیشپرکی ی له گه لدا بکه و نزا ی به خیریش بو به رامبه رت بکه.
۶۷. کاته زیرینه کان بقوز ه وه بو به ندایه تی و نزا کردن وه :

- کاتی سه جده

- کاتی ته حیات

- کاتی پارشیو
- کاتی پوژو شکاندن
- شهوانی قه در
- پوژي هه ینی
- له شویننه تاییه ته کان له کاتی حه ج و عه مړه
- نژای دایک و باوک
- کاتی باران بارین
- کاتی نه خوښی
- به یانی و ئیواران
- ئه وکاته ی دلت خوښ و پروونه به عیبادت
- به پوژو بونی سونه ته کان به تاییه ت عاره فه، نۆیه م و ده یه می موحه ره م، هه ر مانگیک سی پوژ ، دوو شه م و پینج شه م.
- ٦٨. زور سود له خوټ وه ربگره بزانه به چی ئیماننت زیاده کاو زور سود وهرده گری، وه به چی ئیماننت لاواز ده بی و توشی وه سوه سه ده بی.
- ٦٩. خوټ به که م مه زانه تو زور له جنوکه به هیژتری ، توانای ئه وان به سه ر که سانی گونا هبارو ترسنوک و لاوازا یه.
- ٧٠. شهرت نیه ئه وانه ی باسکران بتوانی هه موویان جیبه جی بکه ی بزانه سود له کامه یان زیاتر وهرده گری پییه وه پا به ند به.

۷۱. یه قینت به خوا بڼ که نهو خوشتی دهوئ وخیری بوتهوئ زور ئیلحاح
بکه له نزاکردندا.

۷۲. هه تا ده توانی یارمه تیده ری نه وانه به که توشی دهردی وه سوه سهو جنوکه
بون.

۷۳. متمان به هه موو که س مه که.

۷۴. پشت به خوا بیهسته و متمان به خوتبی نه مه کلیلی سه رکه وتنه.

۷۵. ژیانی مړوفه سه رکه وتوه کان بخوینه وه له ژياندا زور به هیزت ده کا.

۷۶. با که سابهت و بژیوی ژیانی خوت هه بی به پیی توانا هه ولده، چونکه
هه ژاری خه م هینه رو روخینه ره.

۷۷. نه گهر موبته لا بوی به نه خوشتی و ناخوشتی خوراگربه و فه زه ع و هاوار
مه که.

نه وانه ی که باسما ن کرد هه موو شته کان نه بون به لکو هه ندیک پینمایي بون به
هیوای نزای به خیر و سودوهرگرتن.

کوټا قسم له سره بابه تی جنوکه و چونه ناو لاشه ی مرؤف

من دهمه وی قسمه کانم و تیبینییه کانم له چهند خالیکا پوخت بکه مه وه
دهرباره ی ئم بابه ته:

۱. ئم بابه ته راجیایی له سره له نیوان زانایانی ئیسلامی، وه ده بی ئم
راجیاییه ش قه بول بکه یین و نابی که سی له سر به گومرا بزانیین ئه گهر له که لماندا
بوچونی پیچه وانه وه بو، وه هه تا قیامه تیش ئه و راجیاییه هه رده بی، بویه
که سیک پیی وابی ده توانی کوټایی به و بابه ته بیینی و یه کلا ی بکاته وه هه له یه

۲. هه رشتیک سر هه لده دا پینج بوچون له سهری په یدا ده بی:

- هه یه ره فزی ده کا یان به حه رامی ده زانی.

- هه یه ته واو قه بولی ده کا به په های ی و به پیویستی ده زانی.

- هه یه ورده کاری تیاده کا.

- هه یه لیی بیده نگ ده بی.

- وه هه شه بوی یه کلا نه بوته وه له لیکی لینه وه ی به رده واما دیه.

من پیم وایه مادام شته که یه قینی نه بی به رده وام یان به زوری بوچونی ئه وانه
راسته که ورده کاری تیاده که ن و حاله ته کان لیک جیاده که نه وه.

۳. هیچ گومان له وه دا نیه که شه ییتان و جنوکه هه ن و دروستکراوی خوان و
موکه له فن.

۴. گومانی له وه دا نییه که کاریگه ریان هه یه به سهر مرؤفه وه.

۵. هه موو دینه ئاسمانیه کان له سهری کوکن و دان دهنن به هیزو دهسه لاتی شهیتان و جنوکه .

۶. یه کیګ له پیغه مبه ران دهسه لاتی ته و او ی به سهر جنوکه دا بو به پیی دهقه کانی قورپان ئه ویش سوله یمانه .

۷. شهیتان ئادم و حه وای فریوداو ئه وانی له به هه شت وه دهرنا .

۸. قورپان و سونه ت رینماییمان ده کاو بو ریګاګانی گومرا کردنی مړوف له لایه ن شهیتانه وه، وه ریګای خو پاراستنیشمان نیشان دها .

۹. شهیتان ده توانی زور به ی مړوفایه تی گومرا بکا له پیی سهر بازه جنوکه و ئاده میه کانی .

۱۰. جنوکه و مړوفه خراپه کان په یوه نندیان به یه که وه هیه و کاریګه ری و له زه ت وه رگرتنیان له یه کتر هیه .

۱۱. زور به ی هره زوری زانایان پروایان به وه بو که جنوکه دهچټه لاشه ی مړوفه وه و ته له بوسی پیده کا .

۱۲. به لګه کان جوړاو جوړن له سهر ئه م بابه ته من پیموایه به شیکی راسته و خو باسی ده کا ئه م به لګانه زور نین، وه به لګه کانی تریش پشتیوانی له و بابه ته ده که ن به ناراسته و خو .

۱۳. به لګه ی واقعی یه کیګه له به هیزترین به لګه کان که ناتوانین رته ی کهینه وه .

۱۴. ئه گهر ئه مه به شیکی کیښه ی دهرونی بی راسته، به لام هه مووی به وه ته فسیر ناکری .

۱۵. من هه ماسه ت و ده مارگیریم نیه هر کهس روونکردنه وم بداتی و قه ناعه تم پی بښی که جنوکه ناچټه لاشه ی مروځه وه من به سینگیکی فراوان لیی وهرده گرم.

۱۶. پیوهر بو راستی و ناراستی و به لگه و ده لیله نه وه ک زورینه، به لام نه گهر زورینه ی زانایان له گهل بابته ټیکدبون ویرای راستی بوونی شته که نه وه گومان له ودها نییه که بابته که به هیترتر ده بی.

۱۷. من که خویندنه وم بو به لگه ی هه ردوولا کردوه له هه ردوولا که منته رخه میم بینوه، نه وانه ی بروایان پی ییه جاری وایه زیاده رهوی ټیدا ده کهن، هه موو روداویک و ناته ندروستییه ک ده دهنه پال جنوکه و چونه ناو لاشه ی مروځه وه.

۱۸. وه نه وانه ش که ره تی ده که نه وه ده لټن توانای شهیتان و جنوکه ته نیا وه سه وسه یه و هیچی تر، به لام نه وه به ره می دیراسه نه کردنی قورئانه به وردی.

۱۹. کو مه لیک فه رموده هاتون زور به روونی باسی بابته تی ته له بوس ده کهن به لام له سه نه دیان کیسه هه یه، به شیک له زانایان به لاوازیان داناون و به شیک له بهر زوری ریگاکانی گه یاندویانه ته پله ی (حه سن) مادام نه و به لگانه راسته و و خو ن و پالپشتیان له واقع و دینه کان و به لگه کانی تر هه یه ده کری کاریان پیبکه یین.

۲۰. نه م بابته له بابته گرنگیه کانی ئیمان نییه تا نه گهر که سیک بروای پیینه بو به گومرای بزاین، یان به پیچه وانه وه.

تییینه کان:

- مروځ دروستکراویکی به پړزه و به توانایه له جنوکه به هیترترو به تواناترو زاناتره نه گهر له ریگای راست لانه دا.

-زیاډهړه وی زور هه یه له بابته تی جنوکه وایان کردوه خه لک لاوازیښ و پروای به
خوی نه مینن.

-ههړچی به لایهک به سهر مرؤځدی به رهه می دهستی خویه تی، بویه ده بی
بگهړینه وه بوخومان بزاین چي هه له مان نه نجامداوه چونکه نه وه فه رمانی
خوایه، نه وه که هه موو شتیک بگپړینه وه بو جنوکه.

-نه گهر توشی حاله تیکي شله ژان و تیکچون بوین ده بی په نا بو دکتور به رین
نه وه که بو معالج، نه گهر لای دکتور چاره سهر نه بوو زهره دی نییه که سهر دانی
که سی چاره سهر کار بکه یین.

-ده بی بزاین کي باشه و چاره سهر دهکا، کي ساخته کارو فریودهر و جادوکاره.
-ئیمه له ۷۵ خالدا باسی خو پاریزیمان کردوه، با هه ولده یین خومان
چاره سهری خومان بکه یین.

-هم بابته تانه به هیچ شیوه یه که له توره کومه لایه تیه کهان باس نه کړی و بلاو
نه کړینه وه مه گهر به رینمایي ته و اووه نه بی و به به راوردکردن نه بی له نیوان زیان
قازانجا.

-ئیمه داوامان لیکراوه ته کلیف کراوین له گه ل مرؤځ هه لاس و کهوت بکه یین
نه وه که له گه ل جنوکه بویه با پرووی ژیان و مامه له مان له مرؤځ بی نه وه که
جنوکه.

-پیویسته له به روه رده ی ئیمانی و دهر ونیدا هم بابته تانه به هاوسه نگی
باسبکړی و خه لکی لی ناگادارو وریا بکړینه وه.

نه وه ی که من له و ماوه یه دا خه ریکی بوم و له توره کومه لایه تیه کهان بلاوم کرده وه
به نه رکی خوم زانی و به پیویستم زانی، نه گهر پیکابم نه وه فه زلی خوایه

به‌ته‌نیا، ئه‌گه‌ر هه‌ڵه‌م کردبێ ته‌نیا خۆم لێی به‌رپرسم داوا‌ی لێ‌بوردن له‌ خوا‌ی
گه‌وره‌ ده‌که‌م و مه‌منونی هه‌رکه‌ سی‌یکم هه‌ڵه‌کانم بۆ راست‌کاته‌وه.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد وآله

سهراچاهه کان لهه دواى قورثانى پيروڙ

- ✓ صحيح البخارى
- ✓ صحيح مسلم
- ✓ سنن النسائى
- ✓ سنن ابى داود
- ✓ سنن الترمذى
- ✓ سنن ابن ماجه
- ✓ موطأ امام مالک
- ✓ مسند احمد
- ✓ سنن الدارمى
- ✓ معجم مقاييس / لابن فارس
- ✓ لسان العرب لابن منظور
- ✓ القاموس المحيط / لفيروز آبادي
- ✓ تفسير القرآن العظيم / لابن كثير
- ✓ مفاتيح الغيب / للإمام الرازي
- ✓ جامع البيان / للإمام الطبري
- ✓ التعريفات للإمام الجرجاني
- ✓ التوقيف على مهمات التعريف / للمناوي
- ✓ الكتاب المقدس

- ✓ التورات السامرية / الدكتور منذر الحايك
- ✓ الموسوعة المفصلة/إعداد مكتبة التبيان /إشراف حسن عبد الحفيظ
- ✓ إبليس/ عباس محمود العقاد
- ✓ ئينجيلي پيرؤز
- ✓ كورد و زهرده شتیهت/ چه ند ليكؤلینه وهیه كي زانستی/ كؤمه ليك نوسهر
- ✓ إرواء الظمآن بأخبار الشيطان/ حلمي بن محمد بن إسماعيل الرشیدی
- ✓ إبليس وصراعه مع الانسان/منصور عبد الحكيم
- ✓ صراع الانسان والشيطان/ محمد صالح عطية الحمداني
- ✓ الموسوعة الفقهية الكويتية / باب السحر
- ✓ عالم الجن والشیاطین/عمر سليمان الاشقر
- ✓ إبليس/عباس محمود العقاد
- ✓ البيان لما ورد في الشيطان/إسلام محمد الغرباوي

پێرست

- ٣ _____ پێشدهستی
- ٧ _____ تهوهری یه کهم
- ٧ _____ مانای شهیتان و جن چیه؟
- ١٦ _____ تهوهری دووهم
- ١٦ _____ حیکمهتی دروستبوونی شهیتان چیه؟
- ٢٢ _____ تهوهری سییهم
- _____ شهیتان و جنۆکه له قورئاندا چۆن باسی کراوه و کاریگهریان چیه له سههر
- ٢٢ _____ دروستکراوهکان به گشتی و مرۆف به تایبهتی؟
- ٤٢ _____ تهوهری چوارههم
- _____ حهقیقهتی شهیتان و جنۆکه له فهرمودهی سهوهرماندا و کاریگهریان به سههر
- ٤٢ _____ مرۆفهوه
- ٥٢ _____ تهوهری پینجههم
- ٥٢ _____ شهیتان و جنۆکه و کاریگهریان له سههر مرۆف له دینه ئاسمانیهکاندا
- ٦٠ _____ تهوهری شهشههم
- _____ بهراوردکاری له نیوان ئهو دوو پوانگهی که باسی چون و نهچونی جنۆکه دهکهن
- ٦٠ _____ بۆ ناو لاشهی مرۆف
- ٦٩ _____ تهوهری ههوتهم
- ٦٩ _____ وهلام ئهوانه که ئینکاری تلبس بوئی ئینسان به جنۆکه دهکهن
- ٩٧ _____ تهوهری ههشتهم

ئايا جىنۇكە تەكلىف كراون بە شوئىن كەۋتى پىغەمبەر؟ ۋە ئايا پىغەمبەر ئەۋانى
بىنىۋە؟ ۹۷ _____

تەۋەرى نۇيەم ۱۱۰ _____

چۇن خۇمان بپارىزىن لە شەيتان ۋ جىنۇكە وزيانە كانيان؟ ۱۱۰ _____

كۇتا قسەم لە سەر بابەتى جىنۇكە ۋ چۈنە ناۋ لاشەى مەۋقە ۱۱۹ _____

سەرچاۋە كان ۱۲۴ _____

پىرست ۱۲۶ _____